

The range of what we think and do is limited by what we fail to notice.
Daniel Goleman

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6 • ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

I like the fog
It's soft and cool,
It hides everything
On the way to school.

Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει έξι
Το παιδί θα σκοτώσει τον μπάτσο πριν να φέξει
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει επτά
Στη Σταδίου οι τράπεζες καίγονται στη σειρά
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει οχτώ

Jazzra Khaleed / Κάπου στην Αθήνα

Στα ερείπια της Βουλής ας στήσουμε χορό
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει εννιά
Οι ποιητές στους δρόμους υμνούνε τη φωτιά
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει καμιά
Οι αντάρτες σπάσαν τα ρολόγια στα καμπαναριά

«...Ρίχτηκα στη δράση, γιατί έπρεπε να δράσω. Απ' αυτό (το γκρέμισμα) είναι φυσικό να αρχίζει κάθε έργο. Αυτό το ξέρω και γι' αυτό αρχίζω. Δεν με νοιάζει το τέλος· ξέρω πως πρέπει να αρχίσω απ' αυτό και όλα τα άλλα είναι φλυαρίες και χαμένος καιρός. Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις και οι διορθώσεις και οι βελτιώσεις είναι ανοησίες. Όσο πιο πολύ καλύτερεύεις και μεταρρυθμίζεις, τόσο το χειρότερο, γιατί δίνεις προσωρινά τεχνητή ζωή σε κάτι που πρέπει το δίχως άλλο να πεθαίνει και να γκρεμιστεί. Δεν είμαι μεγαλοφυΐα κι ούτε θέλω να γίνω· ξέρω όμως τι πρέπει να γίνει τώρα και αυτό κάνω. Και 'εις το ξέρετε δεν κάνετε όμως άλλο από το να κλαψουρίζετε. Εμείς όμως δεν κλαίμε. Δρούμε...»

Φ. Ντοστογιέφσκι / «Οι δαιμονισμένοι»

Το ταξίδι

Κατέβηκα προς το λιμάνι,
περνώντας από τις πολύβουες συνοικίες της δυτικής πλευράς.

Ξένες πόλεις μέσα στη πόλη.

Το θαμπό φως από τα ανοιχτά παράθυρα των χαμόσπιτων έκαναν μεγαλειώδεις τους ελλεινοειδείς δρόμους. Κοντά στο λιμάνι συνάντησα τρομακτικές αγορές με αίματα και λείπια ψαριών να γυαλίζουν από το αναμμένο φως των στύλων του ηλεκτρικού.

Οι μικρόσωμοι Αιγύπτιοι ψαράδες διατυμπάνιζαν την πραγματεια τους δίπλα από πολύβουους δρόμους επίδειξης νέων μοντέλων αυτοκινητών.

Γνώρισα τα κορίτσια που έκαναν πιάτσα για τους μεθυσμένους ναύτες από κάθε γωνιά της γης.

Εργνεψα γεια στους αστέγους που μεθούσαν κάθε πρωί από το ντιζέλ των ψαράδικων και των πλοίων της γραμμής, κοιτώντας την ανατολή με μάτια μισόκλειστα από το πρωινό φως και την αλμύρα της θάλασσας.

Περπιανήθηκα μέσα στα στενά του λιμανιού, ήξερα που να βρω ναρκωτικά ή κάποιον πληρωμένο δολοφόνο.

Λίγα μέτρα από το σπίτι μου ζούσα τις περιπέτειες του κόσμου.

Πεντακόσια μέτρα μακριά του βρίσκονταν όλες οι ξένες χώρες.

Ευάγγελος Αληθινός

a picture

There stands a chair that's very clear like this day, in this scape and then white roses in the back like the thoughts and fears of the past. A hazy shade is the sight of roses like a few days from the future and those days that we leave. And the background, in this scape lies on dark shades, on the far end like years after, in this scape like the long run of our crawls. There stand those hazy lines as when knowledge moved slowly to places unknown, in this scape. What we learned from our steps what was fair and what is sinister now spreads our hopes in between these lines of time.

Σ' έναν κόσμο ανταγωνισμού, διαμεσοδόθησης, εκμετάλλευσης, εμπορευματοποίησης, απάθειας, ατομισμού, ρουφιανιάς, συστημικής βίας...

ΘΕΛΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

...να περνά
στην αντεπίθεση,
να αντιτάσσει
την αξιοπρέπεια
την αλληλεγγύη
& τη συλλογικότητα
τη συμμετοχή &
την αυτοοργάνωση

... ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΣΑΝ ΤΟ ΠΩΡΓΑΚΗ & ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΣΑΛΤΟ, ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΕΚΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Σύντροφοι/ισσες από Χαλάνδρι, Μορούσι, Αγ. Παρασκευή

10 Δεκεμβρίου 1893
Χαρ. Τρικούπης στην βουλή των Ελλήνων

«...κύριοι δυστυχώς
επτωχεύσαμεν...»

οικονομία σελ 12-17

Στο τέλος της πρώτης δεκαετίας του 21ου αιώνα το κράτος που μας φιλοξενεί (και για λόγους συντομίας και μόνο θα αναφέρεται Ελλάδα από δω και στο εξής) βρίσκεται στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης. Είναι συμπτωματικό? Είναι ξαφνικό και αναπάντεχο? Όχι, πρόκειται για ένα ιστορικό επακόλουθο και μία ιστορική συνέχεια των κατα συρροή ληστρικών επιδρομών των πολιτικών, αφεντικών και τραπεζών, σε βάρος της εργατικής και αγροτικής τάξης, των οικονομικά ασθενέστερων και των μεταναστών.

Από την επανάσταση του 1821 δηλαδή πριν την ύσταση του, το ελληνικό κράτος βρίσκεται χρωμένο στις Μεγάλες Δυνάμεις. Το 1824 η Ελλάδα συνάπτει το πρώτο δάνειο αξίας 800.000 στερλινών από το ... φιλικό προσκείμενο αγγλικό βασίλειο. Στα ταμεία του πρώτου κρατιδίου φτάνουν όμως μόνο 308.000 στερλίνες, τα υπόλοιπα ήταν τραπεζικά έξοδα και έξοδα κίνησης της αποστολής από την αγγλία! Ακολούθησε ακόμη ένα δάνειο της τάξης των 2.000.000 στερλινών εκ των οποίων κατέληξε στα ελληνικά ταμεία μόλις 190.000! Από τις 1.100.000 στερλίνες θα κρατηθούν διάφορα ποσά για τόκους, έξοδα, μεσιτικά και προηγούμενα δάνεια συνολικού ύψους 529.000 στερλινών. Το 1827 ήλθε η πρώτη ουσιαστική πτώχευση λόγω αδυναμίας καταβολής των τοκοχρεολυσίων των δανείων του 1824 και 1825. Δύο χρόνια αργότερα ο τέως υπουργός εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και μετέπειτα έλληνας πρωθυπουργός Ιωάννης Καποδίστριας για να συστίσει το κράτος εξέδωσε τα πρώτα ακάλυπτα ελληνικά χαρτονομίσματα. Το 1843 ήλθε η δεύτερη πτώχευση αφού το Λονδίνο και το Παρίσι πρώτα αρνήθηκαν να δανείσουν τον Καποδίστρια, στη συνέχεια δάνεισαν τον Όθωνα με 60 εκατ. φράγκα, από τα οποία τα 33 εκατ. πήγαν αμέσως για την

ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε
(Γ.Α.Π.)

ΕΣΕΙΣ βουλιάζετε
ΕΜΕΙΣ αλλάζουμε
κι έρχονται οι δικές μας μέρες

αποπληρωμή των «Δανείων της ανεξαρτησίας». Τα υπόλοιπα χρήματα δόθηκαν για την εξαγορά της Αττικής, της Εύβοιας και της Φθιώτιδας από την παραπαίουσα Οθωμανική Αυτοκρατορία ενώ άλλο ένα μεγάλο ποσοστό του δανείου δικαιολογήθηκε ως έξοδα συντήρησης βαυαρικών στρατευμάτων στο ελληνικό κρατίδιο!

σελ. 12

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
στην
κατάληψη
ΠΙΚΠΑ

μεραμβέλληου &
υγιείας γωνία

6 Φεβρουαρίου

- εκδήλωση με τον Στέργιο Κατασόρ
- βιβλιοπαρουσίαση "εγώ ο προβακότορας, ο τρομοκράτης"
- συζήτηση για τα γεγονότα εκείνης της περιόδου

26 εκδήλωση
ΦΕΒ ενάντια στην
κατασκευή
αεροδρομίου στο
καστέλλι πεδιάδας.

17:00 παρέμβαση - συγκέντρωση
στη νομαρχία Ηρακλείου
19:30 εκδήλωση - συζήτηση
στην κατάληψη ευαγγελιστού

για την υπόθεση του Ηλία Νικολάου

Η εξουσία κρατάει κατά καιρούς σε καθεστώς ομηρίας αγωνιζόμενους ανθρώπους, σύμφωνα με τα σχέδια πρόληψης και καταστολής των αντιστάσεων σε κάθε κοινωνικό πεδίο. Όμως, καμιά αντιεξουσιαστική εκστρατεία και καταστολή δεν μπορεί να αναχαιτίσει τους κοινωνικούς αγώνες.

σελ. 8

πολιτικό άσυλο στον Ρίδο τώρα

Ο Ρίδο βρίσκεται ξανά κοντά μας αλλά αυτό δεν μας εφησυχάζει, αφού ενδεχόμενη απόρριψη της τελευταίας του αίτησης για άσυλο θα ξαναβάλει από το «ψυγείο» τη διαδικασία απέλασης.

σελ. 3

για την κοινωνική ανοχή και την πολιτική ευθύνη

Γιατί η κοινωνία παρακολουθεί ανεκτικά και σωηλά πολέμους, βασανισμούς σε Α.Τ., δολοφονίες στο όνομα της δημοκρατίας, εργατικά δήθεν ατυχήματα, απολύσεις, σκάνδαλα κυβερνήσεων και χιλιάδες άλλα?

σελ. 11

Κοπεγχάγη: διάσκεψη για την κλιματική αλλαγή

Μεταξύ 7 και 19 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη της Δανίας η διεθνής διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (Σύνοδος COP15 για το κλίμα). Για άλλη μια φορά, οι εκπρόσωποι των παγκόσμιων οικονομικών και πολιτικών ελίτ μαζεύτηκαν για να επιβάλλουν τη στρατηγική που θα ακολουθήσουν ώστε να συστηθούν και να διευρύνουν τα συμφέροντά τους.

σελ. 21

editorial

«Σύντροφοι, όταν παλεύουμε δημιουργούμε είμαστε στ’άλληθεια αυτοί που είμαστε παλλόμενοι με το πρόσωπο στον ουρανό είμαστε σκέτη δράση κι όταν τραγουδάμε ό,τι κι αν τραγουδάμε τραγουδάμε την Ελευθερία»

Δεν είναι πολλές μέρες που έχει ξεκινήσει η δική των αμετανόητων μπάτσων Κορκονέα και Σαραλιώτη, των σκουληκιών που εκτέλεσαν τον Αλέξη, επιβεβαιώνοντας μας το αυτονόητο. Οι μπάτσοι δολοφονούν. Αυτό όμως το ξέραμε. Το κράτος δολοφονεί. Γί αυτό ήμαστε σίγουροι. Με αυτή τη γνώση βαθίσαμε το Δεκέμβρη του 09 προσπαθώντας, όχι να αφαιρέσουμε το νόημα του και να τον μετατρέψουμε σε μια ακόμα «θλιβερή επέτειο», ερμαιο των βουλευτών, των καναλαρχών και των δημοσιογράφων, αλλά να υπενθυμίσουμε, πως η καθημερινότητα είναι αυτή που καθιστά την εξέγερση επιτακτική και αναγκαία στα χέρια αυτών που την κάνουν πράξη αλλά και στα μάτια αυτών που κοιτάνε με το στόμα ανοιχτό.

Όλοι είδαμε πώς χτυπήθηκε το αναρχικό κίνημα. Πώς οι κοινωνικοί χώροι βαπτίστηκαν σε μια νύχτα γιάφκες και πώς είναι οι «προληπτικοί έλεγχοι» στις πλατείες και στα πάρκα. Αυτά περιμένουν κάτι λαμόγια σαν το Γρυσπολάκι και το Παλλήκαρη για να «επέμβρουν» στους κατατλειμμένους χώρους όπως έγινε στα Χανιά με το κτίριο Παπαδοπέτρου τα χριστούγεννα. Η εισβολή στο Ρεσάλτο και η ποινικοποίηση ενός ολόκληρου πολιτικού χώρου στηρίζονται σε γελοίες κατηγορίες, όσο γελοία και ξετσίπωτη είναι η ύπαρξη του Χρυσοχοϊδή και των ρουφιάνων του, όταν προσπαθούν να μας πείσουν ότι η δημοκρατία δεν εκδικείται. Όμως οι αθρόες συλλήψεις, οι άπειρες εξακριβώσεις, οι άθλιοι εξευτελισμοί, οι βασανισμοί και οι δολοφονίες στα άγια ΑΤ άλλα δείχνουν. Η ομηρία των συντρόφων μας, οι υπέρογκες εγγυήσεις, αυτή η νόμιμη κλεψιά με αυτουργό το βρωμέρο κράτος και συνεργό την εξαρτημένη από αυτό δικαιοσύνη (και πολλά ακόμα) είναι εικόνες από το μέλλον.

Η ληηλασία και η εκμετάλλευση του κοινωνικού πλούτου από το κεφάλαιο γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο έντονη ακόμα και προς αυτούς που ακόμα νομίζουν πως είναι προνομιούχοι. Ελαστικοποίηση της εργασίας, ανασφάλιστη μαύρη εργασία , απολύσεις, συρρικνωση των μισθών και των εργατικών δικαιωμάτων μας. Η εργασία μας, παράγει πλούτο που καρπώνονται οι διαχειριστές της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, ενώ οι μισθοί μας αντηχούν το σαρκασμό με τον οποίο «ανταμείβουν» το μόχθο μας. Όλα με πρόσημα την κρίση, όλα προς το συμφέρον των αφεντικών! Η επίθεση στις ζωές μας είναι γενικευμένη κι αυτό δε μπορούμε πλέον να το αγνοούμε.

Έρχονται άγριες μέρες. Το γνωρίζουμε εμείς, το γνωρίζουν κι αυτοί. Στη μνήτη μας φτάνει από μακριά ένα άρωμα απεργίας και στα αυτιά μας ακούγονται οι φωνές των οδοφραγμάτων. Η καρδιά μας χτυπάει στην Αμφίσσα και το μυαλό μας είναι -που αλλού;- στην εξέγερση. Πιστεύουμε κι εμείς πως ο καπιταλισμός βουλιάζει και νιάθουμε την ανάγκη να τον βοηθήσουμε να βουλιάξει και να φτάσει στο πάτο, γιατί στην τελική αυτή είναι και η βαθιά επίθυμιά μας. Αν σήμερα το πρόσωπο της βαρβαρότητας ονομάζεται σοσιαλισμός, χτες το ονόμαζαν νεοφιλελευθερισμό. Για μας που η οποιαδήποτε κυβέρνηση είναι κακέκτυπο της προηγούμενης, τα σάπια σανίδια της Βουλής που στηρίζονται αυτοί που δημαγωγούν, τρίζουν για όλους το ίδιο.

Σε πείσμα των καιρών το πρόσωπο της ελευθερίας μένει πάντα καλυμμένο.

Εξεγερμένο το 2010,11,12...

εφημερίδα δρόμου ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου
ϊδρυτής: Fr. Marotessa
επικοινωνία:
apatris.news@gmail.com
διανέμεται σε καταλήψεις, στέκια, ελεύθερους χώρους

ΕΠΗΤΡΕΠΕΓΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή κατά παράφραση, ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα της εφημερίδας, να συμβάλλετε στη διαμόρφ της, ή να μας στείλετε κάποιο κείμενο επικοινωνήστε μαζί μας στο email.

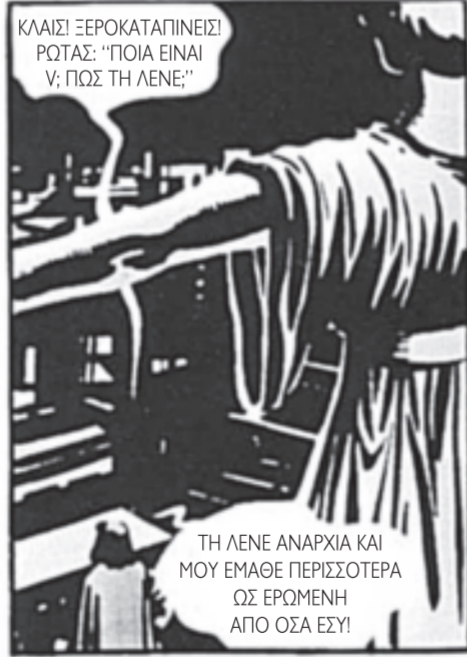

1 **χρόνος**
ΑΠΑΤΡΙΣ

διήμερο εκδηλώσεων

παρασκευή 12 μαρτίου
(κατάληψη ευαγγελισμού)
18:00 | **κουβέντα: εκτίμηση των κοινωνικών - πολιτικών συνθηκών και τρόποι παρέμβασns.**
22:00 | **καφεβίο**

σάββατο 13 μαρτίου
(λόγια)
19:00 | **"εθνικόπιτά μου, το χρώμα του ανέμου" (ματέι βίζνιεκ) από τη θεατρική ομάδα Buffonata**
22:00 | **ρεμπέτικη βραδιά στην κατάληψη ευαγγελισμού**

επί του πειστηριού

24/1

Ακυρώθηκε η συγκέντρωση υπογραφών για το αν θα πρέπει να ερωτηθούν οι πολίτες, μέσω της διενέργειας δημοψηφίσματος, σχετικά με την παροχή ψήφου και ιθαγένειας στους μετανάστες, που είχε προγραμματίσει το φασιστικό κόμμα του ΛΑΟΣ με ομιλητή τον βουλευτή του Θ. Πλεύρη για τις 19:00 το απόγευμα, στη δημοτική αίθουσα της Ανδρόγειω στο κέντρο της πόλης, ύστερα απο αντισυγκέντρωση – παρέμβαση 100 ατόμων απο τον αντιεξουσιαστικό/ αναρχικό χώρο και αριστερές – αντιρατσιστικές - αντιφασιστικές ομάδες του Ηρακλείου έξω απο το κτίριο, όπου αναρτήθηκαν πανό, πετάχτηκαν τρικάκια & φωνάχτηκαν συνθήματα, ενάντια στους φασίστες και για αλληλεγγύη στους μετανάστες.

Σελίδες αντιπληροφόρησης και ενημέρωσης:

- A-infos / πολυγλωσσική ιστοσελίδα ειδήσεων απο το παγκόσμιο αναρχικό κίνημα (ελληνικά) **www.ainfos.ca/gr**
- Κατάληψη ΕΣΗΕΑ / ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης απο τη συνλευση έμμισθων, άμισθων, «μπλοκάκηδων», «μαύρων», ανέργων και φοιτητών στα ΜΜΕ **katalipsiesica.blogspot.com**
- Ο ημίοροφος / αντιεξουσιαστική ιστοσελίδα για την υγεία **imiorofos.org**
- Δικτυακή κομμούνα Βραχόκηπος **www.vrahokipos.net**
- Αγρος, αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημένο έδαφος **www.eleftherosagros.blogspot.com**
- Αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο Κύπρου και Πατησίων **www.kiproukapatision.blogspot.com**
- Αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο Ναυαρίνου και Χ.Τρικούπη **parkingparko.blogspot.com**
- Radical Fans United για μια κερκίδα χρωμάτων και συνειδησης **https://rfu.blogspot.com**
- Candia Alternativa / Ανεξάρτητη μη εμπορική ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης για τη Κρήτη **candiaalternativa.wordpress.com**
- Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών Χανίων, εφημερίδα Καραβάνι **www.stekichania.gr**
- Φόρουμ μεταναστών Κρήτης **fmkritis.wordpress.com**
- Βήμα των οικολογικών & περιβαλλοντικών ομάδων της Κρήτης **www.ecocrete.gr**
- Κατάληψη Ευαγγελισμού Ηράκλειο **evagelismos.squat.gr**
- Κατάληψη ΠΙΚΠΑ Ηράκλειο **pikpairaklio.squat.gr**
- Κατάληψη Rosa Nera Χανιά **rosanera.squat.gr**

Γινεραεικά ελευθεριακά και ανυμφοραματικά ραδιόφωνα:

- 1431 AM / **radiofono.eng.auth.gr/doku.php**
- Ένταση 100.6 FM / **entasiafm.org**
- Ράδιο Κατάληψη 93.7 FM / **radiokatalipsi.espiv.net**
- Ραδιουργία FM 88.0 MHz / **radioorgia.squat.gr**
- 98 FM / **www.radio98fm.org**
- Radio Revolt / **www.radio-revolt.org**
- FM Αγκάθι / **fmagathi.wordpress.com**

Torrents και ελεύθερη διακίνηση κινηματικών και πολιτιστικών αρχείων:

- Black Tracker / **www.black-tracker.gr**
- Black tracker's Archive / **www.anarxeio.gr/b-t-archive/index.php**
- Galaria Tracker / **tracker.stigalaria.org**

Συνέντευξη με τον πολιτικό πρόσφυγα και αρνητή ουράτευσης Ridvan Celik (Rido)

Ο σύντροφος μας ο Ridvan Celik ή Rido όπως τον αποκαλούμε, αφήθηκε ελεύθερος στις 30/12/09 μετά από ένα μήνα περίπου ομηρίας στα χέρια του ελληνικού κράτους. Η ιστορία του Rido δεν έχει κάτι το πρωτότυπο αφού όπως λέει κι ο ίδιος «υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι σαν και εμένα, που εγκατέλειψαν τη χώρα τους λόγω πείνας, πολέμων, καταπίεσης και φτώχιας έχοντας ελπίδα για μια ανθρώπινη ζωή». Πιστεύουμε πως οι λόγοι για να δημοσιεύσουμε μια συνέντευξη του είναι κατι παραπάνω από υπαρκτοί και μετά από αυτήν την ομηρία η κίνηση αυτή είναι και επιτακτική. Θέλουμε να δώσουμε την ευκαρία στο Rido να πει αυτά που έζησε τις μέρες του δεκέμβρη αλλά και να θίξουμε το θέμα του πολιτικού ασύλου που πλέον στα δικά μας ακούγεται σαν σύντομο ανέκδοτο. Η αλληλεγγύη μας στο Rido αλλά και για οποιονδήποτε στέκεται με αξιοπρέπεια μπροστά στη βαρβαρότητα είναι δεδομένη. Καλή χρονιά κι εξεγερμένο το νέο έτος. Για ένα κόσμο χωρίς σύνορα, κράτη, πατριδες...

Άπατρις: Ποία ήταν η πολιτική κατάσταση στην Τουρκία την περίοδο που έφυγες από εκεί;

Ριντο: Την περίοδο εκείνη (το 1991) όπου έφυγα από την τουρκία επικρατούσε στρατιωτικό καθεστώς. Το ΡΚΚ την ίδια χρονική στιγμή, είχε εντείνει την ένοπλη δράση του ενάντια στο φασιστικό κράτος. Η πολιτική της Τουρκίας τότε ήταν οι απαγωγές, οι βασανισμοί και οι εκτελέσεις αγωνιστών όπως επίσης και η στέριση καθε ανθρώπινου δικαιώματος των μειονόητων της.

Α: Τι ήταν αυτό που σε οδήγησε να φύγεις απο τη χώρα σου και να ζητήσεις άσυλο σε μια ξένη χώρα;

Ρ: Δεν θα ήθελα να γίνω φαντάρος, πόσο μάλλον να γίνω φαντάρος σε μια τέτοια χώρα. Στον πόλεμο που μενόταν στην Ανατολή πατριώτες θασιάζονται για τα δικαιώματα τους, και τα δικαιώματα του κOURΔΙΚΟΥ λαού. Γίνονται επιχειρήσεις σε χωριά με αποτέλεσμα το θάνατο πολλών αιμάτων. Εγώ δεν θα ήθελα να συμμετέχω σε κάτι τέτοιο. Είμαι ενάντια

.. πολιτικό άσυλο στον Rido τώρα!

«Ονομάζομαι Ridvan Celik. Το Σεπτέμβριο του 1991 κλήθηκα από τις τουρκικές αρχές να παρουσιαστώ στο στρατό, προκειμένου να υπηρετήσω τη στρατιωτική μου θητεία στην περιοχή του Ντιαρμπάκιρ (Νοτιοανατολική Τουρκία – θόρειο Κουρδιστάν), στην οποία την εποχή εκείνη μαινονταν οι μάχες μεταξύ των Κοιρδών ανταρτών και των τουρκικών δυνάμεων. Δεδομένου ότι δεν επιθυμούσα να εμπλακώ ως στρατιώτης στις μάχες αυτές, οι οποίες είχαν πάρει διαστάσεις εμφυλίου πολέμου, εγκατέλειψα τη χώρα μου τρεις μέρες αφότου έλαβα την πρόσκληση για την εκπλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας.»

Απόσπασμα από την αίτηση του Ridvan Celik προς το ελληνικό Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για χορήγηση πολιτικού ασύλου, Σεπτέμβριος 1991

Ο Ridvan Celik (Rido) συνελήφθη στις 6 Δεκεμβρίου 2009, όταν περίπου 20 σύντροφοι κατευθύνονταν από την κατάληψη Ευαγγελισμού στην προσυγκέντρωση της πορείας που είχε καλεστεί για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και την κοινωνική εξέγερση που ακολούθησε. Καθώς οι σύντροφοι διέσχιζαν το πάρκο Θεοτοκοπούλου, 2 διμοιρίες ΜΑΤ μαζί με ασφαλίτες τους περικύκλωσαν με το πρόσχημα του «προληπτικού ελέγχου» και συνέλαβαν 4 άτομα (ανάμεσα τους και ο Rido), παρά την αντίδραση σημαντικής μερίδας κόσμου που βρισκόταν ήδη στην προσυγκέντρωση. Επίσης, με ένα ανάλογο σχέδιο προληπτικής καταστολής, δυνάμεις ΜΑΤ είχαν αποκλείσει φασιστικά την πρόσβαση στην προσυγκέντρωση σε συντρόφους που έρχονταν από την κατάληψη ΠΙΚΠΑ, κάνοντας 2 ακόμα συλλήψεις. Την επόμενη μέρα, απαγγέλλονται σε όλους κατηγορίες πλημμεληματικού βαθμού, ορίζεται δική για τις 24 Ιουνίου 2010 και οι 5 αφήνονται «ελεύθεροι», ενώ ο Rido συνεχίζει να κρατείται και οι δικωτικοί μηχανισμοί ξεκινούν να δρομολογούν την απέλασης του στην Τουρκία. Στο πλαίσιο αυτό, στις 23 Δεκεμβρίου απορρίπτον με συνοπτικές διαδικασίες την αίτηση του για πολιτικό άσυλο και τα ζημρώματα της επόμενης μέρας, τον μεταφέρουν αεροπορικάς και εντελώς απροεδοποίητα από τη Γ.Α.Δ.Η. στα κρατητήρια της Πέτρου Ράλλη στην Αθήνα. Έξ μέρες αργότερα κάνει νέα αίτηση για πολιτικό άσυλο, καθώς και για άσυλο για ανθρωπιστικούς λόγους, γεγονός που αυτή τη φορά «παγώνει» τη διαδικασία απέλασης, μέχρι να βγει η απόφαση γι αυτήν την αίτηση. Την ίδια

στον πόλεμο, στα όπλα, στον ρατσισμό και στις πολιτικές που χύνουν το αίμα χιλιάδων ανθρώπων. Γι' αυτούς τους λόγους εγκατέλειψα την Τουρκία.

Α: Τι συνέβη μετη την είσοδο σου στην Ελλάδα;

Ρ: Φτάνοντας στην Σάμο με μια μικρή βάρκα παραδόθηκα στο Λιμεναρχείο το οποίο με τη σειρά του με παρέδωσε στο τοπικό Α.Τ όπου και κρατήθηκα 3 μέρες. Στη συνέχεια με πήγαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Λαυρίου. Εκεί έκανα την πρώτη αίτηση για πολιτικό άσυλο και μου δόθηκε με ταυτότητα με δημηνη άδεια παραμονής. Με την λήξη αυτής της άδειας μου ανακοινώθηκε και η πρώτη απόρριψη της αίτησης μου. Μου κατέσχεσαν την ταυτότητα και μου ζήτησαν να φύγω από την χώρα. Για τους δικούς μου λόγους αποφάσισα να μην φύγω από την Ελλάδα. Μέχρι το 2002 οπότε και μου αφαιρέθηκε η τουρκική ιθαγένεια ζούσα και εργαζόμουν στο λαύριο. Με το χαρτί της ανιθαγένειας πήγα στο Ελληνικό συμβούλιο

συγκέντρωση έξω από τη Γ.Α.Δ.Η. στις 16/12

μέρα αφήνεται «ελεύθερος».

Ο Rido ήρθε στην Ελλάδα ως πολιτικός πρόσφυγας το 1991 σε ηλικία 22 ετών. Επέλεξε να αυτοεξοριστεί όταν αναγκάστηκε από το φασιστικό τουρκικό καθεστώς να καταταγεί και να πολεμήσει ενάντια στα ταξικά του αδέρφια, τους Κούρδους αντάρτες. Φθάνοντας στην Ελλάδα συνέχισε να αγωνίζεται και να συμμετέχει στα κινήματα. Όλα αυτά τα χρόνια το ελληνικό κράτος αρνείται πεισματικά να του δώσει άσυλο απορρίπτοντας και τις 3 προηγούμενες αιτήσεις που έχει κάνει: μία για πολιτικό άσυλο το 1991, μία για ανθρωπιστικό άσυλο το 2002 και τελευταία η αίτηση που έκανε στο Ηρακλείο μετά τη σύλληψη του. Επίσης, το 2003 οι Ελληνικές αρχές αρνήθηκαν να του χορηγήσουν ταυτότητα ανιθαγενούς, μολονότι από το 2000 το τουρκικό κράτος τον έχει διαγράψει από πολιτή του αφαιρώντας του την τουρκική ιθαγένεια. Αυτές οι συνεχείς απορρίψεις εκ μέρους του ελληνικού κράτους, ανάγκασαν το Rido να έξι σε ημιπαράνομο καθεστώς, μετατρέποντάς τον παράλληλα σε πεδίο εκμετάλλευσης του κάθε εργοδότη.

Η πολιτική που ακολουθεί εδώ και χρόνια το ελληνικό κράτος απέναντι στους μετανάστες στερεί από το Rido όλα τα αυτονόητα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, καθιστώντας τον νομικά ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ. Αδύναται να φύγει νόμιμα από τη χώρα, καθώς δε δικαιούται ούτε ταυτότητα ούτε διαβατήριο, με αποτέλεσμα να τον κρατάει όμηρο και να τον οδηγεί συνεχώς στην παρανομία. Η ενδεχόμενη απέλασή του στην Τουρκία θα θέσει τη ζωή του σε σοβαρό κίνδυνο: σοβαρές ποινικές διώξεις για λιποταξία,

προσφύγων (GCR) όπου τους εξήγησα την κατάσταση στην οποία βρισκόμουν και μου έδωσαν μια βεβαίωση της δεύτερης αίτησης μου για ανθρωπιστικούς λόγους, η οποία δεν μου παρέιχε καμία νομική κάλυψη. Την ίδια εποχή ήρθα στην κρήτη.

Α: Σε μία χώρα της Ε.Ε όπως η Ελλάδα, οι οργανώσεις οι οποίες έχουν δημιουργηθεί για την προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών, σε βοήθησαν ώστε να γίνουν οι απαιτούμενες ενέργειες για την ένταξη σου στην κοινωνία;

Ρ: Όχι δεν πήρα βοήθεια από καμία οργάνωση. Στήριξη βρήκα σε φίλους απ' το λαό και στον αντιεξουσιαστικό χώρο.

Α: Παρά το γεγονός του οτι στη χώρα βρίσκειαι σε ημιπαράνομη κατάσταση, τι είναι αυτό που σε οδήγησε να εκθέσεις σε κίνδυνο τον εαυτό σου και να βρεθείς σε μια πορεία;

Ρ:Ο λόγος που βρέθηκα εκεί, είναι επειδή ένα αθώο παιδί σκοτώθηκε από έναν μπάτσο, πριν ένα χρόνο και ήθελα να διαμαρτυρηθώ ώστε να μην ξεχνιούνται και επαναλαμβάνονται τέτοια γεγονότα. Τελικά με την σύλληψη μου στη συμπλοκή στο παρκο θεοτοκοπούλου ούτε αυτό το δικαίωμα μου δόθηκε.

Α: Θα ήθελες να μας πεις λίγα πράγματα για την κράτηση σου στη Γ.Α.Δ.Ηρακλείου και την μεταγωγή σου στην Πέτρο Ράλλη;

Ρ: Την πρώτη εβδομάδα μου φέρθηκαν άσχημα και με έβριζαν πολύ. Με το φόβο της ενδεχόμενης απέλασης μου, πανικοβλήθηκα και ήμουν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση και επιπλέον δεν άφηναν κανένα σύντροφο ή φίλο να με δει κάτι που με επιβάρυνη περισσότερο. Ένα πρωί δύο κουκουλομένοι μπάτσοι με ξύπνησαν με βγάλαν απ' το κελί και με παρέδωσαν σε δύο ασφαλίτες. Με πήγαν στο αεροδρόμιο με προορισμό που στο αεροπλάνο έμαθα πως είναι η Αθήνα.

Α: Πώς βλέπεις τα πράγματα από εδώ και πέρα; Και τι έχεις να πεις για τους χιλιάδες μετανάστες που βιώνουν την ίδια και ίσως χειρότερη κατάσταση με εσένα;

Ρ: Είναι δύσκολο να σκεφτώ το μέλλον μου εφόσον δεν έχει σταθεροποιηθεί ακόμα η υπόθεση μου.Υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι σαν και εμένα, που εγκατέλειψαν τη χώρα τους λόγω πείνας, πολέμων, καταπίεσης και φτώχιας έχοντας ελπίδα για μια ανθρώπινη ζωή. Εχω να πω σ' αυτούς το ο αγώνας τους είναι δικαίος και να μην σταματήσουν ποτέ να παλεύουν για τα δικαιώματά τους.

Α:Σ' ευχαριστούμε και σου ευχόμαστε καλή δύναμη.

Σημείωση: Οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις μεταφράστηκαν από τα τουρκικά στα ελληνικά

παρατεταμένη φυλάκιση και υποβολή σε βάνανσες ανακριτικές μεθόδους, καθώς και ο εξαναγκασμός του σε υποχρεωτική στράτευση, δηλαδή να σκοτώσει ή να σκοτωθεί.

Προφανώς, η σύλληψη και η κράτηση του όλες αυτές τις μέρες δεν μας άφησε με σταυρωμένα τα χέρια. Κινητοποιήμενοι άμεσα, πραγματοποιήσαμε διάφορες δράσεις αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης (μικροφωνικές συγκεντρώσεις, πορείες, κατάληψη ραδιοφωνικού σταθμού, συνθήματα σε κεντρικά σημεία της πόλης). Συγκεκριμένα, στις 15/12 πραγματοποιήθηκε πορεία με περίπου 500 άτομα η οποία αφού ακολούθησε το συνθησμενο δρομολόγιο (Καλοκαιρινού-Αγ.Μηνά-Κορνάρου-Πλατεία Ελευθερίας) συνέχισε στην περιοχή της Αγ. Τριάδας, όπου διαμένουν πολλοί μετανάστες. Το μεσημέρι της επόμενης μέρας 50-60 σύντροφοι κάναμε μηχανοκίνητη πορεία και συγκέντρωση για μισή ώρα έξω από τη Γ.Α.Δ.Η., όπου οι μπάτσοι πιάστηκαν στον ύπνο, αφού δεν μας περίμεναν και χρειάστηκαν περίπου ένα τέταρτο του επεστρέψουν 4 οχήματα τους από το κέντρο του Ηρακλείου και να παρατάζουν μισή διμοιρία μπροστά από την κεντρική πύλη. Τέλος, στις 30/12 είχε καλεστεί συζήτηση στο Πολυτεχνείο στην Αθήνα, έτσι ώστε να γίνουν και εκεί κινηματικές δράσεις αλληλεγγύης και ο αγώνας για την αποτροπή της απέλασης και τη χορήγηση πολιτικού ασύλου στο Rido να ξεφύγει από τα τοπικά όρια του Ηρακλείου και να πάρε μεγαλύτερη διάταση. Η «απελευθέρωση» του Rido την ίδια μέρα δεν μας άλλαξε τα σχέδια, αλλά αυτά αναβλήθηκαν μέχρι την περίοδο εξέτασης της νέας αίτησης του.

Παράλληλα με τις δράσεις στο δρόμο, βγήκαν ψηφίσματα αλληλεγγύης από σωματεία εργαζομένων, συλλόγους φοιτητών και εκπαιδευτικών, πολιτικούς φορείς και οργανώσεις της αριστεράς, γεγονός που θεωρούμε ότι είναι προς τμή του, παρά τις γενικότερες διαφωνίες μας (με αρκetoσύνολο από αυτούς) σε δεκάδες ζητήματα πολιτικών αξιών, αντίληψων και κοινωνικών προταγμάτων.

Ο Rido βρίσκεται ξανά κοντά μας αλλά αυτό δεν μας εφησυχάζει, αφού ενδεχόμενη απόρριψη της τελευταίας του αίτησης για άσυλο θα αναβγάλει από το «ψυγείο» τη διαδικασία απέλασης.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΣΥΛΟ ΣΤΟ RIDO ΤΩΡΑ!
KANENΑΞ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
KANENΑΞ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ

▲/ Αλληλέγγυος/οι

■ το κλίμα αλλάζει ...ια ουμφέρονια ποιέ!

Ένα μεσημέρι, στα μέσα του Δεκέμβρη, χτύπησε το τηλέφωνο. Στην άλλη άκρη ένας φίλος όλο χαρά μου έλεγε ότι άκουσε στις ειδήσεις το Ρέππα να ανακοινώνει ότι το αεροδρόμιο στο Καστέλλι αναβάλλεται... τις επόμενες ώρες το σκηνικό επαναλήφθηκε, άλλοι κατάλαβαν ότι σταμάτησε, άλλοι ότι αναβλήθηκε... δυστυχώς τίποτα από αυτά δεν είχε συμβεί, μιας και... Το κλίμα αλλάζει αλλά το ΥΠΕΧΩΔΕ ποτέ...

Η πραγματικότητα για μια ακόμα φορά είχε διαστρεβλωθεί με ένα τρόπο που μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να πετύχει...

Ας ενημερώσουμε λοιπόν ότι ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ για το έργο ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΥΡΩΘΕΙ. Ακύρωση του έργου θα σήμανε

κατάργηση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης της δημοπράτησης, πράγμα που ασφαλις δεν έγινε. Ο Ρέππας ανακοίνωσε *αναβολή της δημοπράτησης*. Αυτό σημαίνει ότι οι εργολάβοι δεν θα καταθέσουν τις προσφορές τους στις 9 Φλεβάρη, αλλά σε κάποια μερομηνία η οποία θα ανακοινωθεί από την κυβέρνηση το καλοκαίρι. Γιατί έχουμε την εξέλιξη αυτή;

1^η Δεν μπορούσε το έργο, να θεωρείται έργο της ΝΔ

2^η Θα πρέπει να γίνουν επαναδιαπραγματεύσεις από τη νέα κυβέρνηση με τους εργολάβους.

Χαρακτηριστικό είναι ότι την ημέρα που ο Ρέππας ανακοίνωσε την αναβολή της δημοπράτησης, η ΑΒΑΕ (Εταιρία που έχει κατασκευάσει αρκετά ολυμπιακά έργα), έβαζε στύλους στον κόμπο, οι οποίοι βγήκαν εν να νυχτί μετά από τις αντιδράσεις και το θορύβο που προκλήθηκε από τους κατοίκους.

3^η Θα πρέπει να μην υπάρχουν αντιστάσεις από την τοπική κοινωνία.

Από τα βασικότερα ζητήματα! πράγμα που αποτελεί ποנוκέφαλο για τα ντόπια ουμφέρονια, την κυβέρνηση και τους εργολάβους. Η δράση αυτή έχει ξεκινήσει χρόνια πριν... το παιχνίδι είναι πλέον γνωστό (τάζουν λαγούς με πετραχήλια στους «απλούς» κατοίκους – κυρίως όμως σε «άτομα κλειδιά» - προβάλλουν το κομματικό ουμφέρον, απειλούν κ.α) πιστεύουμε

και ελπίζουμε ότι η κοινωνία δεν θα τοιπήσει...

4^η Θα πρέπει να μπαλωθούν τα λάθη της αρχικής μελέτης, προκειμένου να πέσουν οι προσφυγές των κατοίκων στο ΣτΕ.

Η αλήθεια είναι ότι δεν περίμεναν να κατατεθούν τρεις συνολικά προσφυγές, δύο από κατοίκους και μια από το Δήμο Καστελλίου. Η συγκεκριμένη κίνηση δημιούργησε ένα σκεπτικισμό, όχι για το έργο, αλλά γιατί κατάλαβαν ότι οι κάτοικοι δεν καταπίνουν ό,τι τους σερβίρουν. Για τις προσφυγές θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

5^η Δεν υπάρχουν χρήματα.

Με άδεια ταμεία και με την οικονομική κρίση παρούσα, το κράτος δεν μπορεί να συμμετέχει σε κανένα ποσοστό. Η κρατική συμμετοχή είχε τεθεί ως προϋπόθεση από το ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα της αριστεράς, τα οποία υποστηρίζουν το έργο αλλά θέτουν ως προϋπόθεση να συμμετέχει το δημόσιο. Καταστροφή δημοσία δαπάνη, δηλαδή...

Όπως είπαμε παραπάνω, σημαντικό εξέλιξη στην πορεία της δημοπράτησης του έργου ήταν οι προσφυγές. Το νομικό μέσο που μπορεί να σταματήσει το έργο αν το συμβούλιο επικρατείας κρίνει ότι το έργο είναι αρνητικό για τον τόπο - όπως έγινε στην υπόθεση της Μονής Τοπλού.

Στην περίπτωση του αεροδρομίου στο Καστέλλι, κατατέθηκαν τρεις προσφυγές: οι δύο είναι από πολίτες που ζητάνε ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ (μία από τους κατοίκους του χωριού Ρουσοχώρια - το οποίο μαζί με άλλα 7 εξαφανίζεται από το χάρτη, μιας και ο αεροδιάδρομος φτάνει μέχρι τις αυλές των σπιτιών – και μία από τους κατοίκους του Δήμου Καστελλίου - που υπογράφηκε κι από άτομα από το Ηράκλειο, καθώς κι από την ομάδα Οικολογική Παρέμβαση Ηρακλείου). Το σημιατικό και στις δύο αυτές περιπτώσεις είναι ότι η διαδικασία ανέδειξε πως οι άνθρωποι που διαφωνούν όχι μόνο είναι πολλοί αλλά και διατεθειμένοι να κινητοποιηθούν, αφού η υπογραφή της προσφυγής δεν είναι διόλου εύκολη κι ανεξοδη διαδικασία...

Τέλος, υπό την πίεση των πολιτών (με συνηχείς παρεμβάσεις στα δημοτικά συμβούλια κ.α), κατατέθηκε προσφυγή κι από το Δήμο Καστελλίου. Η συγκεκριμένη ωστόσο είναι πιθανό ν' αποσυρθεί εάν υπάρχουν αλλαγές και αντισταθμιστικά οφέλη. Ο Δήμος εξάλλου, έχει δηλώσει ότι θέλει το αεροδρόμιο, εφόσον αλλάξουν κάποιοι όροι από κείνους που έχουν ανακοινωθεί, αντίθετα με πολλούς πολίτες που δηλώνουν αρνητικοί σε οποιασδήποτε μορφής αεροδρόμιο.

α/ Ζοoby

είμαιε τα stage της εκπαίδευσης!

μέσα στον ίδιο εργασιακό μεσαίωνα της ελαστικής εργασίας, απαιτούμε όλοι να έχουμε δικαίωμα σε ένα ανθρώπινο παρόν. Μέσα σε αυτό το τερατώδες εργασιακό περιβάλλον, οι εκπαιδευτικοί, αδιόριστοι και μη, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι, καλούμαστε να δουλέψουμε στον χώρο της εκπαίδευσης, καλύπτοντας και μεις βασικές και πάγιες θέσεις εργασίας. Βρισκόμαστε μέσα στα σχολεία των παιδιών σας, είτε εργαζόμενοι στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, ούτως ώστε να μην είναι αναγκαίο να στέλνετε τα παιδιά σας στα φροντιστήρια, είτε καλύπτοντας ώρες διδασκαλίας στο ωρολόγιο πρόγραμμα. Όμως, το καθεστώς που θέλει τον περιορισμό των μόνιμων υπαλλήλων και την προώθηση της ημι-απασχόλησης στον χώρο μας μεταφορμάεται με την ολοένα και αυξανόμενη μείωση των μόνιμων και των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και την αύξηση των ωρομίσθιων.

Είμαστε και εμείς ένα παράδειγμα της

συνολικότερης απαξίωσης του σχολείου. Πώς δεν θα ήμασταν άλλωστε, την στιγμή που δεν μπορούμε να καλύψουμε τις βασικές ανάγκες των μαθητών μας σε μόνιμη και επαρκή διδασκαλία. Η μερίδα αυτή των εκπαιδευτικών, παλεύει για το κνήγη μιας προϋπηρεσίας και μιας «καλής» θέσης στον πίνακα κατάταξης, δίνει εξετάσεις ανά δύο χρόνια σε έναν παράλογο διαγωνισμό. Επιπλέον, μένει μήνες απλήρωτη, πίνει δουλειά μέσα Νοέμβρη, την αναλογεί ένας εξευντελιστικός μισθός, ενώ βρίσκεται άνεργη κάθε Ιούνη χωρίς να γνωρίζει ούτε το αν θα είναι σε θέση να λάβει επίδομα ανεργίας, ούτε το αν θα δουλεύει ξανά τον Σεπτέμβρη. Παράλληλα, όλοι εμείς οφειλόμαστε (για να μην είμαστε παράνομοι) να υπογράφουμε στις συμβάσεις μας ότι δεν δουλεύουμε σε φροντιστήρια, ότι δηλαδή μπορεί ο κάθε ένας από εμάς να ζήσει περίπου με 50 ευρώ τον μήνα, τα οποία θα πληρωθεί ίσως και μετά από ένα χρόνο. Αλήθεια, από πότε ο αγώνας για επιβίωση θεωρείται παράνομος

Δράσεις του σωματείου ντελιβεράδων “τελευταίος τροχός”

Το σωματείο «Εργαζόμενων οδηγών με δίκυκλο όχημα Ν. Ηρακλείου Κρήτης ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΡΟΧΟΣ» - Ν. ΠΕΤΡΑΚΗΣ» αρχίζει να βρίσκει το δρόμο του.

Αν και με διάφορες προφάσεις (έλλειψη χώρου κ.α.) η Διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Ηρακλείου μας αρνείται το χώρο που δικαιούμαστε εκεί, οι συνελεύσεις μας έχουν αρχίσει και αποδίδουν καρπούς. Έτσι βγήκε ψήφισμα αλληλεγγύης στον Τούρκο Πολιτικό Πρόσφυγα RIDVAN CELIC που εξακολουθεί να κρατείται στη ΓΑΔΗ από τις 6/12/09, όταν συνελλήφθει αναιτία πριν από τη διαδήλωση μνήμης για τον 1 χρόνο από τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Α.Γρηγορόπουλου από αστυνομικό στην Αθήνα.

Έγινε επίσης παρέμβαση στην ACS Ηρακλείου από μέλη του Δ.Σ. του σωματείου για τις καθυστερήσεις των πληρωμών (επιδόματα, άδειες, μισθοί, δώρα) των εκεί συναδέλφων μας, που είχε σαν αποτέλεσμα την άμεση καταβολή μέρους των χρεημάτων τους. Ακόμα, στάλθηκαν ευχητήριες κάρτες σε όλους τους εργοδότες του κλάδου μας, με σκοπό την υπενθύμιση ότι είμαστε εδώ.

Ετοιμάζονται αφίσσες, αυτοκόλλητα και ιστοσελίδα με σκοπό την ενημέρωση των συναδέλφων του κλάδου και την εγγραφή όσο το δυνατόν περισσότερων μελών στο σωματείο για να δυναμώσουμε τη φωνή και τις δράσεις μας, ώστε να πάρουμε πίσω ότι μας στερούν και μας κλέβουν τα κάθε λογής αφεντικά.

Τέλος, με πολύ μεγάλη επιτυχία οργανώθηκε συλλογή ρούχων και υποδημάτων για τα προσφύουμε στους συνανθρώπους μας της ψυχιατρικής πτέρυγας του ΠΑΓΙΝΗ που τα έχουν ανάγκη. Η ανταπόκριση των Ηρακλειωτών ήταν πραγματικά συγκινητική αφού συγκεντρώθηκε ένας μεγάλος όγκος ρούχων, παπουτσιών και παιχνιδιών.

Μεγάλη η συμβολή των ανθρώπων του πολυχώρου. «Ξαστεριά» στην οδό Ραδαμάνθους 5 στον Αγ.Μηνά που μας παραχώρησαν τον τόπο συγκέντρωσης των ρούχων και των υποδημάτων. Άλλωστε και η τελευταία μας Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκε στην «Ξαστεριά» και οι σχέσεις που αναπτύσσονται με τον συγκεκριμένο πολυχώρο είναι πολύ ελπιδοφόρες. Η συνέχεια στους δρόμους και στους αγώνες..

■/ μπουσκάς

αλλά όχι θεσιμός που δημιουργεί πολίτες ημι-εργαζόμενους, ημι-ασφαλισμένους, με «ημι-μισθούς» και «ημι-δικαιώματα»; Από πότε δεν θεωρείται παράνομη η συνολική απαξίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, των ίδιων των σχολείων, των εκπαιδευτικών του και κατ'επέκταση των ίδιων των μαθητών;

Ο σύλλογος αδιόριστων εκπαιδευτικών Ρεθύμνου, όχι μόνο παλεύει για ένα σχολείο που θα είναι εκεί για τα ίδια τα παιδιά, αλλά και πιστεύει ότι όλοι οι εργαζόμενοι είμαστε θύματα της ίδιας εκμετάλλευσης, βιώνουμε όλοι τον φόβο της επισφαλούς εργασίας. Γι' αυτό τον λόγο, και επειδή μόνο ενωμένοι μπορούμε να διεκδικήσουμε το αναφαίρετο δικαίωμά μας στην σταθερή δουλειά και αξιοπρέπεια, δηλώνουμε την συμπαρτάσρα μας στους εργαζόμενους που απολούνται από την μια στιγμή στην άλλη και απαιτούμε συλλογικά αυτά που μας ανήκουν.

Κανένας μόνος. Κανένας θεατής!

■/ Σύλλογος αδιόριστων εκπαιδευτικών Ρεθύμνου

ανακοίνωση της ανοιχτής συνέλευσης αναρχικών-αντιεξουσιαστών ηρακλείου

σε σχέση με: τη βία, τα σπασίματα,

τις κουκούλες, τη νομιμότητα, τους μαθητές,

την κατάληψη της Ανδρόγωκ και τους βανδαλισμούς

► Εισαγωγή

Έπειτα από την εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη και υπό τον φόβο ενός ακόμη μεγαλύτερου ξεσπάσματος, η κυβέρνηση προσπάισε να λάβει δραστικά μέτρα στοχοποιώντας πρωτίστως τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο και ενισχύοντας τα σώματα ασφαλείας και την προπαγάνδα των Μ.Μ.Εξήμερους.

Βασική προϋπόθεση της καταστολής είναι η κοινωνική συναίνεση. Εδώ κολλάει και ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. Με τη συνεχή χρήση των όρων βία και τρομοκρατία και τη διαστρεβλωμένη προβολή συγκρουσιακών καταστάσεων, συλλήψεων κτλ, χωρίς να αναφέρονται στο πολιτικό υπόβαθρο όλων αυτών, καταφέρνουν να γίνουν αι ηθικοί αυτουργοί μιας έντονης τρομοϋστερίας. Φοβίζουν τον κόσμο κάνοντάς τον να πιστεύει ότι ο πλέον επικίνδυνος εχθρός του είναι οι αναρχικοί. Μα τι είναι αυτό που θέλετε να διασφαλίσετε εν τέλει, την «προστασία του πολίτη» ή την προστασία της εξουσίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται;

Έχοντας κάνει το πρώτο βήμα μαζικής πύσης εγκράφλου, εφαρμόζεται η καταστολή από την οποία χορτάσαμε και φέτος. Και όταν μιλάμε για καταστολή εννοούμε: 1200 προσαγωγές και εκατοντάδες προληπτικές συλλήψεις ανά την Ελλάδα, εισβολή σε στέκια (που βαπτίζονται «γιαφκες»), διαλύσεις πορειών...

► Ένα σύντομο Χρονικό των γεγονότων
Την Κυριακή 6-12 όπως σε όλη την Ελλάδα έτσι και στο Ηράκλειο είχε καλεστεί πορεία για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την εξέγερση του Δεκέμβρη. Πριν την πορεία οι δυνάμεις “προστασίας του πολίτη” είχαν αποκλείσει φασιστικά την πρόσβαση στον χώρο συγκέντρωσης σε όσους έρχονταν από τις δύο καταλήψεις (ΠΚΚΠΑ, Ευαγγελισμός) με αποτέλεσμα την προληπτική σύλληψη έξι συντρόφων, ο ένας εκ των οποίων κινδυνεύει με απέλαση. Ακολούθησε πορεία περίπου 800 ατόμων υπό την ασφκτική παρουσία των φρουρών του καθεστώτος. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε κατάληψη της Ανδρόγωκ σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Το βράδυ εμφανίζονται φωτιές στην παραλιακή και στον ΟΤΕ στη Θέρισσο, ενώ καίγεται και μια αντιπροσωπία αυτοκινήτων περiferειακά του Ηρακλείου. Την επόμενη (7-12) πραγματοποιείται ογκώδης συγκρουσιακή πανεκπαιδευτική πορεία 3000 ατόμων με τους μαθητές να αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος.

Κατά τη διάρκεια της πορείας μαθητές επιτίθενται συνεχώς σε μπάτσους και ασφαλίτες για να καταλήξουν σε μια μαζική και αρκετής διάρκειας σύγκρουση με τα ΜΑΤ έξω από τα δικαστήρια. Το απόγευμα, λίγο μετά την απελευθέρωση των συλληφθέντων της Κυριακής, ξεκινάει πορεία 250 ατόμων μετά από κάλεσμα του αναρχικού χώρου. Η παρουσία των μπάτσων ξεπερνά κάθε όριο, με οχτώ διμοιρίες και κουκουλοφόρους ασφαλίτες να είναι παρατεταγμένοι πίσω και πλάγια της πορείας. Μετά από σχετικά σήμαντες συγκρούσεις, η πορεία κόβεται σε τρία κομμάτια και αμέσως μετά ασφαλίτες, ειδικό φρουροί και χαφιέδες επιδιόνονται σε κνηνητό διαδηλωτών χωρίς αποτελέσματα. Τη νύχτα οι μπάτσοι που φυλάνε την Περιφέρεια Κρήτης δέχονται επίθεση με μολότοφ.

► Για τις κουκούλες

Η κουκούλα είναι το προφανές μέσο προφύλαξης από τις κάμερες των μπάτσων και των μέσων μαζικής εκτροφής (ΜΜΕ), μέσο προστασίας από τα παράνομα χημικά και τους κάθε λογής χαφιέδες που κυκλοφορούν γύρω από τις πορείες. Πέρα από τα προφανή, είναι επίσης ένα μέσο προφύλαξης από καταστάσεις που επισήμως δεν συμβαίνουν, γιατί αποκρύπτονται τακτικά από τα φερέφωνα του κάθε καναλάρχη. Είναι μέσο προφύλαξης από τη χυδαία φύση των ΜΑΤ, από τις παρακρατικές συμμορίες που κρύβονται πίσω τους, από τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα, από τις σημειωμένες φωτογραφίες με πρόσωπα, από τη φυλακή...

Μαντίλια, κουκούλες και μάσκες ήταν πάντα το ελάχιστο μέσο προστασίας για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο, από τον Μάη του '68, στους αυτόνομους στην Ιταλία, στη γερμανία του '80, στους Ζαπατίστας και σε άλλες γωνιές της λατινικής αμερικής, μέχρι και την ελληνική αριστερά (προ αμνημονεύτων χρόνων). Μέσα στη φθορά του χρόνου, τα μαντίλια γίνανε κουκούλες και τα μέσα αλλάζανε μορφή, κρύβοντας όμως πάντα πίσω τους τις ίδιες ανυπότακτες διαθέσεις - που δεν παλιώνουν ποτέ.

► Για τα σπασίματα και την κοινωνική αντιβία

Πάγια τακτική του κράτους και των κολαούζων του είναι η διαστρέβλωση τη πραγματικότητας και η δημιουργία ψευδών εντυπώσεων. Έτσι η ντόπια εφημερίδα ΝΕΑ ΚΡΗΤΗ, σαν καλός εντολοδόχος του καθεστώτος, πέρσι κατά την διάρκεια της εξέγερσης κυκλοφόρησε με εξώφυλλο «ΧΑΟΣ-ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ».

Ποιον όμως και κυρίως ποιες πράξεις φοβάται η κοινωνία του Ηρακλείου;

Είναι γνωστό και δεν αμφισβητείται από κανέναν ότι τόσο πέρσι του Δεκέμβρη, όσο και καθ' όλη τη διαδρομή του αναρχικού χώρου στο Ηράκλειο, οι επιθέσεις που έχουν γίνει στρέφονται στοχευμένα είτε κατά τραπέζων και κρατικών κτιρίων είτε κατά μπάτσων. Εάν ρ ο υ φ ι α ν ο φ υ λ λ ά δ ε σ ε π ρ ο σ π α θ ο υ επανελημμένα να ταυτίσουν αυτούς τους στόχους με την κοινωνία, αυτό δυο πράγματα μπορεί να σημαίνει: Πρώτον είτε πιστεύουν ότι όλη η κοινωνία δεν επιθμεί να αλλάξει τίποτα και βολεύεται με μια άρρωστα παρατεταμένη κατάσταση «ησυχίας, τάξης και ασφάλειας», είτε δεύτερον θεωρούν την κοινωνία ένα σ ύ μ π λ ε γ μ α τ ρ α π ε ζ ι τ ώ ν , κ ρ α τ ι κ ώ ν αξιωματούχων, μπάτσους, βιομηχάνων και δημοσιογράφων παραβλέποντας την ύπαρξη της πλειοψηφίας που ταίξει όλους τους παραπάνω. Η δεύτερη άποψη απευθύνεται σε αφελείς που πιστεύουν ότι έχουν κοινά ουμφέρονια με μια τράπεζα και άλλα τέτοια, η πρώτη όμως αποτελεί μόνιμη και σταθερή βάση του ιδεολογήματος της ασφάλειας.

Σύμφωνα με αυτό το ιδεολόγημα οι πολίτες αισθάνονται ανασφαλείς από την «εγκληματικότητα» έτσι γενικά, άσχετα απ' το εάν το έγκλημα είναι ταξικό, πολιτικό, οικονομικό ή έγκλημα πάθους, και διψάνε για περισσότερους μπάτσους στο δρόμο, κάμερες ασφαλείας, αύρες και άλλα. Υπάρχουν όμως κάποια κοινωνικά κομμάτια που φαίνεται να διαφωνούν, πράγμα που μπορούν να

επιβραβιάσουν και οι πανικόβλητοι ειδικοί φρουροί που ακόμα τρέχουν για να φύγουν από την πλατεία Ελευθερίας εξαιτίας της μαθητικής πορείας της Δευτέρας 7/12. Και αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας αυξάνονται και αγριεύουν.

Εμείς ως αναρχικοί ξεκαθαρίζουμε ότι η εξεγερτική βία είναι ένα από τα μέσα που χρησιμοποιούμε και δεν σκοπεύουμε να εγκαταλείψουμε. Θα βρισκόμαστε πάντα δίπλα σε αυτούς που αντιστέκονται, συνδιαμορφώνοντας μαζί τους τα μέσα πάλης. Η καταστροφή τραπέζων, κρατικών κτιρίων και πολυεθνικών είναι συμβολική πράξη αντίστασης στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Η βία εναντίον των μισθοφόρων μπάτσων είναι πράξη αξιοπρέπειας. Ο αγώνας ενάντια στο καθεστώς και τους πάντοπλους στρατούς του δεν μπορεί να είναι ειρηνικός...

► Ό,τι είναι νόμιμο δεν είναι απαραίτητα και δίκαιο

Οι νόμοι και ο θεσιμός της «Δικαιοσύνης» που αυτοί εκφοράζουν δεν είναι ένα σύνολο κοινώς αποδεκτών κανόνων, όπως προσπαθούν να μας πείσουν τα μέσα κρατικής προπαγάνδας και χειραγώγησης (σχολεία, ΜΜΕ, κλπ). Αντίθετα, είναι τα απαραίτητα εργαλεία λειτουργίας και επιβολής του κράτους. Κόβονται και ράβονται για να εξυπηρετούν και να νομιμοποιούν τα εξουσιαστικά και κεφαλαιοκρατικά ουμφέρονια που το τελευταίο προσπαίζει. Με λίγα λόγια, αποφασίζονται και θεσιπνούνται από τους «από πάνω» για να κρατούν δέσιμους τους «από κάτω».

Εισαγγελείς και δικαστές εξαντλούν όλη την ασηπρότητα τους σε αδύναμες κοινωνικά ομάδες (μετανάστες, τοξικομανείς, τοιγγάνους, κλπ) και κοινωνικούς αγωνιστές. Με μεγάλη προθυμία τους στέλνουν στη φυλακή. Με τον ίδιο ζήλο χαρακτηρίζουν απεργίες ως «πράνομες και καταχρηστικές» και συμμετέχουν στο κουκούλωμα των δολοφονιών εργατών στα σύγχρονα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς.

Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε, που αν κατηγορηθείς για την κλοπή του «αμύθητου» ποσού των 20 ευρώ κινδυνεύεις να σαπίσεις και να πεθάνεις στη φυλακή (όπως συνέβη πρόσφατα στην 30χρονη Μαρία Αντωνίου), την ίδια ώρα που τράπεζες και μεγαλοεπιχειρηματίες απομυζούν τρεκατομμύρια με τις πλάτες του νόμου! Την ίδια ώρα που άρχοντες και βουλευτάδες στήνουν τρολό φαγοπότι γύρω από ασφαλιστικά ταμεία, Βατοπέδια, Ζήμενες, κλπ και μόνο εθνικοί ευεργέτες δεν έχουν ανακηρυχθεί ακόμα.

Σε ένα εκ θεμελιών άδικο σύστημα, οι νόμοι και η «Δικαιοσύνη» είναι ένα κάλπικο κουρελόχαρτο που το αγοράζει όποιος δώσει περισσότερα...

Από την άλλη τα μέσα που χρησιμοποιούν όσοι αγωνίζονται ενάντια σε αυτήν την οργανωμένη βαρβαρότητα δεν μπορούν να μπαίνουν στο πλαίσιο «νομιμότητας» που ορίζει το κράτος. Ή, όπως λέει ένα παλιό μα πάντα επίκαιρο σύνθημα: «οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι νόμιμοι ή παράνομοι. Είναι ΔΙΚΑΙΟΙ!».

► Για την Κατάληψη της Ανδρόγωκ

Την Κυριακή 6-12 προχωρήσαμε σε κατάληψη του κτιρίου της Ανδρόγωκ σε ένδειξη αλληλεγγύης στους έξι συλληφθέντες με σκοπό να το χρησιμοποιήσουμε ως κέντρο αντιληπρόφρησης ενάντια στην γενικότερη αστυνομοκρατία των ημερών σε όλη τη χώρα, αλλά και την απροσημάτιστη καταστολή που δεχτήκαμε στο Ηράκλειο. Είναι γεγονός πως το συγκεκριμένο εγχείρημα δεν περιηρορήθηκε επαρκώς, με αποτέλεσμα (για πρώτη φορά μετά από μια σειρά παρόμοιων ενεργειών μας στο παρελθόν) να υπάρξουν κλοπές και βανδαλισμοί στο χώρο του κτιρίου. Οι πράξεις αυτές μας βρίσκουν μετωπικά αντίθετους, αφενός γιατί τα ιδιότελη τους κίνητρα συγκροτούνται ενθέως με τις αρχές της αλληλεγγύης και της συλλογικότητας που προσβέβουμε, αφετέρου γιατί δεν συνάδουν με την υπευθυνότητα που σε τέτοιες περιπτώσεις οφείλει να αποδεικνεί ένας ιδεολογικός χώρος που επιδιέχει πολιτική οντότητα με συγκεκριμένες, συλλογικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων και πρωτασίες

συμφέροντα που το τελευταίο προσπαίζει. Με λίγα λόγια, αποφασίζονται και θεσιπνούνται από τους «από πάνω» για να κρατούν δέσιμους τους «από κάτω». Εισαγγελείς και δικαστές εξαντλούν όλη την ασηπρότητα τους σε αδύναμες κοινωνικά ομάδες (μετανάστες, τοξικομανείς, τοιγγάνους, κλπ) και κοινωνικούς αγωνιστές. Με μεγάλη προθυμία τους στέλνουν στη φυλακή. Με τον ίδιο ζήλο χαρακτηρίζουν απεργίες ως «πράνομες και καταχρηστικές» και συμμετέχουν στο κουκούλωμα των δολοφονιών εργατών στα σύγχρονα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς.

► Για τη μαθητιώσα νεολαία

Η συμμετοχή των νέων ήταν αδιαμφισβήτητη από του και φέτος έκανε τη διαφορά. Όσοι-ες είδαν ή συμμετείχαν στην πορεία της Δευτέρας 7/12/09 δεν μπορεί παρά να ένιυσαν χαρά και ελπίδα. Τα πανό και τα συνθήματα που ακούγονταν έκαναν σαφές ότι αυτή η νέα βλέπει τα πράγματα αλλιώς, πιο καθαρά θα λέγαμε. Όταν βλέπει τους μπάτσους βλέπει εξουσία στην πιο ξεκάθαρη μορφή της, και της επιτίθεται. Όταν βλέπει τράπεζες βλέπει εκμετάλλευση. Όταν βλέπει το μέλλον της, βλέπει ότι αυτό το σύστημα δεν έχει τίποτα να της υποσχεθεί παρά μόνο αβεβαιότητα, εκμετάλλευση και υποταγή. Χαριτέψουμε λοιπόν την νέα γενιά που θα αλλάξει τον κόσμο, γιατί αν δεν το κάνει θα καταστραφεί μαζί του. Ραντεβού στο δρόμο και στους αγώνες...

ΤΟΠΟ ΣΤΟ ΛΑΟ, ΤΟΠΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

η επίθεση στην κατάληψη παπαδοπέτρου δε θα περάσει

Το κατελιγμένο πανεπιστημιακό κτίριο παπαδόπετρου, στη τζαννακάκη, λειτουργεί εδώ και 3 χρόνια, από φοιτητές και άλλους δραστηριοποιημένους ανθρώπους, ως αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος έκφρασης, αυτοοργανωμένων μαθημάτων και ποικίλλων εκδηλώσεων. Μάλιστα αποτέλεσε σημείο αγώνα και αλληλεγγύης, τόσο στις αγροτικές κινητοποιήσεις του γενάρη '09, όσο και στη μεγάλη απεργία πείνας των μεταναστών.

Στις 23/12 ο πρότανης πολυτεχνείου κρήτης γρυσπολάκης, με συνοδεία της αστυνομίας, εισέβαλλε στο κτίριο, άλλαξε κλειδαριές και το σφράγισε. Την επόμενη μέρα, φοιτητές και αλληλέγγυοι της κατάληψης ανακατέλαβαν το κτίριο, κάνοντας σαφές ότι δεν πτοούνται από τέτοιες ύπουλες επιθέσεις. Και πάλι, πρότανης, αστυνομία και τεχνική υπηρεσία του πολυτεχνείου, με παρουσία εισαγγελέα, ξαναπαράβισαν το κτίριο, άδειασαν τον εξοπλισμό του και ξήλωσαν (χειμωνιάτικα!) ακόμα και τις πόρτες και τα παράθυρα. Η manía τους φαίνεται στην εικόνα του μισοκατεστραμμένου και νεκρού κτιρίου που άφησαν πίσω τους, σε αντίθεση με την λειτουργικότητα που διατηρούσε κατά τη διάρκεια της κατάληψης.

Η επίθεση αυτή είναι μέρος μιας συνολικής νέου τύπου καταστολής που εγκαινίασε η εξουσία με το νέο –και πολλά υποσχόμενο –διαχειριστή της το ΠΑΣΟΚ. Το παραλήρημα Χρυσοχοϊδή περί «δημοκρατίας και πυμής» και καρατζαφέρη περί «αντιεξουσιαστικού εχθρού» βρήκε εφαρμογή στις προληπτικές προσαγωγές και συλλήψεις του δεκέμβρη, στις εκδόσεις σε κοινωνικά στέκια, στο ιδιώνυμο της κουκουλάς, στους ξυλοδαρμούς, στη σωρεία δίκων.

Συνεχίζουν στοχοποιώντας καταλήψεις και επαναφέροντας του αγαπημένο τους θέμα, του ασύλου, αφού αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα για το κράτος αφενός να προσπαθεί να καταστείλει

όσους εξεγείρονται και αφετέρου να στέλνει αποτρεπτικά μηνύματα σε όσους εν δυνάμει θα κάνουν το ίδιο: εργαζόμενοι της ανασφάλισης και ελαστικής εργασίας, άνεργοι, μετανάστες, νεολαίοι, μαθητικό κίνημα, όλοι όσοι πληττονται από τις πολιτικές της δυσβάσταχτης επιβίωσης και της περιστολής δικαιωμάτων.

Με την ένοχη συναίνεση πρυτάνεων, πανεπιστημιακών, μίντια, βωόντων στα τηλεπαράθυρα και δικαστών, η εξουσία επιδιέεται σε συννενοήσεις και μαγειρέματα μύδους αυτούς και σ'ένα όργιο προπαγάνδας προσπαθεί να πείσει την κοινωνία ότι αν το άσυλο παραδοθεί στους μπάτσους θα επέλθει επιτέλους η έννομη τάξη κι ο πολιτισμός(!)

Σε τοπικό επίπεδο, στην κρήτη, αυτός που ανέλαβε μετά χαράς να φέρει εις πέρας την επίθεση στους κοινωνικούς χώρους, είναι ο πρύτανης γρυσπολάκης. Αναφέρεται μάλιστα και στην 5 χρόνων κατάληψη ρόζα νέρα στα χανιά και στην 7 χρόνων κατάληψη ευαγγελισμού στο ηράκλειο σαν επόμενους στόχους. Γνωστός για τη φασίζουσα στάση του και δηλωμένος εχθρός των ελευθεριών, αφού με τη δική του άδεια η αστυνομία επιτέθηκε και ψέκασε με χημικά φοιτητές και διαδηλωτές που προχώρησαν στην κατάληψη παπαδόπετρου κάνει ρατσιστικά και υποτιμητικά σχόλια για τους μετανάστες που ζουν και συμμετέχουν στη ρόζα νέρα και βέβαια δεν είδαμε να'χει βγάλει άχνα για τις αυξανόμενες φασιστικές επιθέσεις που κινητοποιούν τον τελευταίο καιρό την τοπική κοινωνία. Η ύποπτη και συνομηωτική διαδικασία που ακολούθησε για να μπει στο παπαδόπετρου και το ότι επικαλείται διακαώς τη νομιμότητα, ενώ ο ίδιος παραμένει καταχρηστικά στη θέση του πρύτανη και εκκρεμεί προσφυγή εναντίον του, τον καθιστούν υποκριτή και ηθικά διάτρητο. Οι θρασυτάτες δηλώσεις του στα μμε «αδιαφορώ για τους φοιτητικούς συλλόγους» και «τα πανεπιστήμια έχουν θέση στο επιχειρείν» δείχνουν ξεκάθαρα τι προασπίζεται ο κύριος αυτός: το πανεπιστήμιο που

Γιατί το κτίριο Παπαδοπέτρου αποτελεί ζωντανό κείμενο αντίστασης στο κέντρο της πόλης, χώρο διακίνησης ιδεών που δεν αποτελούν προϊόντα χειραγώγησης και χώρο δημιουργικής έκφρασης. Θεωρούμε λοιπόν αναγκαία την ύπαρξη ενός τέτοιου ανοιχτού, ελεύθερου, κοινωνικού χώρου στον οποίο θα μπορούσαμε αυτοοργανώνουμε συλλογικά τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. Δεν υποχωρούμε. Δεν παραδίδουμε το κτίριο. Αντιστεκόμαστε.

υπηρετεί τα συμφέροντα της αγοράς και τη δική του ασυλία να αλωνίζει και να διαχειρίζεται τα κονδύλια.

Γνωρίζουμε πράγματι ότι τα πανεπιστήμια ευθυγραμμίζονται με τις ανάγκες και τα συμφέροντα του κεφαλαίου με συνεργασίες, χρηματοδοτήσεις, έρευνες (ακόμα και στον πολεμικό τομέα) και προωθήσεις στελεχών. Πετούν τους πολλούς στον τενεκέ της ανεργίας και είναι τσιφλικά πρυτάνεων και κολλητών με διαπλοκές και αδιαφανείς. Η κοινωνία, μέσα από τις αντιστάσεις της , γνωρίζει ότι οι κοινωνικοί χώροι δεν είναι ιδιοκτησία και τσιφλικά κανενός πρύτανη και κανενός υπουργού. Το άσυλο έχει κοινωνική χρήση αδιαπραγμάτευτη και ως τέτοιο θα συνεχίσουμε να το υπερασπιζόμαστε.

Οι κατελιγμένοι χώροι είναι ενοχλητικοί για την εξουσία, γιατί προτάσσουν την αντιθεσμική και αυτοοργανωμένη δράση για την ελευθερία και ισότητα των ανθρώπων. Είναι ανοιχτοί χώροι

συνάντησης και ζύμωσης ριζοσπαστικών ιδεών απέναντι σε μια απάνθρωπη και εκμεταλλευτική τάξη πραγμάτων. Η μόνη βία που απειλεί και κατατρώει την κοινωνία είναι αυτή της οικονομικής ανέχειας των πολλών, της απαίωσης της ανθρώπινης ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος, της τηλεπαθίας και της κρατικής καταστολής.

Γ'αυτό, η Παπαδόπετρου, η Rosa Nera και οι άλλες καταλήψεις θα παραμείνουν απελευθερωμένα εδάφη από τις εξουσιαστικές και εμπορευματικές σχέσεις. Με αξίες μας την αυτενέργεια, την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη, θα σταθούμε εμπόδιο στα σχέδια τους. Κάτω τα χέρια από την κατάληψη Παπαδόπετρου

Κάτω τα χέρια από την κατάληψη Rosa Nera

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις

✎/ Κατάληψη Rosa Nera

επενδύοντας στα αδιέξοδα, στην αγανάκτηση και στην ανασφάλεια του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας , μέσα από blogs και με εφημερίδα που μοιράζεται στην πόλη μας σε ανυποψίαστους νεαρές-ούς.

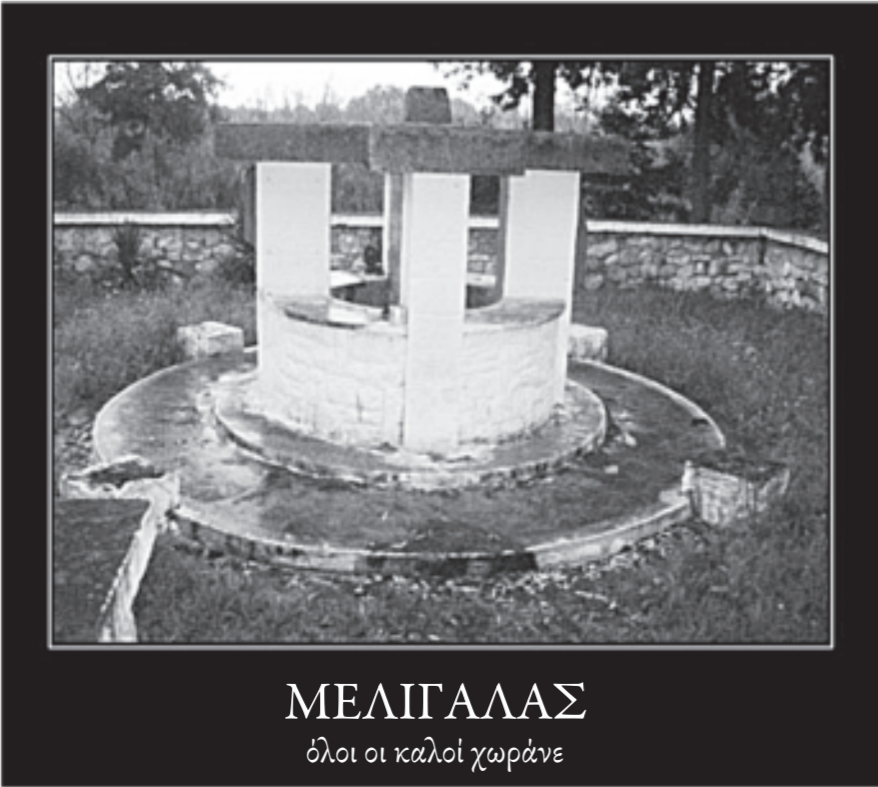
Η συνταγή της εφημερίδας γνωστή : ανακατεύουμε στην φυλλάδα αλήθειες με ψέματα και παράλληλα «δογματίζουμε» περί του έθνους και της καθαρότητας της φυλής μας. Συκοφαντούμε μετανάστες και όσους έχουν αντίρρηση μαζί μας, σπέρνουμε τον φόβο για το διαφορετικό και έχουμε εύκολες και «καθαρές λύσεις» για τα κοινωνικά προβλήματα. Βέβαια είμαστε δημοκράτες και φορείς της απόλυτης αλήθειας! Δημοσιογραφία από δηλωμένους ναζιστές και από ανθρώπους που παρακράτους είναι άκρας επικίνδυνη και πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους μας. Αυτό είναι ένα από τα πιο απαραίτητα κοινωνικά αντανάκλαστικά των καιρών μας.

Καμιά ανοχή στον φασισμό

✎/ Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών Χανίων
Χ'Μιχάλη Νταλιάνη 5,Χανιά
E-mail: stekichania@gmail.com
Web: www.stekichania.gr

ΜΕΓΙΤΑΛΑΣ

όλοι οι καλοί χωράνε

17-νοέμβρη

Περισσότερο από κερκτιμένη ταχύτητα, λόγω των γεγονότων της χρονιάς που πέρασε, παρά από κάποιο συσχετισμό με την ξεφτισμένη επέτειο

της 17 νοέμβρη, πολλές μέρες πριν στο Ηράκλειο είχε δημιουργηθεί ένα κλίμα που παρέπεμπε σε συγκρουσιακή πορεία. Από την μεριά του το κράτος έχοντας υπ' όψη ότι είναι η πρώτη μαζική πορεία της χρονιάς περικύκλωσε πριν την πορεία τις δύο κεντρικές καταλήψεις του Η ρ α κ λ ε ί ο υ (Ευαγγελισμός, ΠΙΚΠΑ) εγκαινιάζοντας μια νέα μέθοδο καταστολής των κοινωνικών αντιδράσεων, αυτή της προληπτικής προσαγωγής (και ενίοτε σ ύ λ λ η ψ η ς) . Αυτή η τακτική η οποία περιλάμβανε και έξι προσαγωγές του προηγούμενου βράδυ αντιμετωπίστηκε με την προσέλευση σε μορφή πορείας 80 και πλέον ανθρώπων στο τόπο της συγκέντρωσης. Μια, τουλάχιστον επιπόλαιη, έμπνευση κάποιων συντρόφων να επιτεθούν στους μπάτσους με μολότω κατά τη διάρκεια της προσυγκέντωσης είχε σαν αποτέλεσμα την μη δημιουργία μπλοκ από τον αναρχικό χώρο ,και τρεις συλλήψεις πάνω στην κατακλιωμένη από μπάτσους και ασφαλίτες πλ. Ελευθερίας, πριν ακόμα από την αρχή της πορείας. Στην συνέχεια η διαδήλωση ξεκίνησε με την πρωτοφανή για τα δεδομένα του Ηρακλείου κατάσταση: πάνω από διακόσια άτομα, που υπό άλλες συνθήκες θα συγκροτούσαν το αναρχικό μπλοκ, στα πλάγια της πορείας, στην όποια οι μπάτσοι, οι οποίοι δέχονται μολότω ένα τακτά χρονικά διαστήματα, προσπαθούν ανεπιτυχώς να επιτεθούν.

Πραγματοποιείται άλλη μια σύλληψη από στο ύψος του Αγ. Μηνά η οποία συνοδεύεται από ξυλοδαρμό και η επενδύοντας στα αδιέξοδα, στην αγανάκτηση και στην ανασφάλεια του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας , μέσα από blogs και με εφημερίδα που μοιράζεται στην πόλη μας σε ανυποψίαστους νεαρές-ούς.

Οι επί του πρακτέου επιθέσεις σε στάχους-σύμβολα του συστήματος ήταν είναι και θα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στην εξουσία. Για ενημέρωση από δράσεις και αναλήψεις ευθύνης αναζητήστε το Blog Hit and Write bellumperpetuum.blogspot.com

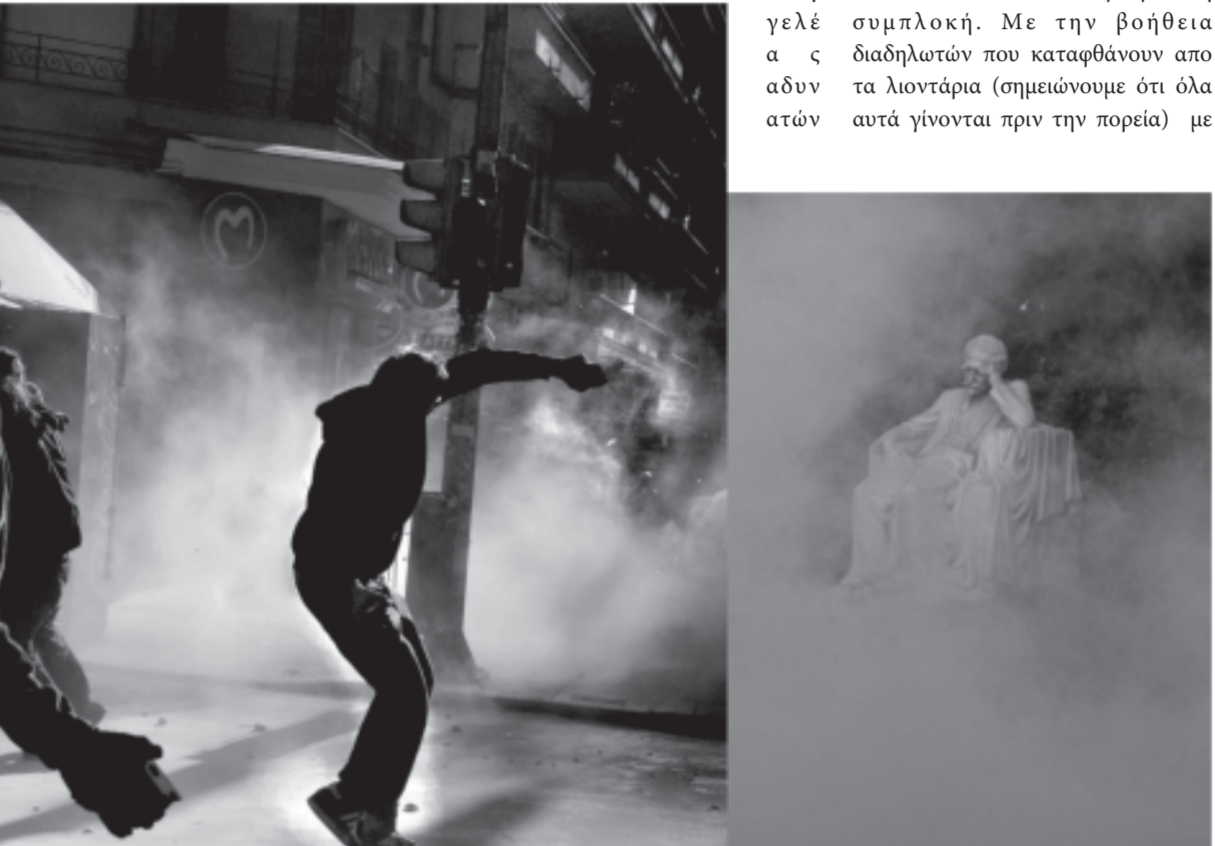
✎ Χανιά 22/11/09

Επίθεση με γκαζάκια πραγματοποιήθηκε στις 16:20 το απόγευμα της Κυριακής στο πολιτικό γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Σίφη Βαλυράκη στα Χανιά. Από την επίθεση προκλήθηκαν υλικές ζημιές. Άγνωστοι πέταξαν στην είσοδο του πολιτικού γραφείου του κ. Βαλυράκη τα γκαζάκια, τα οποία είχαν τυλίξει με στουπί. Από την φωτιά που προκλήθηκε, σημειώθηκαν υλικές ζημιές στην είσοδο του γραφείου. Πηγή –Χανιώτικα Νέα

πορεία τελειώνει στα λιοντάρια με τελικό απολογισμό τέσσερις συλλήψεις εκ των οποίων οι δυο αν τιμετωπιζουν έντονα το ενδεχόμενο της προφυλάκισης.

δυναμικό παρών με συγκεντρώσεις που καταλήγουν σε πορείες ,στα δικαστήρια την Τετάρτη (18-11) οπότε και οι συλληφθέντες πήραν αναβολή και την Παρασκευή (20-11) που ο εισαγγελέας α δυν α των

πρόσβαση στον χώρο συγκέντρωσης σε όσους έρχονταν από τις δύο καταλήψεις. Περίπου 25 άτομα που ξεκίνησαν από την κατάληψη Ευαγγελισμού περικυκλώνονται και δέχονται επίθεση από τρεις διμοιρίες MAT και ακολουθεί σφοδρότατη συμπλοκή. Με την βοήθεια διαδηλωτών που καταφθάνουν απο τα λιοντάρια (σημειώνουμε ότι όλα αυτά γίνονται πριν την πορεία) με

νοέμβρης-δεκεμβρης 2009 χρονικό

18-19-20 Νοέμβρη

Η πρώτη αυθόρμητη αντίδραση της κατάληψης του Δημαρχείου αμέσως μετά την πορεία λήγει το ίδιο βράδυ και πριν γίνει γνωστό ότι οι δύο συλληφθέντες έχουν βασανιστεί άγρια τόσο κατα την διάρκεια της σύλληψης όσο και στην Γ.Α.Δ.Η.και τους οποίους οι μπάτσοι αναγκάζονται να πάνε οι ίδιοι στο νοσοκομείο. Με την είδηση του βασανισμού δημιουργείται ένα σημαντικό και από διάφορες πολιτικές αφετηρίες κίνημα αλληλεγγύης το οποίο προχωράει σε κατάληψη της Ανδρόγεω, και δίνει

τα εχθρικές απέναντι στους μπάτσους διαθέσεις ο κόσμος να απεγκλιβίζεται, δυστυχώς όμως με τέσσερις συλλήψεις. Ταυτόχρονα το ίδιο γίνεται και στην κατάληψη ΠΙΚΠΑ με δέκα άτομα, κυρίως μαθητές, να εγκλωβίζονται μες στο κτίριο και άλλες δύο συλλήψεις. Ακολούθησε πορεία περίπου 800 ατόμων υπό την ασφκτική παρουσία των φρουρών του καθεστώτος ενώ αξίζει να σημειωθεί η παρουσία ελάχιστων Συριζέων ανάμεσα στο μπλοκ των αναρχικών και τους μπάτσους οι οποίοι ένοιωθαν (;) το χρέος (;) να προστατέψουν τον ειρηνικό χαρακτήρα της πορείας. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε κατάληψη της Ανδρόγεω σε ένδειξη

6-Δεκεμβρη

Την Κυριακή 6-12 όπως σε όλη την Ελλάδα έτσι και στο Ηράκλειο είχε καλτεστεί πορεία για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την εξέγερση του Δεκέμβρη. Πριν την πορεία οι δυνάμεις «προστασίας του πολίτη» είχαν αποκλείσει φασιστικά την

αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Το βράδυ εμφανίζονται φωτιές στην παραλιακή και στον ΟΤΕ στη Θέρισσο, ενώ καίγεται και μια αντιπροσωπία αυτοκινητών περιφερειακά του Ηρακλείου.

7-Δεκεμβρη

Πραγματοποιείται ογκώδης συγκρουσιακή πανεκπαιδευτική πορεία 3.000 ατόμων με τους μαθητές να αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος. Κατα την διάρκεια της πορείας οι διαδηλωτές ξυλοκοπούν ασφαλίτες, επιτίθενται σε μια κλούβα μεταγωγών και σε δυο Οπκετζίδικα, με τους μπάτσους να φεύγουν πανικόβλητοι, για να καταλήξουν σε μια μαζικότατη σύγκρουση μπροστά στα δικαστήρια η οποία θα τελειώσει λίγο πριν αφεθούν ελεύθεροι οι συλληφθέντες της προηγούμενης ημέρας. Το απόγευμα, λίγο μετά την απελευθέρωση των συλληφθέντων της Κυριακής, ξεκινάει πορεία 250 ατόμων κατά κάλεσμα του αναρχικού χώρου. Η παρουσία των διμοιριών ξεπερνά κάθε όριο, με οχτώ διμοιρίες και κοκυλοφόρους ασφαλίτες να είναι παρατεταγμένοι πίσω και πλάγια της πορείας. Μετά από σχετικά ασήμαντες συγκρούσεις, η πορεία κόβεται σε τρία κομμάτια και αμέσως μετά ασφαλίτες, ειδικόι φρουροι και χαφιέδες επιδιώνται σε κυνηγητό διαδηλωτών χωρίς αποτελέσματα. Τη νύχτα οι μπάτσοι που φυλάνε την Περιφέρεια Κρήτης δέχονται επίθεση με μολότω.

15-Δεκεμβρη

Πραγματοποιείται πορεία 250 ατόμων σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Ridvan Celik (Rido) που κρατείται στην Γ.Α.Δ.Η μετά την προληπτική σύλληψη του πριν την πορεία της 6-12 (είναι ο ένας εκ των τεσσάρων συλληφθέντων που δέχτηκαν επίθεση όταν έφυγαν από την κατάληψη Ευαγγελισμού). Ο λόγος που κρατείται είναι ότι δεν έχει χαρτί και παρά τις αιτήσεις χορήγησης πολιτικού ασύλου κινδυνεύει με απέλαση. Η πορεία έχει χαρακτήρα αντιπληροφόρησης και καταλήγει στην λαϊκή συνοκία της Αγ.Τριάδας όπου διαμένουν κυρίως μετανάστες και φωνάζονται συνθήματα τόσο για τον Rido όσο και γενικότερα για το μεταναστευτικό ζήτημα.

✎/ ΒΑΓΙΑΝ

✎ Ηράκλειο 2/12/09

Χτύπημα με βόμβες μολότω χθες τα ξημερώματα εναντίον της Τράπεζας της Ελλάδος. Οι τέσσερις μολότω ρίχτηκαν στο πίσω μέρος της τράπεζας χθες από άτομα που δεν «έπιασε» η κάμερα του χρηματοπιστωτικού καταστήματος. Κι αυτό γιατί οι δράστες γνώριζαν την ύπαρξή της και με ένα αντικείμενο, ενδεχομένως, κάποιο ξύλο ή σίδερο την κούνησαν, στρέφοντας την προς διαφορετική κατεύθυνση. Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ο στόχος δεν ήταν οι κτιριακές εγκαταστάσεις, αλλά τα τρία αυτοκίνητα που ήταν σταθμευμένα στο parking. Συγκεκριμένα, τον εξωτερικό χώρο ήταν σταθμευμένα ένα συνοδευτικό όχημα, ένα αυτοκίνητο που εκτελεί τις χρηματοπιστωτικές και το Ι.Χ του υπαλλήλου της τράπεζας. Πηγή - Πατρίς

✎ Ηράκλειο 3/12/09

Μολότωφ στην Παγκρήτια Τράπεζα Και δεύτερη εμπρηστική επίθεση σε τράπεζα στο Ηράκλειο Κρήτης μέσα σε ένα 24ωρο. Στις 2:40 τα ξημερώματα, άγνωστοι έσπασαν την τζαμαρία της τράπεζας, η οποία βρίσκεται στη Λεωφόρο Κνωσού 105 και πέταξαν στο εσωτερικό τέσσερις βόμβες μολότωφ. Από τις

μολότωφ ξέσπασε πυρκαγιά και προκλήθηκαν υλικές ζημιές στην τράπεζα, το ύψος των οποίων υπολογίζεται ότι ανέρχεται στις 15.000 ευρώ. Την εύθνη αναλαμβάνουν οι μεταμεσονύχτιοι σαμποτέρ Πηγή - Πατρίς

✎ Ηράκλειο 6/12/09

Επίθεση με γκαζάκια σημειώθηκε αργά το μεσημέρι, στο κτήριο, όπου στεγάζονται υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου, επί της οδού Μουρούλου, στο κέντρο του Ηρακλείου. Άγνωστος δράστης, ή δράστες, ανέβηκαν στον 3ο όροφο του κτηρίου, στις υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου και πέταξαν στο διάδρομο δύο γκαζάκια. Από τις εκρήξεις προκλήθηκε πυρκαγιά με αποτέλεσμα οι καπνοί να εισχωρήσουν σε γραφεία δικηγόρων και μηχανικών στον 1ο και τον 4ο όροφο. Την εύθνη αναλαμβάνουν ο οργανισμός αποδόμησης της τάξης Πηγή - Πατρίς

✎ Ηράκλειο 7/12/09

Επίθεση με Μολότωφ σημειώθηκε αργά το βράδυ σε αστυνομικό Τζιπ που φρουρούσε το κτίριο της περιφέρειας Κρήτης Πηγή - Ζούγκλα

Όταν το κράτος δολοφονεί κάθε σιωπή είναι συνεννοχή

Κι όμως ο κόσμος φώναξε, ούρλιαξε, έσπασε, έκαψε, απαλλοτρίωσε, στήνοντας έτσι κομμάτι-κομμάτι το δικό του «λαϊκό δικαστήριο». Όχι μόνο ενάντια στους 2 μπάτσους δολοφόνους αλλά και ενάντια σ' αυτούς που εξευτελίζουν τις αξίες και τις προσωπικές ελευθερίες του.

Από την ανυπότακτη νεολαία μέχρι και τον σκληρά εργαζόμενο λιμενεργάτη, ο Δεκέμβρης ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα για μια μαζικές κινητοποιήσεις, που αν και είχαν διαφορτικές διεκδικήσεις, ο εχθρός ήταν κοινός για όλους μας το «ΚΡΑΤΟΣ».Ένα κράτος (η εκάστοτε κυβέρνηση) που καθημερινά διαπράττει κακούργηματα και εγκλήματα εις βάρος όλων μας, με καταπατήσεις, φορολογίες, υποκλοπές, ξυλοδαρμούς, απαγωγές, δολοφονίες και μια σωρεία άλλων αδικημάτων.

Ευθύνη δεν έχει μόνο ο μπάτσος που πυροβόλησε, έχουν και αυτοί που τους όπλισαν το χέρι. Αυτοί που παράγουν καθημερινώς ελεγχόμενα στρατιωτάκια τύπου Κορκονέα, πετώντας τα στο δρόμο και δίνοντας τους το δικαίωμα να καταχράζονται την εξουσία προκειμένου να επιβληθούν και να καταπιέζουν την οργή μας ενάντια στα βρώμικα συμφέροντα τους.

■ για την υπόθεση του Ηλία Νικολάου

Στις 13 Γενάρη του 2009 συλλαμβάνεται και προφυλακίζεται ο 26χρονος αναρχικός Ηλίας Νικολάου κατηγορούμενος για τον εμπρησμό του κτηρίου της δημοτικής αστυνομίας στον Εύομο Θεσσαλονίκης. Ο σύντροφος από την αρχή αρνείται όλες τις κατηγορίες, οι οποίες είναι ένα κακούργημα και δυο πηλημέλματα.

Ο Ηλίας Νικολάου είναι ο ένας από τους 3 διωκόμενους για την υπόθεση εμπρησμού για την οποία είχε προφυλακιστεί το 2007 και για ένα περίπου χρόνο ο Β. Μπότζατζής. Όταν ο τελευταίος αποφυλακίστηκε, οι 3 εμφανίστηκαν με δικιά τους πρωτοβουλία και αφέθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση και περιοριστικούς όρους.

Δεν είναι τυχαίο ότι η σύλληψη του Ηλία έγινε λίγο μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη. Μια εξέγερση που έχει αφήσει πίσω της δομές και έχει καλλιεργήσει συνειδήσεις. Έχει φέρει κοντά ανθρώπους με διαφορετικές αφητηρίες που τους ένωσε ο δρόμος και η ανάγκη να δημιουργήσουν συλλογικά και αδιμεσολάβητα. Αυτές οι δομές βρίσκονται στις μικρές καθημερινές αντιστάσεις και στον πολλαπλασιασμό των αυτοοργανωμένων γχηχειρμάτων, όπως τις συνελεύσεις γειτονιάς, τα αυτοδιαχειριζόμενα πάρκα, τα στέκια και τις καταλήψεις.

Όσο όμως πολλαπλασιάζονται τα κοινωνικά κομμάτια που έχουν επιλέξει το δρόμο της αντίστασης τόσο το κράτος αντιπετιθεται αναπτύσσοντας και εξελίσσοντας την αντιεξεγερτική του στρατηγική, τόσο σε επικοινωνιακό, όσο και σε θεσμικό και ωμά κατασταλτικό επίπεδο. Έτσι, από πέρσι μέχρι τώρα έχει θεσπίσει και εφαρμόσει νέους νόμους όπως τον κουκουλονόμο και το νόμο για τη λήψη DNA, εξαπολύει διαρκώς απειλές για εκκενώσεις ευθέθερων χώρων και εγκαθιστά καθημερινά έναν ολόκληρο αστυνομικό στρατό κατοχής στα Εξάρχεια. Ταυτόχρονα, εντεινεται ι παρουσία και οι περπολιες μπάτσους, ακόμα και στις επαρχιακές πόλεις. Επίσης, κάθε λίγο και λιγάκι το κράτος εξαπολύει πογκρόμ εναντίον των μεταναστών τόσο στους δρόμους και όσο και εκκενώνοντας κτήρια και καταυλισμούς στους οποίους διέμεναν, απελαύνοντας αρκετούς με συνοπτικές διαδικασίες και στέλνοντας μαζικά κάποιους άλλους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το μακρύ χέρι του κράτους, δηλαδή οι παρακρατικές συμμορίες φασιστοειδών αναβαρρέουον και είτε κατ' εντολή είτε πρωτοβουλιακά, ξυλοκοπούν μετανάστες και επιτίθενται σε στέκια και καταλήψεις. Σε όλα αυτά έρχονται να προστεθούν προώθηση της ρουφιανιάς με την επικηρύξη με 600.000€ των 3 συντρόφων που κατηγορούνται για ληστεία στην εθνική τράπεζα τον Ιανουάριο του 2006, καθώς και οι χωρίς ουσιαστικά στοιχεία συλλήψεις και προφυλακίσεις αναρχικών και φίλων τους κατηγορούμενοι για ενέργειες

Ας κοιτάξουμε λοιπόν λίγο πιο πέρα. Ακόμα και αν οι μπάτσοι αντιμετώπισουν την εσχάτη των ποινών και σαπίσουν μες τη φυλακή όπως και πρέπει να γίνει, το πρόβλημα θα συνεχίσει να υπάρχει. Σαν το Κορκονέα και το Σαραλιώτη υπήρχαν, υπάρχουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν, επειδή το πραγματικό πρόβλημα βρίσκεται κάπου πιο ψηλά, στις μεγάλες καρέκλες, όπου αναπαυτικά κάθεται το σурφeτό του ελληνικού κράτους, (βουλευτές, πρωθυπουργός, παπάδες, μεγαλοεπιχειρηματίες, media κτλ) στήνουν το δικό τους παιχνιδι αποφασίζοντας για την τύχη μας.

Η δικη όμως πλησιάζει και οι 2 δολοφόνοι θα εμφανιστούν ενώπιον του δικαστηρίου με τις εξής κατηγορίες. Το βούλευμα του Συμβουλίου

Εφετών Αθηνών αναφέρει {Επαμ. Κορκονέας Από την «ενσυνείδητη αδιαφορία», μάλιστα, την οποία «επέδειξε» σε συνδυασμό «με τη σκόπευση που προηγήθηκε των αδικαιρίτως προς το πλήθος των συγκεντρωμένων πυροβολισμών» καταδεικνύεται ότι «ενώ προέβλεψε ως ενδεχόμενη συνέπεια των πυροβολισμών του τη θανάτωση κάποιων από τα άτομα, δεν απώθησε από τη συνείδησή του την εξεικόνιση του συγκεκριμένου εγκληματικού αποτελέσματος αλλά επιδοκίμασε τη θανάτωση προσώπων». Με αυτό το σκεπτικό το Συμβούλιο Εφετών Αθήνας απέρριψε την έφεση του Επαμ. Κορκονέα κατά του πρωτόδικου βουλεύματος επικυρώνοντας έτσι με το υπ. αριθμόν 1511/2009 βούλευμά του την παραπομπή του σε δικη ενώπιον Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου για το κακούργημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση με τη μορφή η ενδεχόμενου δόλου, που τελέστηκε σε ήμερη ψυχική κατάσταση, σε βάρος του τραγικού θύματος της εγκληματικής συμπεριφοράς του: του δεκαπεντάχρονου, Ανδρέα-Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

Με το ίδιο βούλευμα, το περιεχόμενο του οποίου δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης για τα διαδραματισθέντα σε κεντρικό δρόμο των Εξαρχείων, το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου του περασμένου χρόνου, στο εδώλιο παραπέμπεται και ο έτερος κατηγορούμενος, επίσης ειδικός φρουρός, Βασ. Σαραλιώτης, για το αδίκημα της «απλής συνέργειας» στη δολοφονία του 15χρονου παιδιού. Αναφέρεται επί λέξει για τον Βασ. Σαραλιώτη: «Η συμπεριφορά του δεν υπολείπεται σε ποινική απαξία, καθώς και αυτός αγνόησε την εντολή του Κέντρου Άμεσης Δράσης και χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος, έκανε αρχικά χρήση χειροβομβίδας κρότου-λάμψης, η παρουσία του δεν ήταν παθητική αλλά ενεργητική και με εμφανή τη στοιχεία που υποδηλώνουν αυτονομία σκέψης και διακριτή πρωτοβουλία στη λήψη των αποφάσεων, όπως η συμμετοχή του στις αντεγκλήσεις και στην ανταλλαγή υβρέων, ενώ είχε επίγνωση της κατάστασης και της επικινδυνότητας που ενείχε η χρήση όπλων υπό αυτές τις συνθήκες, όχι μόνο

δεν απέτρεψε τον συνάδελφό του από την επίμεμπτη ενέργεια, αλλά διατήρησε τη θέση του παραπλεύρωσ αυτού έχοντας μάλιστα θέσει το χέρι του στη θήκη του όπλου που έφερε, ενώ είχε χαρακτηριστική στάση ετοιμότητας και επίδειξης ισχύος». Και οι δύο κατηγορούμενοι παραμένουν έγκλειστοι καθώς τα αιτήματά τους για αντικατάσταση προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους απορρίφθηκαν.} Η δικη αρχικά ορίστηκε στις 4/12/09 λόγω του κοντινού των ημερομηνιών με την ημέρα μνήμης του Α. Γρηγορόπουλου 6/12/09 η δικη πήρε αναβολή για τις 20/01/2010. Μέτα από ένα μικρό πανελλήνιο tour για την εύρεση της πόλης που θα γινόταν η διεξαγωγή της δικης και παρότι η μητέρα του αδικωχαμένου παιδιού, Γζίνα Τσαλικιάν, με αίτημά της προς τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ι. Τέντε ζητούσε να γίνει η δικη στην ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, όπου έγινε η δικη των μελών της 17N και του ΕΛΑ. Υποστήριξε ότι 'είναι δυσχερέστατη έως και αδύνατη' η μετάβαση της ίδιας και των δικηγόγων της στην Άμφισσα, ενώ χαρακτήριζε " ανέφικτη" τη μετάβαση και τη διαμονή των μαρτύρων, που είναι στην πλειονότητά τους ανηλικο μαθητές.

Από την πλευρά του ο ανώτατος εισαγγελέας έθεσε την αίτηση στο αρχείο με το σκεπτικό ότι δεν έχουν αρθεί οι λόγοι δημόσιας τάξης για τους οποίους κρήθηκε ότι η διεξαγωγή της δικης έπρεπε να μεταφερθεί από το Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Χαλκίδας στο ΜΟΔ της Άμφισσας. [Η ΑΥΓΗ: 17/11/2009] Εξαρχής υπήρχαν αντιδράσεις από τους τοπικούς φορείς και κυρίως από τον εμπορικό σύλλογο φοβούμενοι την πρόκληση ζημιών, δηλώνοντας συγχρόνως την εμπιστοσύνη τους στην ελληνική αστυνομία για τη σωστή διαφύλαξη της πόλης και των περιουσιών τους. Το καλό που σας θέλουμε να μαντρώσετε όσο πιο βαθιά γίνεται τα έντολα σκυλιά σας.

Ραντζές στις 20/01/...

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ, ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

της επαναστατικής οργάνωσης «συνωμοσία πυρήνων της φωτιάς».

Μέσα σε αυτό το στρατηγικό σχέδιο πρόληψης και καταστολής των αντιστάσεων σε κάθε κοινωνικό πεδίο, η εξουσία κρατάει κατά καιρούς σε καθεστώς ομηρίας αγωνιζόμενους ανθρώπους, όπως ο Ηλίας Νικολάου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στήνοντας ένα κατηγορητήριο με μοναδικό στοιχείο την κατάθεση ενός μπάτσου και με κριτήριο την παρουσία του συντρόφου στην ευρύτερη περιοχή που έγινε ο εμπρησμός (βαπτίζοντας τη σύλληψη του «επ' αυτοφώρω») καθώς και ότι ανήκει στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο. Η δικη του έγινε στο μικτό ορκωτό δικαστήριο Θεσσαλονίκης στις 2 και 3 Δεκέμβρη μέσα σε κλίμα έντονης αστυνομοκρατίας, όπου οι μπάτσοι απαγόρευαν στην είσοδο σε όσους δεν ήταν «αρεστοί», ενώ ακόμα και οι δικηγόροι έπρεπε να περάσουν διαδοχικούς ελέγχους πριν μπουν στην αίθουσα. Ακόμα και μέσα στη αίθουσα υπήρχαν 4 εκამίτες με αυτόματα στα χέρια...

Κατά τη διάρκεια της δικης, οι 2 μπάτσοι μάρτυρες κατηγορίας έπεσαν σε φοβερές αντιφάσεις (σύμφωνα με τα λεγόμενα τους ένας απ τους 2 πρέπει να λείι ψέματα), ενώ οι μάρτυρες υπέρσπηση είπαν ότι την ώρα του συμβάντος ο Ηλίας ήταν ακόμα στην ταβέρνα που δουλεύει, και ότι στον Εύομο βρέθηκε επειδή πήγε ένα συναδελφο του στο σπίτι του. Αυτά όμως δεν εμπόδισαν το δικαστήριο να ανακοινώσει την προαποφασισμένη ετυμηνгорία του, καταδικάζοντας τον με ποινή κάθειρξη 7,5 ετών χωρίς αναστολή, για τις κατηγορίες της «κατοχής εκρηκτικών υλών» και της «έκρηξης με κίνδυνο για άνθρωπο και πράγματα».

Ο φασισμός της αστικής δημοκρατίας γίνεται ολοένα και πιο απροκάλυπτος. Με προληπτικές προσαγωγές, συλλήψεις και προφυλακίσεις, κατασκευασμένα κατηγορητήρια και εκδοικτικές ποινές, επιχειρείται όχι μόνο η εξόντωση των κοινωνικών αγωνιστών, αλλά και η άμβλυνση των κοινωνικών αντιστάσεων. Και αυτό ξεκινώντας από την πάταξη όσων επιλύουν να κινηθούν ενάντια στις κυριαρχικές επιλογές, και καταλήγοντας στον εκφοβισμό κάθε εκμεταλλευόμενου, πως αν δεν κοιτάξει τη «δουλίτσα» του και σκέφτεται να αντιπαλέει στις προαγές των αφεντικών κινδυνεύει να βρεθεί πίσω από τα κάγκελα.

Όμως, καμιά αντιεξεγερτική εκστρατεία και καταστολή δεν μπορεί να αναχαιτίσει τους κοινωνικούς αγώνες. Αντίπαντα την λουστραριόν νεκροφιλη καθαεωτατική σαπίλα, τα μονοπάτια της αντίστασης θα συνεχίζουν να εξερευνούνται και να διασίζονται από το ασίγαστο πάθος για ζωή και ελευθερία.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΠΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

▲/ **κατάληψη εναγγελισμού**

■ **αλληλεγγύη στους εργατές της elite**

Με πρωτοβουλία της εφημερίδας «Μήνυμα για όλους» που εκδίδουν κάτοικοι της περιοχής των Σπολιών πραγματοποιήθηκε σόσκεψη αλληλεγγύης στους εργαζόμενους της ELITE που έχουν προχωρήσει σε κατάληψη του εργοστασίου από την περασμένη Παρασκευή. Στη σόσκεψη παραβρέθηκαν αντιπροσωπεία των εργαζόμενων της ELITE, εκπρόσωποι των συλλόγων γονέων 144 & 163 δημοτικών σχολείων, του συλλόγου των δασκάλων, της Επιτροπής Κατοίκων της Ακαδημίας Πλάτωνα, της Επιτροπής Πολιτών για την υιογειοποίηση του Προαστιακού, της Επιτροπής Αλληλεγγύης Συνδικαλιστών και Συνδικάτων, της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου και αρκετοί κάτοικοι.

Για το τι συμβαίνει στην ELITE έχουμε ξαναγράψει (Στον αέρα οι 250 εργαζόμενοι της ELITE) . Οι εργαζόμενοι του εργοστασίου μας ενημέρωσαν για όλο το χρονικό τώ αλλά τέρα στο εργοστάσιο. Ηή από πριν το Νοέμβρη η εργοδοσία, παρ' όλη την αύξηση της παραγωγής, των παραγγελιών και των πωλήσεων, είχε προχωρήσει στην απόλυση 10 εργαζόμενων συμβασιούχων κατά βάση. Το Νοέμβρη προχώρησε αιφνιδιαστικά στο κλείσιμο του εργοστασίου δηλώνοντας αδυναμία να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της κυρίως απέναντι στους εργαζόμενους. Τα υπόλοιπα λίγο ως πολύ είναι γνωστά. Μια διόρθωση σε σχέση με το προηγούμενο κείμενο που δημοσιεύσαμε. Ενώ αρχικά τους είχαν υποσχεθεί την οικονομική ενίσχυση των 1000 ευρώ όχι μόνο δεν τους δώθηκε τίποτα αλλά τώρα τους λένε για 500 και αν! Κάτι σαν φιλανθρωπία δηλαδή,σα να τους κάνουν χάρη αν τους τα δώσουν!

Χθες η εργοδοσία τους «πρότεινε» να τους δώσει εναντι των χρωστούμενων του... Νοέμβρη και τα υπόλοιπα κατά τα μέσα του Φλεβάρη, με τον όρο να αφήσουν οι εργαζόμενοι το εμπόρευμα που βρίσκεται στις αποθήκες του εργοστασίου να βγει στην αγορά.

Η αγονία των εργαζόμενων για το μέλλον τους είναι έκδηλη. Υπάρχουν ανμέσά τους αρκετά ξενυγάρια που δουλεύουν στο εργοστάσιο, αρκετοί που θέλουν 2 - 3 χρόνια για να βγούν στη σύνταξη. Με μικρά παιδιά, με φοιτητές που σπουδάζει, με δάνεια και υποχρεώσεις όπως κάθε εργατική οικογένεια, και τώρα μένον ξεκερήμεστοι. Είναι όμως και αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους ανυποχώρητα πα. Αφού άκουσαν πολλά και διάφορα από εργοδοσία και κυβέρνηση καταλαβαίνουν, όπως και οι ίδιοι λένε, ότι αυτοί οι δύο είναι «σύμμοχο» και πως ο μόνος τρόπος για να πετύχουν τους στόχους τους είναι ο δικός τους αγώνας. Γ' αυτό και δεν αποδέχονται καμία άλλη

■ **μια αναφορά στους δημοσιογράφους**

απόσπασμα από την τελευταία προκήρηξη της Συνωμοσίας των πυρήνων της φωτιάς

« Τώρα πλέον στην δημοκρατία των ημερών π, τον παραδοσιακή μεσολάβηση των πολιτικών κομμάτων, ανέλαβαν πλέον τα media. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός, πως το ολοένα και μεγαλύτερο κύμα στελέχωσης πολιτικών αξιωμάτων γίνεται απο πρώην μεγало-δημοσιογράφους (Ρουσσόπουλος, Παναγιωτόπουλος, Καννέλη, Ευθυμίου, Ντινιόπουλος κ.α.). Αποτελεί μια ανασυνθήση της επικοινωνιακής στρατηγικής της δημοκρατίας. Πλέον η σύμπλευση πολιτικών και δημοσιογράφων είναι σαφής. Μπορεί στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές ή ρητορική τους να διαφέρει, ανάλογα με το ποιος μιλάει και ποια συμφέροντα εξυπηρετεί, όμως πάντα αποτελεί κοινή συνισταμένη η δικαίωση και η υπέρσπιση του δημοκρατικού συστήματος. Όλες οι κούβεντες και οι διαξιφισμοί καταλήγουν εκεί. Μάλιστα για να το επιτύχουν καλύτερα επονισούν έναν φανταστικό διάλογο μεταξύ πολιτικών και κοινωνιάς με τους δημοσιογράφους διαμεσολαβήτες. Για αυτό το λόγο χρησιμοποιούν την αλήθεια της δημοκρατικής «κοινής γνώμης». Επικαλούνται την κατασκευή μιας«ακλόνητη» πλειοψηφικής αλήθειας που κανείς δεν τολμάει να αμφισβητήσει.

Την αλήθεια των γκόλων, των δημοσκοπήσεων, των αριθμών.Έτσι η κοινή γνώμη γίνεται πελάτης των κομμάτων και τα κόμματα πελάτες της. Με αυτόν τον τρόπο πολιτικοί και δημοσιογράφοι διαμορφώνουν τις κοινωνικές σχέσεις, τις ορίζουν και τις μεταλλάσσουν κατα βούληση. Παράλληλα αντιστρέφονται οι σχέσεις αφού τα γκάλοπ και οι δημοσκοπήσεις που υποτίθεται πως προήλθαν απο την κοινωνία τελικά επιστρέφουν σε αυτήν, μέσω του θεαματος ,καθορίζοντας την. Έτσι ο λαός έχει πάντα δικιο όπως και ο πελάτης.

Σε αυτήν την ιδιότητα πελατειακή σχέση η δημοκρατία σε συμμαχια με τα media διαμορφώνει τις κοινωνικές συμπεριφορές.

πρόταση εκτός από αυτή του να τους πληρωθούν αυτά που τους χρωστάει και να εξασφαλιστούν όσο είναι κοντά στη συνταξιοδότηση. Όσο δεν γίνονται τουλάχιστον αυτά δεν πρόκειται να φύγουν από το εργοστάσιο, το οποίο το περιφρουρούν μέρα νύχτα χωρισμένοι σε τέσσερις βάρδιες. Θα έλιπαν και θα ήθελαν όπως λένε να συνεχίσει το εργοστάσιο τη λειτουργία του, χωρίς απολύσεις και όρους, χωρίς να τους πολυαπασχολεί η μορφή και το ποιάς θα το λειτουργήσει, αλλά δεν το βλέπουν με βάση τις επιλογές του εργοδότη αλλά και της κυβέρνησης.

Μια πληροφορία που μάθαμε επίσης σήμερα και δείχνει κατά τη γνώμη μας τις...«κατευθύνσεις» τις εργοδοσίας είναι ότι τα τελευταία δύο χρόνια η ELITE έχει ανοίξει 66 μαγαζιά σε όλη την Ελλάδα (εν μέσω της κρίσης, που την επικαλείται κιολας;) και ότι επίσης έχουν αυξηθεί οι εισαγωγές παπουτσιών από το εξωτερικό. Φυσικά και τα κέρδη δεν ήταν καθόλου ευκαταφρόνητα!

Οι εργαζόμενοι θεωρούν πολύ σημαντικές, και υπολογίζουν σε αυτές, οποιοδήποτε κινήσεις αλληλεγγύης γίνονται. Αυτό που προέκυψε από τη σόσκεψη, μετά από αρκετή συζήτηση, είναι ότι το κλείσιμο του εργοστασίου της ELITE, που συμπαρασύρει και άλλες μικρότερες επιχειρήσεις οδηγώντας στην ανεργία εκτός από τους 250 και άλλους 2000 (άλλοι μιλάνε και για 3000) εργαζόμενους, δεν πρέπει να μείνει στα στενά όρια του εργοστασίου.Ότι πρέπει να γίνει υπόθεση του ευρύτερου εργατικού και λαϊκού κινήματος. Χρειάζεται να δημοσιοποιηθεί με οποιοδήποτε τρόπο, να μαζευτούν υπογραφές συμπάραστασης, να βρουν ψηφίσματα από σωματαία και άλλους μαζικούς φορείς, να γίνουν εξορμήσεις στις γειτονίες. Ακουστήκαν αρκετές προτάσεις για το τι ακόμη θα μπορούσε να γίνει απομένει όμως να αποφασίσουν οι ίδιοι τις επόμενες κινήσεις τους και με βάση αυτές θα κινήθούν και οι υπόλοιποι ανεξάρτητα από τις όποιες πρωτοβουλίες μπορεί να παρθούν σε επίπεδο γειτονιάς.Ήδη την αλληλεγγύη τους εκδήλωσαν απ' ότι μάθαμε, εκτός από τους παρευρισκόμενους στη σόσκεψη φορείς, η Ένωση Γονέων του 4ου Δ.Δ. της Αθήνας και το σωματείο Τεχνικών του δήμου.

Αποφασίστηκε σήμερα Τρίτη να γίνει εξόρμηση στους σταθμούς Μετρό των Αποσολίων και Αττικής όχι μόνο για ενημέρωση του κόσμου αλλά και με κάλεσima για ενεργή συμμετοχή στην αιριανή πορεία από το εργοστάσιο στο υπουργείο Εργασίας όπου θα πραγματοποιηθεί τριμερής συνάντηση.

Από: athens.indymedia.org

ιδεολογία του τρόμου. Αναφέρουμε αυτα τα παραδείγματα, γιατί με αυτά ως οδηγό μπορούμε να αντιληθθούμε ένα ποσοστό της λειτουργιάς της δημοκρατίας. Όλες οι παραπάνω δηλώσεις και εξαγγελίες στην πραγματικότητα δεν γίνονται για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της «εγκληματικότητας». Εν μέρει η «εγκληματικότητα» εξυπηρετεί ορισμένα κρατικά συμφέροντα. Ο στόχος λοιπόν δεν είναι ακριβώς ούτε η ασφάλεια ούτε η τάξη αλλά η θεαματική της αντανάκλαση. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με την δημοκρατία. Όταν ο θεσμικός υπουργός αστυνομιάς δηλώνει ότι δεν θα μετάρψει την αθ θ να σε αστυνοκρατούμενη πόλη, όταν συναντιέται με φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης για το ζήτημα της εγκληματικότητας και όταν ισχυρίζεται πως τα αστυνομικά τμήματα και η βουλή ήταν και θα παραμείνουν «αφύλακτα» υπερασπιζόμενος έτσι τις ελευθερίες της δημοκρατίας, απλά δεν λείι την αλήθεια. Γιατί στην πραγματικότητα η δημοκρατία είναι η θεαματική αντανάκλαση και το υποκαταστάτο της ελευθερίας. Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά ελευθερία όσο υπάρχει δημοκρατία.»

ενημέρωση για το εφεαείο του Γιάννη Δημητράκη

Το εφεαείο του συντρόφου Γιάννη Δημητράκη είχε οριστεί για τις 9/12/09. Οι δικηγόροι ζήτησαν να πάρει αναβολή λόγω της μεταγωγή του στις φυλακές Κορυδαλλού (από τις φυλακές Δομοκού όπου κρατείται) μόλις το τελευταίο βράδυ πριν από τη δικη, γεγονός που εμπόδισε τη συνεννόηση με τους δικηγόρους, ένας εκ των οποίων αναλάμβανε για πρώτη φορά την υπόθεση.Έτσι, το δικαστήριο αναβάλει τη δικη για τις 15/12/09, ώστε ο Γιάννης να μπορέσει να έρθει σε επαφή με τους δικηγόρους του.Όμως αντί να παίει πάλι στον Κορυδαλλό, οι μπάτσοι τον στέλνουν πίσω στο Δομοκό, αφηφώντας την απόφαση της έδρας και ταλαιπωρώντας το σύντροφο. Τον ξαναμεταφέρουν στην Αθήνα ανήμερα τις δικης, οπότε αναγκαστικά ζήτησε και πήρε πάλι αναβολή για τον ίδιο λόγο. Η δικη ορίστηκε για τις 28 Απρίλη του 2010. Αξιοσημείωτο, είναι ότι «εντελώς τυχαία» είχαν καλσετεί μάρτυρες κατηγορίας και από τις υπόλοιπες ληστέιες για τις οποίες είχε κατηγορηθεί και αθωωθεί πρωτόδικα.

▲/ XXX

Το λακωνίζεην εστί φιλοσοφείν

▲/ XXX

Με αφορμή τις 100 μέρες διακυβέρνησης Σφίξιτε το ρε !

Λιτότητα, να κάνουμε θυσίες, να σφίξουμε το ζωνάρι, υπομονή, όλοι μαζί να ξεπεράσουμε αυτήν την κρίση,ο καθένας θα πληρώσει αυτό που τον αναλογεί.Όλα αυτά τα ακούει καθημερινά και από διάφορα χείλη, και εντάξει αυτοί έχουν χίλιους λόγους για να τα ζητάνε, δουλεύει τους είναι άλλοτε να κοροϊδίσουν (συνήθως και χωρίς αναστολές). Η κοινωνία προς το παρόν φαίνεται πρόθυμη και για άλλη μια φορά ο Αίνωνίται επιβεβαιώνεται στην θεωρία του ότι το μόνο πράγμα που είναι άπειρο είναι το σόμπαμ και η βλακεία (μάλιστα για το πρώτο δεν ήταν και τόσο σίγουρος).

Πως αλλιώς να εξηγήσεις σε ένα λογικά σκεπτόμενο ον ότι στην Ελλάδα το κυβερνώον κόμμα και όλοι σχεδόν οι μηχανισμοί του με την πολιτική που ακολούθησαν για πάνω από 30 χρόνια κατάφεραν να τσεπώσουν και να σταπαλήσουν άπειρα κοινωνικά και όχι μόνο χρήματα φέρνοντας την χώρα στα πρόθυρα της πτώχευσης. Και παρολ αυτά έχουν το θράσος να ζητάνε να πληρώσουμε τα σπασιμένα πόλα μετά, κοινοσσί στραβοί σε ένα καζάνι, και πάρε τιμμή κυκλοφορίας, αυθήσεις σε τοιγάρα και ποτά, ΦΠΑ, φόρους από δω και από 'κει, λεφτά στις τράπεζες για να μπορέσει πάλι να παίρνωμε δάνεια και όλα αυτά με την ελπίδα να γίνουν όλα όπως ήταν πριν μερικά χρόνια, όπου η οικονομία μας πετούσε... με δανειακά γερτά.

Βέβαια από θράσος αυτή η κυβέρνηση όχει να έχει περίσσιο. Α αναλογιστουμε ότι το σύνθημα της είναι πρώτα ο πολιტიς! Πρώτος σε τι δεν μας λένε όμως, μάλλον εννοούνε στο να πληρώσει τη μαλακίες που έκαναν, κάνουν και θα κάνουν οι εκάστοτε κυβερνήτες. Ξεχουμίζουν, μας κοροιδεύουν και στο τέλος ζητάνε να πληρώσουμε και τα σπασιμένα, και άμα βγεις στο δρόμο κανείς να ζητήσει τα αυτονόητα, στη καλύτερη περίπτωση τον αγνούση ή του πετάνε καμία υπόσχεση, κανά ψιφουλο. Στην χειρότερη έχουν και τους προστάτες του πολιτή (άλλο θράσος και αυτό) να κοπανάνε, άλλοτε δεξιά το ξύλο, άλλοτε σοσιαλιστικό το ξύλο, σαν να ανταγωνίζονται ποιάς κατατέλλει καλύτερα.

Και που να δεις τι γίνεται αν κάποιος-α τα πάρει στο κρανίο και αρχίσει να τους πεταεί αυγά, πέτρες, μολότοφ ή τους βάειε μπόμετες, τότε είναι κουκουλοφόρος, τρομοκράτης, προβοκάτορας ή χούλιγκαν, απειλή για την δημοκρατία και την κοινωνία. Αυτοί φταίνε για το χάλι μας, οι αναρχικοί! Οι αλήτες...Μα ποιόν δουλεύουν; Θα μου πεις ότι η καταστροφή και η βία ενάντια τους δεν είναι η λησθη,σίγουρα...

...αλλά είναι μια καλή αρχή.

Εξεγεμένο το 2010

▲/ **carpediem**

Η ουμαχία των προθύμων

«κάποιοι ετοίμαζαν τη νύχτα των κρυστάλλων...»[1]

(Μ. Χρυσοχοΐδης υπ.προ.πο. 7/12/09)

«αποκόβοντας» τον από κάθε ιδεολογική ελευθεριακή ταυτότητα και αξίες που προεβύει, ανάγοντας τον σε εκφραστή της ωμής απολιτικής βίας, της καταστροφής και του ποινικού εγκλήματος, αφέρτου να τον εξίσωσει πια εντελώς με τη πιο φρικαλέα και βάρβαρη ιδεολογία και τα εγκλήματα της που γνώρισε η ανθρωπότηα από καταβολής της. Το σύγχρονο ελληνικό κράτος (και οι ΠΑΣΟΚοι διαχειριστές του), ξερίε πολύ καλά ότι δεν χρειάζεται ν’ ανοίξει τους τόπους εξορίας και τα εξουσιοδοτούμενα που συμμετάσχουν οι λογής «ειδικοί» και «διανοούμενοι» ώστε να προσδώσουν ένα κάποιο «κύρος» στο βρώμικα προπαγανδιστικό λόγο του.

Για να μην υπάρχουν αμφιβολίες αρκεί να σκεφτούμε πως κάθε ισχυρό κράτος στηρίζεται σε ειδικούς στην «Απολογητική», που έχουν ως καθήκον τους να δείξουν ότι αυτό που κάνουν οι ισχυροί είναι ευγενές και δίκαιο και, ταυτόχρονα πω, αν οι αδύναμοι υποφέρουν, είναι δικό τους λάθος.

Στον σύγχρονο δυτικό κόσμο, αυτοί οι ειδικοί ονομάζονται «διανοούμενοι» και με ελάχιστες εξαιρέσεις, εκπληρώνουν το καθήκον με το οποίο έχουν επιφορτιστεί με επιδειξιότητα και ευλάβεια, όσο εξωφρενικοί και αν είναι οι ισχυρισμοί τους.

Όλοι και όλες αυτοί, είναι ότι χειρότερο έχει αναθρέψει το σάπιο κρατικό και οικονομικό εξουσιαστικό σύστημα, γιατί όχι μόνο δεν

έχουν καμία σχέση με την αλήθεια αλλά αναγάουν το ψέμα σε κυρίαρχο λόγο διαστρέφοντας νοήματα και λέξεις με τόσο ταλέντο που θα τους ζήλευε και ο Τζόρτζ Όργουελ του οποίου η ρήση: «σε μια εποχή καθολικής εξαπάτησης το να λέει κανείς την αλήθεια είναι πια απαναστατική πράξη» είναι χαρακτηριστική για την εποχή μας.

Τις μέρες των διαδηλώσεων για τον ένα χρόνο της δολοφονίας από το κράτος του 15 ετών Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, ο Χρυσοχοΐδης εισέβαλλε με το στρατό του στις πόλεις.

Κατέστη (και συνεχίζει να είναι) επικίνδυνος και δολοφονικός για πολλούς ανθρώπους, που με αυταπάρηση και διαρκή αγώνα διεκδικούν καλύτερες μέρες για τη ζωή όλων μας, αντιστέκονται στον αδηφάγο καπιταλισμό, φωνάζουν την αντίθεσή τους στον κοινωνικό συντηρητισμό. Πολεμούν τη σαπίλα του κραταιού συστήματος, τη βάρβαρη ναζιστικού τύπου καταστολή και τον αυταρχισμό της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας.

Αντίθετα, ο αστυνομικός στρατός κατοχής σαν «πλασιέ ασφάλειας» της «δημοκρατίας», είναι θείο δόρο για τους τρομοκρατημένους νοικοκυραίους που βάζουν τις πιτζάμες τους καθημενοι στο καναπέ τους να δουν τις ειδήσεις, να χαζέψουν ούτερα τα ριάλιτι και τα σίριαλ και να πέσουν νωρίς για ύπνο.

Ο υπουργός «προστασίας του πολίτη», Μιχάλης Χρυσοχοΐδης κατέλθε μέσα σε ελάχιστο χρόνο να συνιστά το συμβολικό απεχθές πρόσωπο της παντοδύναμης κρατικής εξουσίας, προωθώντας με τον πλέον κυνικό τρόπο τη θεωρία της προκαταβολικής ενοχής. Εξ’ ου και οι χιλιάδες προληπτικές συλλήψεις και προσαγωγές νέων (ακόμη και ανηλικών) ενταγμένες στο φασιστικό δόγμα της «μηδενικής ανοχής».

Ο υπουργός με την «αύρα» του Ντούτσε, προβαίνει σε απίστευτα αλαζονικά επιθετικές δηλώσεις έναντι οιουδήποτε τολμήσει να αμφισβητήσει τη «δημοκρατικότητα» των χειρισμών του, σε αισχρά ψέματα και κοκκούλωμα της βαρβαρότητας των μαντρόσκυλων του [4]. Παράλληλα ανακοινώνει σε συνεχείς συνεντεύξεις τύπου «δημοκρατικά μέτρα» (που είναι μόνο λόγια) για να διατηρεί το «δημοκρατικό» του προφίλ.

Ένας ακατάσχετος πολυλογάς και μικρός φυρερίσκος με εξόφθαλμο κόμπλεξ κατωρότητας, που την ψνίσκε κάποτε πιστευόντας ότι αυτός ο μόνος του κατατρόνωσε την εγχωρία «τρομοκρατία» (και όχι λόγω του τυχαίου αποτελέσματος ενός τεχνικού λάθους και συστηματικού βσανισμού με ψυχοφάρμακα στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» του πολυτραυματία Σάββα Ξηρού).

Αν κάποιοι λοιπόν θέλουν να μιλήσουν πραγματικά με τη γλώσσα της αλήθειας για φασισμό, φασίστες και φασιστικές πράξεις, ας αφήσουν στην άκρη τους αναρχικούς. Τους δίνεται η ευκαιρία μέσα τις ίδιες τις πράξεις και το λόγο του βραβευμένου από το FBI και τη CIA υπουργού «προστασίας του πολίτη».

✎/ **Ευάγγιος Αληθινός**

Ευρώπη η Αριστερά - τη διοργάνωση πορείας κατά της τρομοκρατίας,» από την ιδεολογία του», απόφαση που προφανώς ισχύει και για την δολοφονική επίθεση με ριπές καλάσνικοφ στο Α.Τ Αγίας Παρασκευής, για την εκτόξευση αβγών στη Σώτη Τριανταφυλλού...» Ορθώς και συντελείς ολιπόν τα στελέχη της Ανανεωτικής Πτέρυγας του ΣΥΝ ζήτησαν - όπως έχει πράξει και άλλοι στην Ευρώπη η Αριστερά - τη διοργάνωση πορείας κατά της τρομοκρατίας.»

(Γ. Γεωργιάτος στελεχος του ΣΥΝ και αρθρογράφος στην εφημερίδα Αυγή 13/11/2009)
...»Αμση αιτία της ολοένα και μεγαλύτερης εξουσίας αυτών των ομάδων είναι η ολιγωρία της νόμιμης εξουσίας. Το «να εκφράζεται ελεύθερα» είναι η χειρότερη δυνατή συμβουλή σε άτομα παθολογικά, που θέλουν να ξεσπάσουν το οιδιπόδειο τους στην

κοινωνία ή σε αντικοινωνικές ομάδες αλλά προτάτευσ τις ατομικές ελευθερίες...Οι στοχευμένες προσαγωγές που έγιναν ήταν θεμιτό μέσο...Τα αποτελέσματα τους επιτεύχθηκαν από τη δράση της Αστυνομίας ήταν ζητούμενο από το πολιτειακό και το πολιτικό σύστημα της χώρας...όποιος ξαναπαί ορδές του Χρυσοχοΐδη...ας μλήσει πρώτα για τις ορδές τις δικές του, τις ορδές των τρομοκρατών, των φασιστών...Η δράση των αντεξουσιαστών τον περασμένο χρόνο (α.σ. 2007-8) απέναντι σε ένα κράτος της δεξιάς ανίκανο να τους αντιμετωπίσει ,που τους ανέχτηκε με αποτέλεσμα να οδηγήσουν, ούτε σάπια τους στο θάνατο και τη δολοφονία ενός μικρού παιδιού...Πρωθούμε άμεσα μια νέα στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας στη χώρα...»

[4] «[4] «Δεν πρόκειται να απολογηθώ σε κανέναν... Δεν υπήρξα ποτέ επαγγελματίας ενυπόθητος, ούτε κάνω την προσευχή μου στο εικόνασμα του Στάλιν...Η δράση της αστυνομίας, την

για την κοινωνική ανοχή και την ατομική ευθύνη

Γιατί η κοινωνία παρακολουθεί ανεκτικά και σιωπηλά πολέμους, Βασανισμούς σε Α.Τ, δολοφονίες στο όνομα της δημοκρατίας, εργατικά δήθεν ατυχήματα, απολύσεις, σκάνδαλα κυβερνήσεων και χιλιάδες άλλα?

Σε αυτό το ερώτημα θα προσπαθήσει να απαντήσει η παρακάτω ανάλυση, που σαν σκοπό έχει την εύρεση των αιτιών που προκαλούν τέτοια φαινόμενα αλλά και να δημιουργήσει παραπέρα σκέψεις και προβληματισμούς στον καθένα. Αρχικά ας δοΐμε κάποιους μηχανισμούς που επιστρατεύει το κράτος για να πετύχει αυτό ακριβώς που ερωτώ παραπάνω.

Τα Μ.Μ.Ε, σε συνεργασία πάντα με την εκάστοτε κυβέρνηση, παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαμόρφωία ιδανικών και να «παιχνίδι» τους, συνειδήσεων. Κύριο μέλημα αυτών, είναι ο εφησυχασμός της κοινωνίας, η διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης και η χειραγώγηση των εγκεφάλων τους. Ένας τρόπος που το επιτυγχάνουν αυτό είναι με την προβολή άλλων γεγονότων για αποπροσανατολισμό, στη θέση αυτού του γεγονότος που οι ίδιοι κρίνουν ότι δεν τους συμφέρει. Για παράδειγμα, κυβερνητικά σκάνδαλα βρέθηκαν κάτω απ’ το χαλάκι και στην επικαιρότητα ήταν η τρομοκρατία, η εγκληματικότητα, το μεταναστευτικό, οι κκουκουλοφόροι κ.λπ. Καλύπτουν πολιτικούς που έχουν φάει εκατ.ευρώ με δίθην άλλους που επικινδύνους, με ληστής τραπεζών ας πούμε.. ή σιωπών μπροστά σε δολοφονίες μεταναστών, ή καταπνίγουν οτιδήποτε αντιστέκεται αποκαλύπτοντας το αλητεια, πλιάτσικο ή χουλγκανισμό. Αυτός είναι ο σκοπός των Μ.Μ.Ε και όχι (όπως νομίζουν ακόμα αρκετοί) η πληροφόρηση της κοινωνίας.

Επιπλέον, οι νόμοι που έχουν δημιουργηθεί, νόμοι τύπου τρομονόμου, του ιδιώνυμου της

«Καλύτερα μια αποτυχημένη εξέγερση παρά εκατό ενδοιασμοί που κάνουν να αποτύχουν εκατό ευκαιρίες από τις οποίες θα μπορούσε να αναβλύσει η οριστική επανάσταση» (Alfredo M. Bonanno)

κουκούλας, της τράπεζας συλλογής DNA, νόμοι που έχουν εφηρμοστεί και πρόσφατα (τρομονόμος στη Λάρισα, κκουκουλονόμος στους συλληφθέντες στη Νίκαια, DNA στη 17N) κάνουν πολλούς να ξανασκεπτούν το αν και πώς θα κατέβουν στον δρόμο. Η ελληνική δικαιοσύνη δεν φημιζέται για την δικαιοσύνη της, αντίθετα φορτώνει με κατηγορίες νέους ανθρώπους χωρίς επαρκή στοιχεία και μαρτυρίες (μάátων συνήθως). Απειλεί ανθρόπινες ζωές με φυλακίσεις πολλών ετών έχοντας στα χέρια της ενδείξεις και υποψίες. Μ’ αυτόν τον τρόπο το κράτος ελπίζει στην τρομοκράτηση της κοινωνίας με σκοπό την παραλύση και την αποχαίνωση της. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον κκουκουλονόμο του να πετάξεις μια πέτρα φορώντας κκουκούλα μετατρέπεται αυτόματα την πράξη σε κακοτύχημα που σημαίνει 4 χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή. Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματα του μόνος του.

Ένας άλλος παράγοντας είναι η αστυνομία. Η δουλειά της αστυνομίας πέρα από την πάταξη του εγκλήματος κλπ κλπ είναι η τρομοκρατία και η καταστολή. Το να βγαίνει απ’ το σπίτι σου και να βλέπεις ένστολους με όπλα δεν νομίζω ότι προκαλεί αίσθημα ασφάλειας παρά μόνο τρόμο και σου υπενθυμίζει το «μην κάνεις πως αντιδράς γιατί σ’ έφαγαν». Συνήθως αγώνες που γίνονται στο δρόμο είτε από φοιτητές είτε από καθηγητές είτε από εργάτες είτε από οποιουσδήποτε καταλήγουν να καταπνίγονται στα δακρυγόνα είτε να χάνονται κάτω από τις οκιάς των γκλομπς των

ή κακώς έχουν αυτό που λέμε ατομική ευθύνη. Κατά την άποψη μου, ο κάθε άνθρωπος έχει τη συνειδήσή του και είναι δική του ευθύνη στο αν θα τη διαμορφώσει ο ίδιος ή κάποιοι άλλοι εξωγενείς παράγοντες. Τελικά, η συνείδηση του καθενός διαμορφώνεται από έναν συνδυασμό προσωπικών και εξωγενών παραγόντων.

Η ανθρωπίνη συνείδηση είναι σα μια μεταβλητή, αλλάζει από άνθρωπο σε άνθρωπο κι οφείλεται σε διαφορετικά, ποιοτικά και ποσοτικά, εξωγενή και εσωτερικά ερεθίσματα. Η ατομική ευθύνη έρχεται και μπαίνει εδώ.. στο τι επιτρέπει κάποιος να μπει στο μυαλό του χωρίς κριτική και τελικά να το υιοθετήσει, ενώ κάποιος άλλος το δέχεται σαν πληροφορία ή οποία περνάει από επεξεργασία και είτε την αποδέχεται είτε την αποβάλλει.

Με λίγα λόγια, τέτοιοι μηχανισμό καταστολής εγκεφάλων και ατόμων (όπως αυτοί που ανέφερα παρα πάνω) είναι αναγνωρίμοι και είναι στην ευθύνη του καθένα να τους αναγνωρίσει και να τους πολεμήσει ή να τους αποδεχτεί και να γίνει υπήρτης τους.

«Καλύτερα μια αποτυχημένη εξέγερση παρά εκατό ενδοιασμοί που κάνουν να αποτύχουν εκατό ευκαιρίες από τις οποίες θα μπορούσε να αναβλύσει η οριστική επανάσταση» (Alfredo M. Bonanno)

Σύμφωνα με την ιστορία, το κομμάτι που αντιστέκεται σε κάθε καπιταλιστική κοινωνία είναι εκείνο που ζει στις πιο δύσκολες συνθήκες. Είναι το κομμάτι των ανθρώπων που δεν έχουν να χάσουν και πολλά. Είναι αυτοί που διακρίνουν καλύτερα απ’ τον καθένα την δικαιοσύνη δεν φημιζέται για την δικαιοσύνη της, αντίθετα φορτώνει με κατηγορίες νέους ανθρώπους χωρίς επαρκή στοιχεία και μαρτυρίες (μάátων συνήθως). Απειλεί ανθρόπινες ζωές με φυλακίσεις πολλών ετών έχοντας στα χέρια της ενδείξεις και υποψίες. Μ’ αυτόν τον τρόπο το κράτος ελπίζει στην τρομοκράτηση της κοινωνίας με σκοπό την παραλύση και την αποχαίνωση της. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον κκουκουλονόμο του να πετάξεις μια πέτρα φορώντας κκουκούλα μετατρέπεται αυτόματα την πράξη σε κακοτύχημα που σημαίνει 4 χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή. Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματα του μόνος του.

Θα στεναχωρήσω μερικούς βολεμένους, αλλά ο καπιταλισμός είναι ένα σχεδόν τέλεια οργανωμένο σύστημα να να ζουν βασικά οι εξουσιαστές και απάνθρωπα το μεγαλύτερο μέρος των εξουσιαζόμενων και καταστρέφει την κοινωνία από κάτω προς τα πάνω. Και επειδή ακριβώς είναι σχεδόν τέλεια οργανωμένο κάποια στιγμή θα καταρρεύσει! **Ο πλούτος είναι η μίσηρη υπόσχεση του κράτους και του καπιταλισμού.**

Ο καπιταλισμός άρχισε να δημιουργείται μετά από την 1^η βιομηχανική επανάσταση, δηλαδή περίπου 2 αιώνας καπιταλισμού. 2 ολόκληρο

αιώνες και τα κατώτερα στρώματα λικοκτούν, 2 ολόκληρο αιώνες και κάποιοι ακόμα ελπίζουν. Στην συγκεκριμένη περίπτωση εύχομαι η ελπίδα να μην πεθάνει τελευταία.

Οπότε, εφόσον συμπεραίνουμε πως ο καπιταλιμός αργά ή γρήγορα θα πέσει να μας πλάκώσει δεν τίθεται πλέον το ζήτημα του ‘εσωτερικού εχθρού’, των μεταναστών, των ληστών με τα μαύρα και όλων όσων παρουσιάζει το κράτος και τα τσιράκια του ως κίνδυνοι για την ευρύθη λειτουργία του συστήματος (και όχι της κοινωνίας). Άρα δεν υπάρχει πόλεμος, όπως λέει ο υπουργός προστασίας του συστήματος (όπως θα έπρεπε να λέγεται) κ.Χρυσοχοΐδης, ανάμεσα σε μας (την κοινωνία) και τους ληστής, τους τρομοκρατές, τους κκουκουλοφόρους. Πόλεμος υπάρχει ή θα έπρεπε να υπάρχει ανάμεσα στους εξουσιαστές και τους εξουσιαζόμενους. Αυτό όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσει η κοινωνία και τα μέλη της, τόσο πιο γρήγορα θα επέλθει η αλλαγή που κάποιοι τόσο ανυπόμονα περιμένουν.

Πόση ακόμη μείζερια για να καταλάβεις πως η επανάσταση είναι ο μόνος τρόπος επιβίωσης?

Δεν υποστηρίζει μέσα από αυτή την ερώτηση πως η επανάσταση είναι κάτι απλό και υπόσχεται καλύτερη ζωή και μέλλον. Το πιο σωστό είναι να έχουμε την επανάσταση σαν στόχο και απλά να βαδίζουμε προς αυτήν, κερδίζοντας μία-μία τις κοινωνικές αλλαγές. Η άποψη που επικρατεί περίπου στη σημερινή κοινωνία είναι πως κάτι τέτοιο είναι δύσκολο ως και ανέφικτο, σύμφωνα με την ιστορία των αγώνων για κοινωνική αλλαγή. Τα γρανάδια του συστήματος και του καπιταλισμού είναι προετοιμασμένα να πνίξουν οτιδήποτε έρχεται ενάντια σ’αυτά. Αυτό καθιστά σχεδόν αδύνατη οποιαδήποτε προσπάθεια για αλλαγή και πόσο μάλλον μια μόνιμη, ριζική αλλαγή.

Απ’ την άλλη μεριά η ιστορία έχει δείξει ότι οι αγώνες της κοινωνίας ενάντια στο κράτος αποφέρουν αλλαγές και ανατροπές και μάλιστα ελπιδοφόρες για το μέλλον. Ένα τρανηατό και πολύ πρόσφατο παράδειγμα είναι αυτό του περσινού Δεκεμβρή όπου με αφορμή την δολοφονία του Α.Γ. στις 6-12-08 από το ένστολο γουρούνι Ε. Κορκονέα, βγήκαν στο δρόμο αναρχικοί, φοιτητές, μετανάστες, νοκοκυραίοι, μπαμπάδες - μαμάδες, μαθητές, απολίτικοι και όλοι μαζί αυτοί εκδηλώναν την οργή τους, ο καθένας με τον τρόπο που επέλεξε, ενάντια στην δημοκρατία που κλέβει, που σκοτώνει, που υποδουλώνει, που κοροϊδεύει τους πάντες, καθημερινά. Ήταν μια εξέγερση η οποία πάνω στα αποκαΐδια πολυεθνικών, πολυκαταστημάτων και τραπεζών δημιούργησε συνελεύσεις κατοίκων, καινούργια στέκια και καταλήψεις, δημιούργησε νέες ιδέες, νέα μυαλά, πέρασε την έννοια της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιαχείρισης και έδωσε νέες ελπίδες για μια επερχόμενη εξέγερση πιο μαζική, πιο οργανωμένη που θα γεννήσει μεγαλύτερες ανατροπές και αλλαγές.

Τι θα φέρει άλλος ένας Δεκέμβρης?

Δεν έχουμε παρά να δοκιμάσουμε. Κι αν αποτύχουμε? Ας ξαναδοκιμάσουμε..

Υπάρχουν χίλιοι λόγοι καθημερινα για μια εξέγερση και ο καθένας από μας έχει άλλους χίλιους σ’ ότι τον καταπέτεις, σ’ ότι τον αδικεί και τον σκοτώνει.

^[1] «Νύχτα των Κρυστάλλων» ονομάστηκε το μαζικό πανεθνικό πογκρόμ στη Γερμανία και στην Αυστρία που ξέσπασε το ναζιστικό κόμμα του Α. Χίτλερ, τη νύχτα της9ης προς 10η Νοεμβρίου 1938. Αποκλειστικός στόχος του ήταν οι εμπερημόι και οι καταστροφές στα μαγαζιά, τις επιχειρήσεις και τα σπίτια των Εβραίων πολιτών όλης της χώρας, και αποτέλεσε την απαρχή του Ολοκαυτώματος

^[2] Ο Πάουλ Γιόζεφ Γκαίμπελες ήταν στην τετράδα της ιεραρχίας του εθνικοσοσιαλιστικού ναζιστικού κόμματος της Γερμανίας. Ικανότατος διαμαγωγός και υπουργός «Λαϊκής Διαφώτισης και Προπαγάνδας» του καθεστώτος. Ήταν αυτός που οργάνωσε τη «Νύχτα των Κρυστάλλων» και το τελετουργικό κάψιμο περίπου 20.000 βιβλίων συγγραφέων κυρίως Εβραϊκής καταγωγήςστις 3Μαΐου 1933στην

^[3] «...Η λειτουργία του αντζεου-σιαστικού indymedia είναι μνημείο φιλοξενει απόψεις ανελεύθερες...»

^[4] Γ. Παγουλάτος πανεπιστημιακός Καθημερινή 29/11/09)

^[5] «...Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι πρώτον, οι βάνδαλοι, οι καταστροφείς της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, που μας είναι εχθρικές και ξένες δυνάμεις, να μην καταργήσουν τελικά, το με φόβο, τη δυνατότητα και το δικαίωμα των πολιτών να διαδηλώνουν μαζικά, ειρηνικά»

^[6] (Δ. Παπαδημούλης πρώην ευρωβουλευτής της ανανεωτικής πτέρυγας του Συνασπισμού 08/12/2009)

^[7] «...Κατά Κ. Μαρξ «κάθε άνθρωπος έρχεται σε επαφή με τον κόσμο μέσα ζήτησαν - όπως έχει πράξει και άλλοι

«Αυτοί που αρπάζουν το φαί απ’ το τραπέζι, κηρύσσουν τη λιτότητα. Αυτοί που παίρνουν τα δόσηματα ζητούν θυσίες.»

Bertolt Brecht

συνέχεια από σελ 1

Για μεγάλο διάστημα επικράτησε ο εσωτερικός δανεισμός και ο εξωτερικός υποχώρησε αισθητά, μέχρι που το 1879 ξεκινά μια δεκαπενταετία ραγδαίας αύξησης του που οδήγησε τη χώρα στο τέλος του 1893 να χρωστά στο εξωτερικό 585,4 εκατ. φράγκα και να πτωχέει για τρίτη φορά διά στόματος Χαρίλαου Τρικούπη. Τα χρήματα είχαν και πάλι χρησιμοποιηθεί για εξυηρητήσεις παλαιών δανείων, είχαν επενδυθεί σε μια σειρά δημοσίων επενδύσεων και ανάπτυξης υποδομών, ενώ επιπλέον χρησιμοποιήθηκαν για την εξαγορά και άλλων επαρχιών στη Θεσσαλία, για τη χρηματοδότηση του «Κρητικού Ζητήματος» και για προμήθειες πολεμικού υλικού, σημειώνεται και εδώ ότι το 35% υπολογίζεται ότι δεν έφτασε ποτέ στο κράτος ως συνήθως... Έτσι ο δανεισμός είναι τόσο δυσβάσταχτος που η πτώχευση έρχεται αναπόφευκτα. Η συνέχεια θέλει στην εξουσία φενοπατριώτες, δημαγωγούς και η χώρα μας φιλοξέει μπαινει σε κατάστροφ προ πολέμου, για την απελευθέρωση και άλλων εδαφών και τη δημιουργία της μεγάλης πατρίδας. Το 1897 οι οθωμανοί φτάνουν περίπου έξω από τη Λαμία και οι Μεγάλες Δυνάμεις τους ανακόπτουν την πορεία. Την επομένη του «Ατυχούς πολέμου», χωρίς να υπάρξει «τυπική» πτώχευση, οι δυνάμεις εγκαθιστούν Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο στη χώρα ο οποίος ΔΟΕ διατηρήθηκε ως το 1978.

Η αρχή του νέου αιώνα βρίσκει την Ελλάδα πάλι σε πολεμική εμπλοκή, Μακεδονικό και Βαλκανικό Αγώνες. Κατά την περίοδο 1900-1914 συνομολογούνται δάνεια ύψους 521 εκ. φράγκων, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν καθαρά για πολεμική χρήση στα βαλκάνια, για εξαγορά νέων περιοχών σε Μακεδονία-Θράκη και για αποπληρωμή των παλαιότερων δανείων φυσικά. Στη συνέχεια ο μεγαλοιδεομιστής των 18 ηπειρων και των 35 θαλασσών θα βιώσει τη Μικρασιατική καταστροφή. Η οικονομική πορεία διαρθρώνεται από τις μεγάλες, έκτακτες πολεμικές δαπάνες (περίπου 6,2 δισ. όρχ). Είναι περίοδος ξέφαρης του εσωτερικού

δανεισμού και σχεδόν εξάλειψης του εξωτερικού. Στον εξωτερικό δανεισμό υπάρχουν δύο μυστικά γερμανικά δάνεια, από 40 εκ. μάρκα έκαστο προς την κυβέρνηση Σκουλούδη το 1915 και 1916. Τα δάνεια κρατήθηκαν εντελώς μυστικά, ακόμα και από τη Βουλή και ουδαμού αναγραφόμενα. Η μυστικότητα αυτή θα αποτελέσει θέμα της ποινικής δικαιοσύνης το 1918. Στο ειδικό δικαστήριο ο Σκουλούδης θα υποστηρίξει ότι κρατήθηκε μυστικό για να μην εκλειφθεί ως ένδειξη γερμανοφιλίας. Τέλος υπήρξε ένα μικρό δάνειο καναδικό 8 εκ. δολ. Επίσης και ένα για την εξαγορά, από τη Γαλλία, ο

σιδηδρομικής γραμμής Θεσ/κης-Κων/λης, την οποία είχε καταλάβει ο ελληνικός στρατός το 1913.

Μέχρι το 1922 εκδίδονται 1,5 δις. δραχμές χωρίς κανένα αντίκρισμα, όλα για τις ανάγκες του πολέμου. Παρά την ήττα όμως στη Μικρά Ασία, η πτώχευση έχει αποφευχθεί με το Α΄ Αναγκαστικό Δάνειο που επιβάλλεται από τον υπουργό Οικονομικών Π. Πρωτοπαδάκη, ο οποίος κόβει στη μέση τα χαρτονομίσματα, κρατά το ένα μέρος στην κυκλοφορία και ανταλλάσσει το άλλο με τίτλους εσωτερικού δανείου! Η Ελλάδα είναι για άλλη μία φορά στα όρια της πτώχευσης, όμως την αποφεύγει χάριε νέου δανεισμού από την Κοινωνία των Εθνών υπερ των προσφύγων, θυμάτων της εθνικής ξέφαρης στη Μικρά Ασία.

Από το 1924 μέχρι το 1930 εισέρρευαν στην Ελλάδα 900 εκ. χρυσά φράγκα. Τον ρόλο του τοκογλύφου – εθνικού ενεργέτη ανέλαβαν οι ΗΠΑ και Αγγλία κατά 80% και αρκετές ευρωπαϊκές χώρες το υπόλοιπο 20%. Το τραγελαφικό είναι ότι συνολικά την περίοδο 1824-1932 είχαμε δανεισθεί από το εξωτερικό 2,2 δις. χρυσά φράγκα ενώ είχαμε αποσβέσει 2,38 δις. χρ. φρ. δηλαδή 183 εκ. περισσότερα από όσα είχαμε δανεισθεί και πάλι χρωστόυμε 2 δισ. χρ. φρ. λόγω των εξαιρετικών συμβάσεων που υπέγραψαν οι κυβερνήσεις! Το 1932 αναπόφευκτα είχαμε την τέταρτη πτώχευση.

Μέχρι το 1945 δεν θα υπάρξει νέος εξωτερικός δανεισμός ενώ θα παγώσω, λόγω παγκόσμιας κρίσης και Β Παγκόσμιου Πολέμου, η αποπληρωμή των παλαιών δανείων. Ακολουθεί η μεταπολεμική περίοδος, ο εμφύλιος και η εθνική ανασυγκρότηση της χώρας από τον Truman με το σχέδιο Marshall. Μέχρι το 1955 η Ελλάδα είχε συνάψει δάνεια ύψους 145 εκ. δολλαρίων. Έπειτα μια δεκαετία βαθειάς πολιτικής αστάθειας υπό Καραμανλή και Παπανδρέου όπου η χώρα δανείζεται ανά 6 μήνες το ποσό των 406 εκ. δολλαρίων! ΗΠΑ, Αγγλία και Δυτ.Γερμανία ήταν αυτή τη φορά οι εθνικοί χορηγοί.

Από το επόμενο διάστημα 1967-1974 εμφανίζεται για πρώτη φορά η δημουρργική λογιστική. Ξαφνικά οι πατριώτες συνταγματάρχες βάζουν την ελληνική φρουδορχία σε γύφο και σταματά ο εξωτερικός δανεισμός. Με την μορφή που τον γνωρίζαμε...γιατί από συστάσεως του ελληνικού κράτους είχαμε συνηθισει τον απευθείας δανεισμό της ελληνικής οικονομίας από τους κλασικούς μας ενεργέτες, ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία αλλά και άλλους μικρότερης εμβέλειας σπόνσορες, όπως π.χ. η Αίγυπτος. Τότε

ΑΠΑΤΡΙΣ

«...κύριοι δυστυχώς επτωχεύσαμεν...»

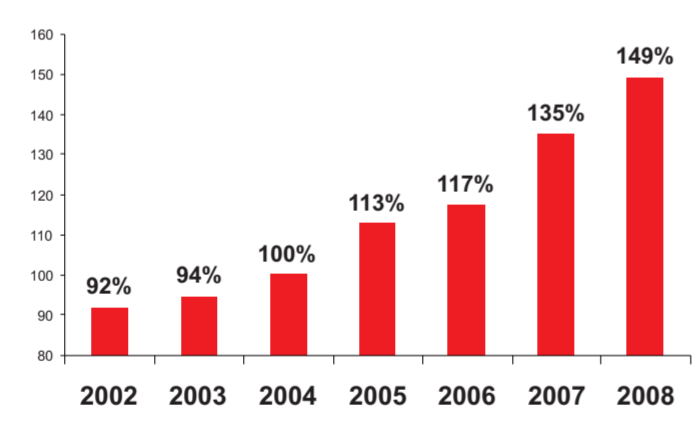
λοιπόν αρχίζουν να λαμβάνουν δάνεια όλοι εκείνοι οι εργολάβοι, μηχανικοί και επιχειρηματίες, βιομήχανοι που αποτελούν μέχρι και σήμερα τον κορμό της ελληνικής οικονομίας με εγγυητή το ελληνικό δημόσιο. Έπαψε λοιπόν να δανείζεται το κράτος και δανείζονταν απευθείας οι ομοφρονούντες με εγγυητή το ελληνικό κράτος! Δάνεια που φυσικά δεν αποπληρώθηκαν ποτέ από τους ίδιους αλλά χρέωσαν το ελληνικό δημόσιο με αρκετά δις δραχμές.

Στη μεταπολίτευση το γεγονός που συντέλεσε στην αύξηση του δημόσιου χρέους ήταν η διεύρυνση του κράτους και των δημοσίων οργανισμών, αλλά και η κρατικοποίηση αρκετών χρεωκοπημένων επιχειρήσεων μετά το 1981. Οι προϋπολογισμοί του κράτους μετά το 1974 πέφτουν στην κυριολεξία έξω, φτάνοντας το έλλειμμα στο 26,1% του ΑΕΠ. Τα έλλειμματα αυτών των προϋπολογισμών καλύπτονται όλα από νέα δάνεια ύψους 18,4 δις δολλαρίων. Το 1985 βρίσκει την Ελλάδα με την παγκόσμια πρωτιά στο κατά κεφαλήν δημόσιο χρέος! Στη συνέχεια όμως ο δανεισμός του κράτους άρχισε να ξεφεύγει από κάθε έλεγχο, με το δημόσιο χρέος να φτάνει το 1999 στο 80% του ΑΕΠ, να εκτινάσσεται στο 111,6% το 1993 και σήμερα σύμφωνα με τα στοιχεία που καταγράφονται έχει διαμορφωθεί το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης για το 2009 στα 300,8 δις. ευρώ, που σημαίνει με βάση το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν το 125,3%. Για το επόμενο έτος η εκτίμηση είναι ότι θα διαμορφωθεί στα 326,305 δις. ευρώ που φτάνει το 133,6%, κάτι που συμπίπτει απόλυτα με τις πιο δυσμενείς προβλέψεις των διεθνών οργανισμών. Ενώ μόνο για το 2009 ο δανεισμός του ελληνικού κράτους ήταν 54 δις ευρώ εκ των οποίων τα 18 δις προορίζονταν για τις τράπεζες.
Επιγραμματικά αναφέρουμε : χρέος κεντρικής κυβέρνησης 2009 300,80 δις.,δάνεια επιχειρήσεων από τράπεζες 132,23 δις, στεγαστικά δάνεια από τράπεζες 79,14 δις, καταναλωτικά δάνεια από τράπεζες 6,44 δις, επίσημα χρέη εργοδοτών προς τα ταμεία 9,00 δις, χρέη προς την εφορία 20,00 δις, εγγυησιες ένοπλων δυνάμεων 25,00 δις, μεταχρονολογημένες επιταγές 360 δις. Σύνολο 962,61 δις ευρώ!

Εξωτερικό χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, Ελλάδα, 2002-2008

Πηγή: Joint external debt hub BIS-IMF-OECD-World Bank, ΤτΕ.

ΑΕΠ: το ΑΕΠ αποτελείται από το σύνολο των αγαθών, υλικών και άυλων τα οποία παράγονται από την οικονομία σε ορισμένη χρονική περίοδο. Ορίζεται ως το άθροισμα των χρηματικών αξιών όλων των προϊόντων και

υπηρεσιών. Ο υπολογισμός του βασίζεται στις τιμές της αγοράς, π.χ αν διπλασιαστούν οι τιμές των προϊόντων ενώ οι ποσότητες μείνουν σταθερές, η χρηματική αξία του ΑΕΠ θα διπλασιαστεί παρά το γεγονός ότι το πραγματικό ΑΕΠ είναι στο ίδιο επίπεδο. Κακώς αναφέρεται ως δείκτης ανάπτυξης γιατί δεν φανερώνει τη σχέση μεταξύ ποσότητας και αξίας παραγωγής σε μία χώρα.

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ: ονομάζεται το φαινόμενο της συνεχούς ανόδου του γενικού επιπέδου τιμών. Ισοδυναμεί με συνεχή μείωση της αγοραστικής δύναμης και πλήττει κυρίως τα εισοδήματα των υπαλλήλων, εργατών και συνταξιούχων σε αντίθεση με το πραγματικό εισόδημα των επιχειρηματιών που αυξάνει δεδομένου του ότι οι τιμές των προϊόντων ανάνττιζες. Αποτέλεσμα η μαύρη εργασία 600.000 μεταναστών, με μεροκάματο πολύ κάτω του βασικού μισθού, χωρίς ασφάλιση και κανένα έσοδο για τα ασφαλιστικά ταμεία. Ταυτόχρονα οι βιομηχανίες και οι επιχειρήσεις μείωσαν το κόστος παραγωγής και αύξησαν τα καθαρά τους κέρδη. Έτσι καταρρέουν τα ασφαλιστικά ταμεία που μειώθηκαν δραματικά τα έσοδά τους εδώ και 20 χρόνια ενώ η εισφοροδιαφυγή των μεγάλων επιχειρήσεων μόνο που δεν επιδράει και έμμεσους φόρους.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ: είναι το άθροισμα των ελλειμμάτων των προηγουμένων ετών και των τόκων που πρόχρονται από αυτά, εφόσον καλύπτονται με πρόσθετο δανεισμό. Το έλλειμμα που σε κάθε χρονική περίοδο πρόχρηται από τη διαφορά του συνόλου των δημοσίων δαπανών από το σύνολο των δημοσίων εσόδων δείχνει την πορεία της οικονομίας ενός κράτους. Τα άτομα επιβραίνονται καθημερινά από το δημόσιο χρέος καθώς το εισοδήμά τους μεινεται μέσω της προσπάθειας του κράτους να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό του και να αύξηση τα έσοδά του από τους άμεσου και έμμεσους φόρους.

Η οικονομική πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών έφεραν το ταμειακό αδιέξοδο στο κράτος και την οικονομική καταστροφή των κατώτερων κοινωνικών τάξεων.

Στα ασφαλιστικά ταμεία υπάρχει ο κίνδυνος της χρεωκοπίας μεταξύ του

ΑΠΑΤΡΙΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
 ΑΡ. ΦΥΛΑΟΥ 6

χωρίς κόστος. Όλα τα πληρώνει το ελληνικό δημόσιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι μόνοι που δεν καρπώθηκαν κονδύλια και επιχορηγήσεις ήταν αυτοί που δεν είχαν επενδυτικό κεφάλαιο, δηλαδή το 99% της ελληνική κοινωνίας. Ο καταπιλαστικός ούτος ή άλλος λειτουργεί με πολλές ταχτήρες και μεγάλες ταξικές διαφορές, τα ποσοστά όμως στις αναπτυσσόμενες χώρες όπως η Ελλάδα, είναι τραγικά. Ο Πλούτος που

Η χώρα είναι χρεωσμένη, η Ελλάδα είναι χρεωσμένη, οι άνθρωποι είναι χρεωσμένοι

2013-2015, εκεί υπολογίζεται το χρονικό σημείο του κραχ.

Από το 1990 η είσοδος των μεταναστών, που πρόχρονταν από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, αντιμετώπιστηκε με ρατσιστική διάθεση και με στόχο να εκμεταλλευτούν την εργασία αυτών προς όφελος της βιομηχανίας και της εθνικής ανάπτυξης. Αποτέλεσμα η μαύρη εργασία 600.000 μεταναστών, με μεροκάματο πολύ κάτω του βασικού μισθού, χωρίς ασφάλιση και κανένα έσοδο για τα ασφαλιστικά ταμεία. Ταυτόχρονα οι βιομηχανίες και οι επιχειρήσεις μείωσαν το κόστος παραγωγής και αύξησαν τα καθαρά τους κέρδη. Έτσι καταρρέουν τα ασφαλιστικά ταμεία που μειώθηκαν δραματικά τα έσοδά τους εδώ και 20 χρόνια ενώ η εισφοροδιαφυγή των μεγάλων επιχειρήσεων μόνο που δεν επιδράει και έμμεσους φόρους.

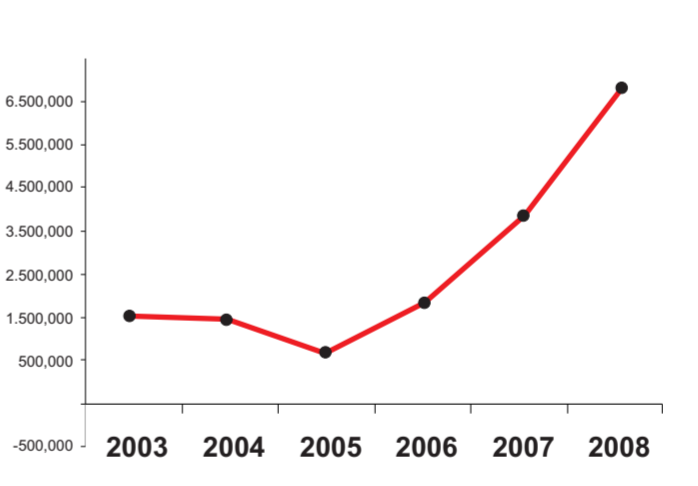
Μία σειρά αναπτυξιακών νόμων και επιδοτήσεων μέσω ΕΕ έδωσε κίνητρα στα μεγαλολαμγία του επιχειρηματικού κόσμου να αναπτύξουν τις εταιρείες τους

ζημιογόνα και σε χρεώνει ετησίως, αυτός που θα την αγοράσει δε θα χάσει? Είναι μαλάκας? Το τελευταίο παράδειγμα της πώλησης της ΟΑ είναι χαρακτηριστικό, πωλήθηκε η εταιρεία, τα αεροσκάφη της, η φήμη και πελατεία της εναντί 120 εκ. ευρώ όσο δηλαδή στοιχισε φέτος σε μια ποδοσφαιρική ομάδα η αγορά ενός παίχτη. Ακολουθήθηκε η μέθοδος της εθελούσιας εξόδου όπως και στον ΟΤΕ, όπου ο επιχειρηματίας Βγενοπούλος αντί να απολύσει το προσωπικό της ολυμπιακής που δεν ήθελε και να το αποζημιώσει επέβαλλε στο κράτος να κάνει αυτό τις εθελούσιες ... απολύσεις και ταυτόχρονα να χρεώσει το ελληνικό δημόσιο με υπέρογκες αποζημιώσεις και συντάξεις. Αφού λοιπόν ο επιχειρηματίας ή

ο όμιλος επενδυτών που αγοράζει μία ζημιογόνα εταιρεία δεν είναι ο μαλάκας σηητικού ο ρυθμός επένδυσης, τότε ποιος είναι?

Συρρίκνωση του δημόσιου τομέα δεν είχαμε μόνο από τις ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ αλλά και από την απορύθμηση των υπολοίπων οργανισμών και δημοσίων υπηρεσιών. Το κοινωνικό κράτος δικαίου τελειωσε οριστικά και αμετάκλητα, η δωρεάν εκπαίδευση και υγεία αποδιοργανώθηκαν για να κερδίσουν τα ιδιωτικά κολλέγια, πανεπιστήμια, φροντιστήρια και οι μοντέρνες ιδιωτικές υπερκλινικές. Άλλο ένα τεράστιο ποσό έφυγε από το εισόδημα των εργαζομένων για να κατατεθεί στους τραπεζικούς λογαριασμούς των επιχειρηματιών της εκπαίδευση και της υγείας. Από την άλλη αυξάνουν οι έμμεσοι φόροι και η φορολογία και οι υποχρεώσεις των ατόμων προς το κράτος. Πληρώνουμε λοιπόν το κράτος για την παροχή υπηρεσιών τόσο

τραγικών που στρεφόμαστε στον ιδιωτικό τομέα και ξαναπληρώνουμε. Τα μόνα εισοδήματα πλην των επιχειρηματιών που στηρίχθηκαν είναι αυτά μιας αυλικής κλάσας που περιέχει γιατρούς, μηχανικούς, δικηγόρους, καλλιτέχνες, δημοσιογράφους, celebrities, manager, μπάτσους, στρατιωτικούς, δικαστές και βουλευτές.

Κλασικό παράδειγμα επίσης δημοσιονομικής κομπίνας η παραγραφή 5,5 δις ευρώ εσόδων του δημοσίου, τη στιγμή που το κράτος δανείζεται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα 54 δις ευρώ για να δώσει τα 18 στις τράπεζες προς ενίσχυση της ρευστότητας! (όπως φαίνεται στο διάγραμμα της ετήσιας έκθεσης του ελεγκτικού συμβουλίου του υπ.Οικονομικών το 2008) Η χώρα λοιπόν που χρωστάει την ύπαρξη της στις ευρωπαϊκές δυνάμεις του κεφαλαίου βρίσκεται ένα βήμα μακριά από την χρεωκοπία για πέμπτη φορά. Φυσικό επακόλουθο του απεριόριστου δανεισμού και της απαιτητικής λογικής της ελληνικής αστικής τάξης. Προτού ακόμα συσταθεί το κράτος χρωστούσε δάνεια, ιστορική απόδειξη ότι η δημουργία ελληνικού κράτους το 1828 εξυπηρετούσε πολλούς όχι όμως και την ελληνική εργατική, αγροτική τάξη. Το ελληνικό κράτος το επέβαλλε στα βαλκάνια οι ευρωπαϊκές δυνάμεις είτε για να αποτλειδίσουν την οθωμανική αυτοκρατορία είτε για να εξαφφαλίσουν την επιρροή στα βαλκάνια έναντι της ανερχόμενης ΕΖΣΔ και των δορυφωρών της. Το παιχνίδι δεν ήταν μόνο πολιτικο-στρατιωτικά στήμενο αλλά κυρίως οικονομικό. Από το 1828 έως σήμερα, αυτή η τραγική χώρα που μας φιλοξενεί ζει μόνο από δάνεια, δεν παράγει σχεδόν τίποτα πλέον και υπερκαταναλώνει. Δεν χρειάζεται λοιπόν να είναι κανείς πτυχιούχος της Παντείου για να καταλάβει ότι η ελληνική οικονομία είναι από της μεγαλύτερες φοβσκες παγκοσμίως.

Το ΑΕΠ της χώρας συντίθεται από 75% υπηρεσίες, 20% βιομηχανία και 5% αγροτική παραγωγή. Δείγμα ότι βρισκόμαστε στη χώρα του τίποτε. Για το λόγο αυτό συμβαίνουν οι μεγάλες ταλαντεύσεις σε οποιαδήποτε παγκόσμια οικονομική κρίση. Από την άλλη υπάρχει μία μόνιμη εκτελεστικού τύπου κυβέρνηση που ασκει την οικονομική πολιτική που επέβαλαν ορισμένες κλάσες πλανητικά. Ο καταπιλασμός έχει περάσει σε

ΑΠΑΤΡΙΣ

ολοκληρωτική φάση παγκοσμίως απλά στην Ελλάδα οξύνονται οι αντιθέσεις σε ταξικό-οικονομικό επίπεδο. Στην Ελλάδα κερδίζουν περίπου 1000 οικογένειες και όλοι οι υπόλοιποι εργαζομαστε για αυτούς. Τράπεζες και κεφάλαιο καθορίζουν την οικονομική πολιτική ενός ολόκληρου κράτους. Ο πραγματικός πληθωρισμός ξεπερνά το 15% ενώ η πραγματική ανεργία ξεπερνά το 20%, βέβαια στα επίσημα στοιχεία παρουσιάζονται μονοψήφιοι αριθμοί που μόνο οι οικονομολόγοι που τα συντάσσουν μπορούν να τεκμηρίσουν από που προκύπτουν.

Το πιο μεγάλο κόλλο ήταν η ένταξη στην ΟΝΕ. Με καθαρά λογιστικά τρικ μεταφέρθηκαν ετήσιο λογαριασμοί δαπανών στα επόμενα χρόνια από εξοπλισμούς και επιδοτήσεις, την ίδια ώρα που υποτιμήθηκε σταδιακά η δραχμή και ξαφνικά η ελληνική οικονομία φτάνει τους μέσους οικονομικούς δείκτες των αναπτγμένων ευρωπαϊκών χωρών. Ο ρυθμός ανάπτυξης για μερικά χρόνια ήταν ο μεγαλύτερος στην ευρωζώνη την ίδια στιγμή που όλοι βλέπαμε ότι καμία πραγματική επένδυση δε συνέβαινε. Ούτε η βιομηχανική παραγωγή άλλαξε, ούτε νοικοκυρεύηκαν τα δημοσιονομικά του κράτους, ούτε τα εισοδήματα των εργαζομένων αυξήθηκαν. Όλα ήταν στα χαρτιά.

Κάπου εκεί λοιπόν επεμβαίνει και το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Η όλη ανάπτυξη που μας υπόσχονταν επιχειρηματίες και υπουργοί στα μέσα της δεκαετίας του '90 πραγματοποιήθηκε στο ΧΑΑ και μόνο εκεί. Πλασματική ανάπτυξη μόνο σε τίτλους, σε άυλες επενδύσεις, σε ονομαστικές αξίες και σε ομόλογα υπό την εποπτεία του κράτους. Καθημερινά ξεφύτρναν δεκάδες επιχειρήσεις που μέσα σε μερικές ώρες διπλασίαζαν την αξία τους σε μετοχές. Στην πραγματικότητα βέβαια οι επιχειρήσεις αυτές δεν υπήρχαν, γιατί ούτε εγκαινία σε εργοστάσια είδαμε, ούτε αύξηση της παραγωγής, ούτε μείωση της ανεργίας ούτε αύξηση των εισοδημάτων.

Με πλαστά λοιπόν στοιχεία επιτύχαμε την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Βέβαια οι ευρωπαϊκοί εταίροι δεν είναι μια γροχούτα ρηθίων. Γνώριζαν και γνωρίζουν πολύ καλά την ελληνική οικονομική πραγματικότητα. Όμως μπροστά στο να ανοίξει άλλη μία αγορά στα πλαίσια της ΕΕ στην νοτιοανατολική ευρώπη, και ειδικά στα βαλκάνια, θα εξασφαλίε μεγάλα κέρδη από τις γειτονικές χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ. Στήθηκαν μεγάλες επιχειρήσεις στα βαλκάνια και οι έλληνες επενδυτές κέρδισαν δισκατομύρια ευρώ στο όνομα της ανάπτυξης των χωρών αυτών. Οι πραγματικές τρροικρατικές επθέσεις έγιναν εναντίον της εργατικής τάξης στα βαλκάνια και στη νεολαία της. Γι'αυτό και το μεγαλύτερο μεταναστευτικό ρεύμα στην ευρώπη προέρχεται από την ενρύτερη περιοχή των βαλκανίων στην Ελλάδας. Η ελληνική οικονομία έπρεπε να παίζει σημαντικό ρόλο σε αυτή την περιοχή γι'αυτό και προμοδότηθηκε με ανοχή από τους ευρωπαϊκούς εταίρους. Χρειαζόνται αρκετοί εταίροι σε κρίσιμα γεωργαφικά σημεία για να επιτευχθεί η νεοφιλελεύθερη μέχρι τα όρια του φασισμού Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Οπότε το να πτωχεύσει μία χώρα δεν είναι ιδιαίτερος συμφέροσα λύση γιατί θα απομακρυνθεί από την ευρωζώνη. Είναι ίδια περίπτωση όπως στην μικρογραφία της καθημερινότητας όπου μια τράπεζα δεν αφήνει εύκολο μία επιχείρηση να κλείσει ή μια επιταγή να σφραγιστεί, γιατί πολύ απλά χάνει και η ίδια, προτιμά λοιπόν να συνεχίσει να δανείσει μέχρι να την εξαγοράσει. Έτσι και η Ελλάδα δεν μπορεί να πτωχεύσει γιατί εκτός από την ελληνική οικονομία απώλεσε θα έχει και η ευρωπαϊκή τράπεζα.

Φαύλος κύκλος η οικονομία του παράλογου όπου αναχϊτούνται εξιλαστήρια θύματα για να πληρώσουν τα χρέη άλλων. Ως συνήθως οι πολιτικές λιτότητας θεσπίστηκαν για αυτόν ακριβώς το

λόγο. Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούγοι και οι μετανάστες είναι αναγκασμένοι να πληρώνουν τα χρέη που δημιούργησαν καταπιλαστές και τράπεζες στα κράτη τους. Φυσικά από την στιγμή που επαναλαμβάνεται το φαινόμενο της απάτης καλώς το παθαίνουν. Αυτό τον καιρό αντί κύριο θέμα συζήτησης στην κοινή γνώμη να είναι το οικονομικό αδιέξοδο που οδηγεί ο καταπιλασμός και τα κράτη στη ζωή μας, στρέφεται στην τρομοϋστερία, την γρίπη και ότι πλασάρεται συγκυριακά από τα ΜΜΕ. Η συνεργασία κράτους, κεφαλαίου, ΜΜΕ φέρνει τα αφεντικά σε πλεονεκτική θέση έναντι της εργατικής και αγροτικής τάξης, της νεολαίας, των μεταναστών και των κατώτερων κοινωνικά στρωμάτων.

Η κατάσταση λοιπόν δεν αλλάζει με τους όρους που χρησιμοποιούσαν τα εργατικά κινήματα ως τώρα. Χρειαζόμαστε εξεγέρσεις για να μπλοκάρουμε τις κομίνες που στήνονται. Χρειαζόμαστε δράση για να χαλάσουμε τα σχέδια που φέρνουν το κεφάλαιο και τις κλάσες του στην εξουσία. Χρειαζόμαστε επαναστάσεις που θα απαντούν στις εξουσιαστικές δομές μιας κοινωνίας και στην οικονομική εξαθλίωση που επιφέρει ο καταπιλασμός. Χρειαζόμαστε ζημιώσεις για να ξεφύγουμε από τις λογικές της ανάθεσης. Χρειαζόμαστε χώρους για την ελευθερία και την ιδιαιτεροτήτά μας.

Στο κείμενο χρησιμοποιήθηκαν πηγές από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, το Υπ. Οικονομίας, κείμενο του Τάσου Λιαδάκη Κοινωνιολόγου, το βιβλίο «καμικροτραγική ιστορία του νεοελληνικού έθνους» του Βασίλη Ραφαηλίδη, καθημερινές εφημερίδες και συγγράμματα πολιτικής οικονομίας.

✚/ the cure

13

εφημερίδα δρόμου

η σιωπή των Ομνών πριν την κουρά τους

Η προσπάθεια να σκιαγραφήσει κανείς συνοπτικά (στο χώρο που του παρέχεται μέσα από μια εφημερίδα) ένα διαφορετικό μοντέλο οικονομικής οργάνωσης βασισμένο σε μια ελευθεριακή κοινωνική θέσμιση και ταυτόχρονα να προτείνει κάποιους πιθανούς τρόπους αντιμετώπισης της γενικευμένης δυσπραγίας που επιβάλλουν οι κυβερνητικές πολιτικές στην καθημερινότητα όλων μας, είναι και δύσκολη και περίπλοκη.

α) Ωστόσο, πριν αποδυθώ στην προσπάθεια αυτή, θέλω να κάνω μια επίσημη ανα-

Διάβαζα πρόσφατα ότι ένα ποσοστό 39,6% όσων ρωτήθηκαν σε κάποια δημοσκόπηση, δήλωναν πρόθυμοι να προβούν σε νέες θυσίες «για να βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση της χώρας μας», ενώ το ποσοστό όσων θα δέχονταν να πληρώσουν κι άλλους φόρους για τον ίδιο σκοπό, έφτανε το 46,6%.

Είναι πραγματικά απορίας άξιο το πώς υπάρχουν ακόμα τόσοι πολίτες αυτής της χώρας (όσο μπορεί κανείς να εμπιστευτεί τα νούμερα των γκάλοπ) που εκδηλώνουν τέτοιες διαθέσεις, όταν, δεκαετίες τώρα, τους απομυζούν διαρκείς πολιτικές λιτότητας (ακόμα θυμάμαι το Σημίτη, υπουργό οικονομικών του Αν. Παπανδρέου τότε, να κάνει από τηλεοράσεως διάγγελμα προς το λαό το 1985 για τα επερχόμενα μέτρα λιτότητας, που θα κρατούσε ως το...1987...), όταν χρόνια τώρα, δέχονται αλληπάλληλες επιθέσεις στο εισόδημα, τους μισθούς, την ασφάλιση, τις έμμεσες παροχές γενικά (επιδόματα, πρόνοια κλπ), όταν δουλεύουν περισσότερο απ' όλους σχεδόν τους πολίτες της διευρυμένης Ε.Ε. κι αμειβονται συγκριτικά λιγότερο κοκ.

Κι όλ' αυτά, για 30 περίπου χρόνια (μια ολόκληρη γενιά), χωρίς το παραμικρό αντίκρουσμα αντίθετα, παρ' όλες αυτές τις θυσίες, το βιοτικό επίπεδο επιδεινώνεται συνεχώς για ευρέα κοινωνικά στρώματα κι όχι μόνο οι θυσίες τους πήγανε και πάνε στο βρόντο, αλλά ταυτόχρονα οι τραπέζιτες, οι πολιτικοί, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι managers κι

Δε θα πληρώσουμε εμείς το λογαριασμό. Αυτοί θα μας λογαριάσουν ...κι ύστερα θα πληρώσουν.

άλλοι πολλοί, αυγατίζουν τα κέρδη και τις καταθέσεις τους (παρά την τρέχουσα περιώνυμη κρίση, για την οποία είναι και οι μόνοι υπεύθυνοι).

Αυτή λοιπόν η συνείδηση μιας μεγάλης μερίδας του κόσμου στην περαιτέρω αφαιμάξη του, πέρα από συγκυριακές αιτίες που έχουν να κάνουν με την πρόσφατη εναλλαγή κλίκας αφεντικών στο πολιτικό σκέλος της εξουσίας και τις συνακόλουθες απατηλές ελπίδες που γέννησε (τί κοντή μνήμη που 'χει ο κόσμος...!), οφείλεται κατά τη γνώμη μου στην ίδια πάντα, βαθιά ριζωμένη στον κόσμο πεοποίηση, που τον οδηγεί και σε πολλές άλλες περιστάσεις να συμπλέει με τ' αφεντικά του ενάντια στα ίδια του τα συμφέροντα:

...ότι ως Έλληνες (και βέβαια, ως πατριώτες...) έχουμε όλοι ένα κοινό συμφέρον, που, στην προκειμένη περίπτωση των οικονομικών αναδιαρθρώσεων, μεταφράζεται στην αναγκαιότητα για καινούριες θέσεις έτσι ώστε ν' ανακάμψει και ν' αναπτυχθεί η οικονομία «μας»...

...Ας το βάλουμε επιτέλους, μια και καλή και μια

**για πάντα στο μυαλό μας:
Δεν υπάρχει, δεν υπάρχει και δεν πρόκειται να υπάρξει κανένα κοινό (ή «γενικό») συμφέρον μέσα στις σύγχρονες πολυεπίπεδα διαστρωματωμένες κοινωνίες της ανισότητας (ανάμεσα σ' αυτές και στην ελληνική) μεταξύ των εκμεταλλεόμενων (εμάς) και των διαφεντευτών τους (επίδοξων ή ήδη κυβερνώντων).**

Η τάξη, η θέση, το προνόμιο, το κύρος και άλλα στοιχεία ή συνδυασμοί τους (όπως η διαπλοκή και οι πελαταικές σχέσεις, ειδικά για την ελληνική πραγματικότητα) συγκροτούν κοινωνικά στρώματα ή κατηγορίες/ομάδες με συμφέροντα συγκρουόμενα κι ασυμβίβαστα, των οποίων δεν υπάρχει κοινή συσταταμένη? έτσι, για μας τους «από κάτω», τους «μη-» ή «λίγα-» έχοντες, τους μισθωτούς, συνταξιούχους, προλετάριους, επισφαλείς, μικρο-αυτοαπασχολούμενους, εξωτερικούς ή/και τους «χωρίς κόνε», δεν υπάρχει κανένα συμφέρον να συνεχίζουμε να παραχωρούμε κομμάτια της ήδη δραματικά συρρικνωμένης ευημερίας μας για κάποια «εθνική» οικονομία. Αυτή μας αφορά στο μέτρο που, ελλείψει αντιστάσεων και λειτουργικών εναλλακτικών, πρέπει να ισορροπούμε ανάμεσα στις απτές επιπτώσεις που αναγκαστικά επιφέρει στις ζωές μας και στις αρνήσεις που πρέπει να οργανώσουμε απέναντί της. Γιατί «ανάκαμψη-ανάπτυξη» και «εθνική» οικονομία είναι όροι – ευφημισμοί που στην πραγματικότητα συγκαλύπτουν τη συσσώρευση κερδών των αφεντικών στις πλάτες της δικής μας εκμετάλλευσης, εκ των οποίων ελάχιστη έως μηδενικά ποσοστά αναδιανέμονται – αντίθετα, τα δίνουν ξανά στις τράπεζες, στα golden boys, στις παχιλές απολαβές κι (επαν)επενδύσεις τους, αν όχι σε «τοξικά» (και δεν ξερω πως αλλιώς τα λένε)ομόλογα -φούσκες κλπ.

Ας σημειωθεί εδώ ότι αυτό δεν είναι σύμπτωμα ή αποτέλεσμα κακοδιαχείρισης (έστω χρόνιας) που θα διορθώσει κάποια επόμενη κυβέρνηση αλλά δομικό, εγγενές στοιχείο όλων των ιεραρχικών κοινωνιών σε σχέση με το παραγόμενο από την κοινωνική δραστηριότητα προϊόν, με αποκορύφωμα την καπιταλιστική (που χονδρικά ορίζεται από τη συστηματικά οργανωμένη και αξιακά καθαγιασμένη εξαγωγή και συσσώρευση κέρδους από την εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας σε βάση καθημερινή).

«Θυσίες» λοιπόν, να κάνουν (τρόπος του λέγειν...) το κράτος, το κεφάλαιο και οι ελιτίστικες κλίκες τους, τους οποίους κι εξυπηρετεί το μοντέλο αυτό, που όταν λειτουργεί «ομαλά κι ειρηνικά» αυτοί κοιμούνται ήσυχοι και τρώνε με χρυσά κουτάλια (ενώ εμείς εξουσιμζιόμαστε ποικιλοτρόπως και όταν λειτουργεί...πάλι εμείς ποικιλοτρόπως εξουσιμζιόμαστε – και καλά να πάθουμε στην τελική, αφού μετά από τόση Ιστορία, εμπειρία, παθήματα και θυσίες κι υπομονή, εξακολουθούμε να θεωρούμε τα κέρδη τους οικονομία «μας»...

Με γνώμονα την τοποθέτηση αυτή θα σκιαραρθούν οι σκέψεις και οι προτάσεις που ακολουθούν.

του Thomas Faith

Εργαλεία για μια κοινωνική οικονομία

Εδώ και δεκαετίες γίνεται μεγάλη συζήτηση για την έννοια της οικονομικής μεγέθυνσης. Η ιδέα είναι ότι εάν ακόμα περισσότεροι φυσικοί πόροι αντλούνται, επεξεργάζονται και μεταποιούνται, τότε θα υπάρχουν περισσότερες δουλιές και άρα γενικευμένη ευμάρια. Αλλά η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Σ' αντάλλαγμα για τα γνωστότερα προϊόντα που η τηλεόραση μας λέει ότι χρειαζόμαστε, πρέπει να παραχωρήσουμε το φυσικό μας περιβάλλον. Τα δάση μετατρέπονται σε φτωχογειτονιές, γη που κάποτε ήταν εύφορη μετατρέπεται σ' έρημο και όλα αυτά από την φαινομενικά ασταμάτητη δύναμη της καταναλωτικά ωθούμενης ανάπτυξης. Σ' ολόκληρο τον κόσμο, οι άνθρωποι αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι η οικονομία της αγοράς δεν μας εξυπηρετεί πια.

Εντούτοις, το γεγονός ότι η οικονομία αυτή στηρίζεται στην κατανάλωση μας προσφέρει το κλειδί για την

επιβράδυνση αυτής της οικονομίας της μπουλντόζας. Είμαστε όλοι καταναλωτές και μπορούμε ελεύθερα να αποφασίζουμε σε σχέση με το πως επιλέγουμε να ξοδεύουμε τα χρήματά μας, ακόμα και σε σχέση με το αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε χρήματα. Καθώς ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι αφυπνίζονται σε σχέση με το γεγονός αυτό, αναπτύσσεται ένα ευρύ φάσμα εναλλακτικών οικονομικών δομών, εναλλακτικών που υπηρετούν τις ανάγκες των ανθρώπων ενώ ταυτόχρονα προστατεύουν, και σ' αρκετές περιπτώσεις ενισχύουν, το φυσικό περιβάλλον.

Μια τέτοια εναλλακτική αποτελεί το λεγόμενο LETS -Local Exchange Trading Scheme (Τοπικό Ανταλλακτικό Εμπορικό σχήμα), που αποτελεί μια πιο επεξεργασμένη εκδοχή του παραδοσιακού ανταλλακτικού συστήματος. Τα μέλη του σχήματος ανταλλάσσουν με βάση ένα φανταστικό

Ποιός μπορεί να πει πως η οικονομία της αγοράς είναι καλύτερη από το LETS;

Οι άνθρωποι που οργανώνουν το LETS.

Πελίτι του Νομού Δράμας, όπου οι κάτοικοι δηλώνουν τι υπηρεσίες και αγαθά μπορούν να ανταλλάσσουν, χωρίς τη μεσολάβηση νομίσματος.

Η ανθρώπινη επινοητικότητα και φαντασία είναι το πιο ισχυρό όπλο που οι καταπιεσμένοι διαθέτουν στον αγώνα τους τόσο για τον επούσιο όσο και για ζωή, ειδικά όταν οργανώνονται συλλογικά, σπάζοντας την απομόνωση και (ανα)γνωρίζοντας τη δύναμή τους.

Μια τέτοια έκφραση της επινοητικότητας όσο και της συλλογικής δραστηριοποίησης που, πέρα από το πολύ σημαντικό στοιχείο της επικοινωνίας και της επανάκτησης του δημόσιου χώρου, μπορεί να έχει αποτελέσματα και στην οικονομική σφαίρα, είναι η αξιοποίηση των ακάλυπτων χώρων των πόλεων (ή μέρους τους) για την καλλιέργεια ειδών πρώτης ανάγκης. Αλλάνες, «χορταριασμένα» οικόπεδα ή παρφυές συνοικιών κι ακάλυπτοι ανάμεσα σε πολεοδομικά συγκροτήματα μπορούν με την κατάλληλη φροντίδα να τροφοδοτήσουν ολόκληρα τετράγωνα με διατροφικά αγαθά, έτσι ώστε να μειωθεί η κατανάλωση μέσα στους ναούς του εμπορεύματος (βλ. super market), να έχουν οι κάτοικοι καλύτερη γνώση και έλεγχο της ποιότητας (αφού θα παράγουν οι ίδιοι το προϊόν), να ανταλλάσσουν πιθανό πλεόνασμά του με άλλα αγαθά που θα παράγουν άλλοι σε άλλα σημεία κι έτσι να συγκροτούν εσωτερικά ασταεκά δίκτυα αλληλοτροφοδότησης κι εξοικονόμησης πόρων και ενέργειας, χωρίς την εξάρτηση από μεσάζοντες και εταιρικά καρτέλ διακίνησης προϊόντων.

Αξίζει να σημειωθεί εδώ, ότι μέσα στη Νέα Υόρκη π.χ., λειτουργούν αυτή τη στιγμή και αποδίδουν τουλάχιστον 700 τέτοια εγχειρήματα, ενώ τελευταία παρόμοιες πρωτοβουλίες (με χαρακτήρα συνενύρεσης-επανοικειοποίησης του χώρου αλλά και παραγωγικό) έχουν παρθεί και στην Αθήνα, όντας ζωντανά παραδείγματα αυτοοργάνωσης (πάρκα Ναυαρίνου - Εξάρχεια, Κύπρου και Πατησίων, Αυτοδιαχειριζόμενος Αγρός στο πάρκο Τρίτση).

Τα Ταμεία Αλληλεγγύης ανάμεσα σε κύκλους ανθρώπων (που προσεγγίζουν ο ένας τον άλλο με ποικίλα κριτήρια κι αφορές) δίνουν επίσης μια προοπτική απεξάρτησης από πάσχοντες ή/και γραφειοκρατικούς θεσμούς που μονοπωλούν τις πτυχές του ζητήματος (εξ)ασφάλιση. Οπωσδήποτε, δεν μπορεί κανείς να μιλάει σήμερα για αντικατάσταση του υπάρχοντος μοντέλου από τέτοιες πρωτοβουλίες. Κάτι τέτοιο παρασάγγας απέχει από την πραγματικότητα, όμως μπορεί στο εδώ και στο τώρα να ξεπηδήσουν προσπάθειες βασισμένες σε μια αίσθηση κοινότητας ανάμεσα σε άτομα που το επιθυμούν (με βάση π.χ. τη συγένεια, τον τόπο – γειτονιά, χωριό, Δήμο κλπ. Μην ξεχνάμε ότι στο παρελθόν συγκεντρώνονταν συστηματικότερα πόροι με στόχο κοινωφελή έργα ή την αλληλοβοήθεια σε δύσκολες περιστάσεις – βλ. συντηχνίες, που ήταν κατά κάποιο τρόπο οι πρόγονοι των σύγχρονων κλαδικών ασφαλιστικών ταμείων).Η

ανασύσταση της κοινότητας, ειδικά μέσα από θεσμούς υλοπιμένους σε ένα εδαφικό ή διαπροσωπικό στερέωμα, είναι εδώ το μεγαλύτερο ανταγωνιστικό διακρίβευμα: αντιστρέφει το ρεύμα, καθώς ο καπιταλισμός μόπρεσε στα αντίστοιχα «δικά του» στάδια να εδραιωθεί μέσα από τη βίαιη διάλυση των κοινοτικών δεσμών (και θεσμών).

Από κει κι έπειτα πιστεύω ότι, πέρα από τις (μερικές ή γενικές, βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες) λύσεις που μπορεί να φεφουρίσει κάθε φορά η συλλογική διοικητικότητα στο επίπεδο της πρότασης – θέσης, σημαντικό ρόλο μπορεί να παίξει η ίδια αυτή ανθρώπινη ιδιότητα και στο επίπεδο της άρνησης – αντίθεσης: μιλάει δηλ. για ενέργειες (ή παραλείψεις ενεργειών) που εμπιπώνουν στο φάσμα της *πολιτικής αναπκαής*: όταν αυτή οργανώνεται έτσι ώστε να συγκροτούνε με την κατεστημένη νομιμότητα (έστω και σε επιμέρους πτυχές της, όπως εν προκειμένω τα εισπρακτικά μέτρα - βλ. π.χ. κινήσεις πολιτών Αφιδιών ενάντια στα δόδια), θέτει εκ νέου τα όρια της τελευταίας, απελευθερώνοντας ή διευρύνοντας «χώρους» (ή χώρους) της ιδιωτικής και δημόσιας σφαίρας.

Οι άνθρωποι που οργανώνουν το LETS.

Έτσι, πρωτοβουλίες ατόμων (δε μ' αρέσει η συνεχής χρήση της λέξης «πολιτών» λόγω του υπερ- ή διαταξικού της περιεχομένου), μέσα από τη δική τους αυτενέργεια μπορούν να αποκτήσουν τη σωστή ενημέρωση κι επιχειρηματολογία ώστε να διεκδικήσουν υπέρ τους και υπέρ του συνόλου μέρη του συλλογικά παραγόμενου πλούτου, που καταπατάται σε συναλλαγές προς όφελος συμφερόντων, καρτέλ κλπ: η συγκρότηση ενός κινήματος ενάντια στην φορολογία ως άδικη, ταξική πολιτική απόσπασης οικονομικών πόρων από τους πολλούς χάριν των λίγων και η άρνηση πληρωμής φόρων ή μέρους τους ταυτόχρονα ή στην απαίτηση για αναθεώρηση της πολιτικής και συνδιαμόρφωση της από τα κάτω, με τη συμμετοχή αυτών των κινήσεων και των δικτύων τους, μπορεί

να είναι ένα παράδειγμα (ποιος, ας πούμε, συναινέσει επί τούτου στο πρόγραμμα εξοπλισμού της χώρας με τανκς και «γιουροφάτες», συνολικής δαπάνης 15 δις. ευρώ για τα επόμενα 10 χρόνια, όταν η υγεία και η πρόνοια καταποντίζονται; ποιός έδωσε τέτοια ειδική, ρητή εντολή στις εκάστοτε κυβερνητικές δράκες; ή μήπως δόθηκε παρόμοια εντολή για τον εξοπλισμό των μπάτων με νέες τεχνολογίες καταστολής κι ελέγχου διαδηλώσεων κόστους εκατομμυρίων ευρώ, τη στιγμή ειδικά που θα τις χρησιμοποιήσουν εναντίον μας στις μέλλουσες κινητοποιήσεις;)

...το να μάθει ο κόσμος τι μέρος των φόρων πάει σε τέτοιες δαπάνες και ν' αρνηθεί συλλογικά να τους καταβάλλει (ή έστω ν' απαιτήσει την κατά δήλωσή εξείρεση όσων διαφωνούν), μπορεί ν' ακούγεται «ρεφορμιστική». Στο μέτρο όμως που ταυτόχρονα θα γίνεται μια συνεπής προπαγάνδα που θα τονίζει ότι στόχος και πρόβλημα δεν είναι μόνο αυτό αλλά η σύνολη κατάργηση αυτού του μοντέλου και η αντικατάστασή του από ένα δικαιότερο και υπό άλλες κοινωνικές συνθήκες, μπορεί πολλές διαθέσεις να ριζοσπαστικοποιηθούν. Όπως και να 'χει, πολλές,

διάσπαρτες κινήσεις από ομάδες βάσης, που θα προσβάλλουν αμειλόγες της κυριαρχίας ή θ' ανοίγουν ζητήματα για διάφορα θέματα που κατά τ' άλλα περνάνε ασυζητητί, μπορούν σταδιακά να φθείρουν τουλάχιστον τη συνείδηση' εάν δε κάποτε καταφέρουν και να συντονιστούν σε διάφορα επίπεδα και ν' αποκτήσουν απήχηση τέτοια που να επιτρέπει τη δε facto απαίτησή τους να καθιερωθούν ως όργανα ελέγχου των θεσμών σε δημοτικό, περιφερειακό κλπ επίπεδο, τότε θα μπορούμε να μιλάμε για μια – μοριακή έστω – απαρχή της συγκρότησης των κινήσεων αυτών σε δύναμη ριζικής αμφισβήτησης και, κατ' επέκτασιν, σύγκρουσης. (Ας φανταστούμε εν τω μεταξύ, σε μια πρώτη φάση, πόσο από τον κλεμμένο απ' τ' αφεντικά κοινωνικό πλούτο μπορούμε να πάρουμε πίσω, μίζοντας με τέτοιους τρόπους για καταβολή μέρους των κερδών των υπερέχων και των μεγαλοεπιχειρήσεων – αλυσίδων των π.χ. κοινωφελών έργων ή της ασφάλισης, ή τι οφέλη θα 'χουμε αν αποσπάσουμε πόρους από την τεράστια εκκλησιαστική περιουσία κοκ).

Ως τότε – πολύ μακριά (!) ακόμα – υπάρχουν πολλά ακόμα να κάνουμε: να οργανωθούμε ή να οργανώσουμε όπου μπορούμε σωματεία με οριζόντιες, αμεσοδημοκρατικές δομές και ακηρδόμεντο, ταξικό χαρακτήρα, να καταβούμε σε πορείες, να βρεθούμε με κόσμο, να συζητήσουμε ιδέες, να επινοήσουμε λύσεις, μεθόδους, δράσεις, να καλέσουμε στο πάρκο μια συνέντευξη γενитιάς (ή στο κλειστό του τοπικού Γυμνασίου του Χειμώνα), να κάνουμε παντοειδείς επιτροπές, να συγκροτούμε με την καταστολή όταν οργιστούμε, γιατί...

...ΟΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΙ ΧΩΡΟΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΙΝΗΣΗΣ· ΚΙ ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΙΝΗΣΗΣ, ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Εργάζια για μια κοινοική οικονομία

συνέχεια σελ 15

βραχυπρόθεσμα, μπορούμε να το χρησιμοποιούμε λιγότερο (πράγμα που σημαίνει ότι χρειαζόμαστε και λιγότερη σκληρή εργασία για να το αποκτήσουμε) και μπορούμε να επιλέγουμε σε τι το ζεθεύουμε και πώς επιλέγουμε να το επενδύουμε.

Όπως η CSA και τα LETS, οι κοινοτικές τράπεζες αποτελούν ένα πρώτο βήμα προς την κοινοτική αυτοδυναμία και μακριά από την εξάρτηση από κυβερνήσεις και επιχειρήσεις που έχει προκαλέσει την αποσύνθεση πολλών αγροτικών κοινοτήτων στο πρόσφατο παρελθόν. Μόνο στην Αυστραλία, έχουν ιδρυθεί πάνω από δεκάεξι επιτυχείς κοινοτικές τράπεζες. Τα χρήματα επενδύονται σε σχέδια κοινοτικής ανάπτυξης και το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός που πρόερχεται από τις επενδύσεις επιστρέφεται εν συνεχεία στην κοινότητα.

Οι κοινοτικές οικονομίες προσπαθούν να παράγουν ό,τι χρησιμοποιούν και να χρησιμοποιούν ό,τι παράγουν. Μ' αυτόν τον τρόπο καθίστανται βιώσιμες, όχι μόνο με την έννοια ότι είναι αυτοδύναμες αλλά χάρη στο

γεγονός ότι δεν συνεισφέρουν πια στις κλιματολογικές αλλαγές μέσω της σε μεγάλες αποστάσεις μεταφορές των τροφίμων και άλλων εμπορευμάτων. Δουλεύοντας προς την αυτοδυναμία, οι κοινότητες αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι τα εδάφη, το νερό και τα δάση που τους περιτριγυρίζουν βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με την ποιότητα της ζωής τους και πρέπει και αυτά να προστατεύονται. Οι άνθρωποι καθίστανται άμεσα υπεύθυνοι σε σχέση με τις συνέπειες των πράξεών τους επειδή δεν μπορούν να αποστασιοποιηθούν από αυτές. Η ρύπανση, οι χλωματέρες των σκουπιδιών και η διάβρωση βρίσκονται εκεί, μπροστά στα μάτια τους.

Ό,τι έχει ονομαστεί permaculture αποτελεί ένα κίνημα που προσφέρει ένα πολύ ξεκάθαρο όραμα κοινοτικής αυτοδυναμίας και είναι ταυτόχρονα ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο. Σημαίνοντας «σταθερή καλλιέργεια» (permanent agriculture) και ευρύτερα «σταθερή κουλτούρα» (permanent culture) έχει ως στόχο να επαναφέρει τους ανθρώπους σε μια βιώσιμη σχέση με το περιβάλλον τους

μέσω της συνειδητοποίησης της σπουδαιότητας των οικολογικών διαδικασιών. Η φύση είναι πολύ πιο αποτελεσματική στη διατήρηση της γονιμότητας του εδάφους, στο φιλτράρισμα και την αποθήκευση των υδάτων, στη χρήση των πόρων και στην αποβολή των καταλοίπων από οποιαδήποτε τεχνολογία έχουμε αναπτύξει και μιμούμενοι τις διαδικασίες αυτές στην παραγωγή των τροφίμων μας και στην κοινοτική οικοδόμηση μπορούμε να μειώσουμε σε σημαντικό βαθμό τα απόβλητα και τη μόλυνση που παράγουμε μέσω της αλόγιστης χρήσης των φυσικών πόρων.

Οι τοπικές οικονομικές δομές όπως η permaculture, τα συστήματα LETS, η CSA και οι κοινοτικές τράπεζες σημαίνουν ότι οι πόροι δεν εξάγονται από την κοινότητα στις θυρίδες των μεγάλων εταιριών. Όπως όλα τα καλά πράγματα, βασίζονται στη συνεργασία και στην «κάντο ο ίδιος» φιλοσοφία, γι' αυτό ερευνηίστε τις ακόλουθες διευθύνσεις, συγκεντρώστε ορισμένους ανθρώπους που ενδιαφέρονται και ξεκινήστε ένα σχέδιο

κοινοτικής οικονομίας στη γειτονιά σας.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην αυστραλιανή μη κερδοσκοπική εφημερίδα The Paper, στο φύλλο 12, 1-14 Ιουνίου 2001 και τόσο αυτό όσο και το σχόλιο του Νίκου Βούλγαρη γι' αυτό αποτελούν αναδημοσίευση από το τεύχος No 8 του περιοδικού «Ευτοπία – περιοδική έκδοση για τον ελευθεριακό κοινοτισμό» (www.eutopia.gr), Δεκέμβριος 2001.

<p><i>LETS System Homepage</i></p> <p><i>www.gmlets.u-net.com/</i></p> <p><i>What is Community Supported Agriculture and how does it work?</i></p> <p><i>www.umass.edu/umext/csa/about.html</i></p> <p><i>What is Permaculture?</i></p> <p><i>csf.colorado.edu/perma/whatitis.html</i></p> <p><i>Permaculture Links</i></p> <p><i>www.earth.path.net/mitra/permaculture/links.htm?shownotes=1.</i></p>
--

οικονομία για την κοινωνία (κι όχι το αντίστροφο)

Υ «Η οργάνωση της οικονομίας, σε όλες τις εκφράσεις της παραγωγής, θα προσαρμόσει αυστηρά στις αρχές της κοινωνικής οικονομίας, που θα τη διαχειρίζονται οι διάφοροι οργανισμοί των παραγωγιών οι οποίοι, συγκεντρωμένοι σε γενικές συνελεύσεις, θα την ελέγχουν διαρκώς (...) Τα συμβούλια καλλιέργειας θα οργανωθούν σε δίκτυο, όπως και τα εργοστασιακά συμβούλια και τα συμβούλια παραγωγής και στατιστικής, ολοκληρώνοντας την ελεύθερη ομοσπονδία, που αποκαθιστά κάθε κομμούνια σαν πολιτική ενότητα και γεωγραφική υποδιάρσηση (...) Θεωρούμε ότι με τον καιρό η νέα κοινωνία θα καταφέρει να παρέχει σε κάθε κομμούνια όλα τα απαραίτητα για την αυτονομία της τεχνολογικά μέσα, γιατί τόσο πιο ελεύθερο είναι ο άνθρωπος η κομμούνια σ' αυτή την περιπτώση-όσο λιγότερο εξαρτάται από τους άλλους... (...) Για την ανταλλαγή των προϊόντων από κομμούνια σε κομμούνια, τα κοινοτικά συμβούλια θα βρίσκονται σε επαφή με τις περιφερειακές ομοσπονδίες και το συνομοσπονδιακό συμβούλια, δίνοντας το καταναλωτικό δικαίωμα για την κάλυψη των αναγκών. Η κάρτα παραγωγού αποτελεί ένα μέσο ανταλλαγής το οποίο θα καθορίζεται από δύο χαρακτηριστικά: 1) δε θα είναι μεταβιβάσιμη, 2) θα αντιστοιχεί σε μία μέση ρύθμιση, αναγράφοντας μια αξία από εργατωώρες, που θα έχει ισχύ εξαρνύρωσης μέχρι ένα χρόνο μετά την έκδοσή της. Για όσους δε μπορούν να εργαστούν θα εκδίδονται κάρτες κατανάλωσης από τα κοινοτικά συμβούλια.

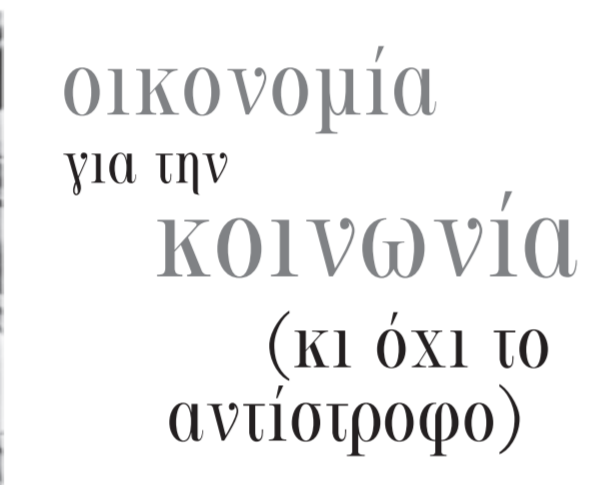
Σε ό,τι αφορά την κατανάλωση μέσα στην κομμούνια, θα γίνεται μέσω της κάρτας παραγωγού που θα εκδίδουν τα εργοστασιακά συμβούλια, δίνοντας το καταναλωτικό δικαίωμα για την κάλυψη των αναγκών. Η κάρτα παραγωγού αποτελεί ένα μέσο ανταλλαγής το οποίο θα καθορίζεται από δύο χαρακτηριστικά: 1) δε θα είναι μεταβιβάσιμη, 2) θα αντιστοιχεί σε μία μέση ρύθμιση, αναγράφοντας μια αξία από εργατωώρες, που θα έχει ισχύ εξαρνύρωσης μέχρι ένα χρόνο μετά την έκδοσή της. Για όσους δε μπορούν να εργαστούν θα εκδίδονται κάρτες κατανάλωσης από τα κοινοτικά συμβούλια.

Όστόσο, δε μπορούμε να εισηγήθουμε μια οριστική ρύθμιση. Πρέπει να σεβαστούμε την αυτονομία κάθε κομμούνιας και το δικαίωμά της να οργανώσει ένα δικό της σύστημα εσωτερικής ανταλλαγής, φτάνει να μη θλάπτει τα συμφέροντα των υπολοίπων.»

Αποσπάσματα από το κείμενο «Η συνομοσπονδιακή θέωρηση του ελευθεριακού κομμουνισμού», CNT, Μάιος 1936*

Τα παραπάνω αποσπάσματα μπορεί να αναιρούν στη συνείδηση του αμήνητου αναγνώστη την αντίληψη ότι η μόνη δυνατή οικονομική οργάνωση είναι η σημερινή και ότι μοντέλο μιας αντίστοιχης αναρχικής δεν υπήρξε ποτέ, οπωσδήποτε όμως το περιεχόμενο ενός οικονομικού σχεδιάσματος εκείνης της εποχής δεν αρκεί και δεν μπορεί να αντιγραφεί στο σήμερα, σ' ένα ριζικά διαφορετικό κόσμο.

Οι γενικές αρχές που ενέπνευσαν τους Ισπανούς επαναστάτες

Δεν είμαστε οικονομολόγοι και δεν θα παραθέσουμε εδώ θεωρίες για την αξία, τα ισοζύγια και τα ελλείμματα. Οχι μόνο γιατί αυτοί οι όροι οικοδομήθηκαν γύρω από το κυρίαρχο μοντέλο της εγχρήματης εμπορευματικής οικονομίας αλλά και γιατί, πέρα ίσως από στοιχεία της θεωρίας των Μαρξ και Γκεζέλ, οι άλλες θεωρήσεις παραπέμπουν και αναφέρονται στο εντελώς διαφορετικό, υφιστάμενο καπιταλιστικό φαντασικό. Πιστεύουμε επίσης πως γίνεται κατανοητό απ' όλους/ές πως δεν είναι εφικτό να παρουσιάσουμε εδώ ένα πλήρες σχέδιασμα που να περιλαμβάνει όλες τις επιμέρους πτυχές του θέματος: καταμερισμό εργασίας, τρόπος προσδιορισμού βασικών και μη βασικών αναγκών, μετάβαση από το ένα μοντέλο στο άλλο, κατανομή του εισοδήματος κλπ. Εκτός από το γεγονός πως κάτι τέτοιο είναι πρακτικά αδύνατο να γίνει σε ένα...κείμενο εφημερίδας (αυτό θα απαιτούσε τόμους και τόμους), κανείς δεν θα μπορούσε να έχει τις εναλλακτικές απαντήσεις για όλα σ' ένα τέτοιο «μακρο-συστημακό» ζήτημα, που θ' απαιτείται τη μακρόχρονη δράση κι επινοητικότητα ολόκληρων πληθυσμών για να σχηματισοηθεί, αν και όταν έρθει η ώρα για κάτι τέτοιο. Μπορούμε όμως να δώσουμε μια αδρή σκιαγραφία ιδεών και πρακτικών που ν' αποτελεί μια πρώτη άκρη του νήματος για προβληματισμό, διερεύνηση, έρευνα πηγών, ιδεών και μεθόδων και, θέλουμε να ελπίζουμε, πρακτικών πειραματισμών.

Ίσως το κυριότερο πρόβλημα που έχει ν' αντιμετωπίσει μια διαφορετική από τη σημερινή κοινωνική οργάνωση, που βασίζεται στις αναρχικές ιδέες της αμερικανικής και κοινωνικής αυτονομίας και του ισοζύγιου ελευθερίας-ισότητας, είναι το πώς θα πετύχει μια κατανομή των σπάνιων πόρων έτσι ώστε να καλύπτει τις ανάγκες όλων και ταυτόχρονα να εξασφαλίζει μια ελευθερία επιλογής. Μιλάμε δηλαδή για το ζήτημα της σπάνης, και το κάνουμε έχοντας στο μυαλό μας τη ρεαλιστική πεποίθηση πως η μετάβαση από το σημερινό ανορθολογικό σε ένα άλλο, ισορροπημένο κοινωνικο-οικονομικό μοντέλο αφενός δεν θ' αποφυγεί την άγρια σύγκρουση

Ένα σχόλιο με αφορμή το άρθρο του Thomas Faith

Η κοινοτική οικονομία αποτελεί ένα κρίσιμο ζήτημα στην υπόθεση του ελευθεριακού κοινοτισμού και γενικότερα στην υπόθεση της ελευθερίας. Η ενδυνάμωση της κοινοτικής οικονομίας μέσω της δημιουργίας νέων κοινοτικών οικονομικών θεσμών θα πρέπει αναντίρρητα να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης μας στην προσπάθεια να αναχαιτίσουμε και εντέλει να αντιστρέψουμε την ολοένα και μεγαλύτερη συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης στις μεγάλες πολυεθνικές και στους υπερθνικούς θεσμούς που εκφράζουν και διατυπωμένη και ζωντανή εναλλακτική προς το κυρίαρχο οικονομικό μοντέλο πρόταση. Μια σημαντική και λειτουργική λύση για να κάνουμε τη ζωή μας κάπως πιο εύκολη σήμερα και μια ενδεικτική πρόταση για το ποιες κατευθύνσεις και ποιες μορφές μπορεί να ενδεχόμενα να πάρει η οικονομία σ' ένα γενικευμένο σχήμα ελευθεριακού κοινοτισμού. Το σημαντικότερο όμως είναι ίσως ότι

από τους κοινοτικούς πόρους (ας σημειωθεί εδώ ότι με αναγωγή στις ευρύτερες δομές/συσσωματώσεις, όπου χρησιμοποιούμε εδώ τον όρο «κοινοτικός», μπορεί ανάλογα με το γεωγραφικό επίπεδο που συζητάμε να μπει και «ομοσπονδιακός», «συνομοσπονδιακός» κλπ). Αυτό το ερώτημα είναι το ίδιο μέρος του ευρύτερου ζητήματος του πώς θα καρπώνεται ο καθένας το μέρος του παραγόμενου πλούτου που το αναλογεί, εφόσον γενικό ανταλλακτικό ισοδύναμο (χρήμα) δεν θα υφίσταται. Τόσο πειραματισμοί που έλαβαν χώρα στο παρελθόν (όπως στις αναρχικές κολεκτίβες της ισπανικής επανάστασης) όσο και διάφορες θεωρίες που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς, συγκλίνουν γενικά σ' ένα τύπο έγγραφης εξουσιοδότησης του κάθε πολίτη προς ικανοποίηση των αναγκών του που αλλού αναφέρονται π.χ. ως «κουπόνια», αλλού ως «κάρτες κατανάλωσης» κι αλλού ως «διατακτικές» (Φωτόπουλος, στο μοντέλο του για την περεκτική δημοκρατία). Αντά τα έγγραφα πρέπει να εκδίδονται σε προσωπική βάση, ώστε να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως γενικό μέσο ανταλλαγής και συσώρευσης, όπως το χρήμα. Εκδίδονται για λογαριασμό της κοινότητας (ομοσπονδίας κοινοτήτων, συνομοσπονδίας ομοσπονδιών κλπ) κι εξουσιοδοτούν τον πολίτη να ικανοποιεί τις ανάγκες εκείνες που έχουν χαρακτηριστεί βασικές, χωρίς όμως να προκαθορίζουν συγκεκριμένο μέσο ικανοποίησής τους, ώστε να κατοχυρώνεται η

απαιτούνται για την ευημερία της κοινότητας.

...Όπως γράφτηκε και στην αρχή αυτού του κειμένου, υπάρχουν άπειρα ακόμα άλλα ζητήματα με τα οποία θα πρέπει να καταπαστούμε τόσο εμείς σήμερα όσο και οι συνελεύσεις του αύριο προκειμένου να φανταστούμε με τα δάσωμα λύσεις σε προβλήματα, όπως π.χ. το πώς θα δρομολογούνται οι ανταλλαγές ανάμεσα στις κοινότητες. Οσοδήποτε δεν θα πάμε παρακάτω, γιατί ο χώρος είναι περιορισμένος. Θα επισημαίνουμε μόνο ότι τέτοιες κοινότητες ανθρώπων μπορούν να ξεκινήσουν να συγκροτούνται στο σήμερα, παρ' όλα τα εμπόδια που θα συναντήσουν στη λειτουργία τους από τους κανόνες της σύγχρονης αγοράς. Σε κάθε περίπτωση, χαρακτηριστικά τους θα είναι μια ισότιμη συνεργατική δομή και η συνδιαχείριση όλων των μέσων παραγωγής που θα διατίθενται, στη δυνατότητα αγοράς προϊόντων που δεν παράγονται στην κοινότητα σε τιμές χονδρικής, στη διανομή προϊόντων απευθείας στους καταναλωτές έτσι ώστε να παραμερίζεται ο ρόλος του μεσάζοντα και να μειώνεται το κόστος παραγωγής κλπ Η δε σύνδεση τέτοιων κοινοτήτων μπορεί να βοηθήσει στις άμεσες ανταλλαγές πλεονασματικών προϊόντων/μεταξύ τους, ειδικά αν βρίσκονται σε διαφορετικά γεωγραφικά διαμερίσματα και παράγουν διαφορετικά και ποικίλα αγαθά.

...Τελικά, «το δρόμο τον ανοίγεις προχωρώντας».

παράλληλα ξέσπασε στα δημοκρατικά εδάφη η ελευθεριακή κοινωνική επανάσταση. Κατά τη διάρκεια της υπολογίζεται ότι περίπου 3.000.000 άτομα έζησαν υπό τις νέες κοινωνικές μορφές που τα ίδια δημιούργησαν σε ένα άνευ ιστορικού προηγούμενου πείραμα συγκρότησης μιας αυτοοργανωμένης, α-κρατικής κοινωνικής οργάνωσης. Με την ήττα του δημοκρατικού στρατοπέδου διαλύθηκαν και οι τελευταίες ελευθεριακές δομές που είχαν δημιουργηθεί.

▲/ Ανέστιος

Ακόμη μια άποψη για τη «νέα γρίπη»

Κρατικές Παραγγελίες του Εμβολίου, Πολιτικοοικονομικές Συμφωνίες πίσω από τις γεμάτες με υγρό πλαστικές σύριγγες.

Αντιπροσωπία της Εταιρίας Εμβολίων, Πολιτικοοικονομικές Συμφωνίες πίσω από τις γεμάτες με υγρό πλαστικές σύριγγες.

Στην παρούσα φάση της «πανδημίας» αυτής, το υπουργείο υγείας πασχίζει να βρει νομικό τρόπο να παγώσει παραγγελίες τουλάχιστον 8.000.000 δόσεων εμβολίων από τις 16.000.000 που είχε προβλεφθεί να προμηθευτεί για τους Έλληνες.

Ο εμβολιασμός τελικά αφορά μια δόση μόνο. Όταν τον Αύγουστο του 2009 κυριαρχούσε η άποψη ότι απαιτούνται 2 δόσεις του εμβολίου για τον κάθε εμβολιαζόμενο, το ΚΕ.ΕΑ.Π.ΝΟ παρήγγειλε 8.000.000 δόσεις (3.000.000 από την Novartis, 2.000.000 από την GlaxoSmithKline και 3.000.000 από την Sanofi Pasteur). Τον Σεπτέμβριο του 2009 παραγγέλληκαν επιπλέον 8.000.000 δόσεις από την GlaxoSmithKline ενώ από την Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) υπήρχαν ήδη πληροφορίες ότι το εμβόλιο της Novartis θα αφορά μια δόση μόνο (άραγε λοιπόν γιατί το υπουργείο δεν πήρε μια απόφαση λογικότερη που θα αφορά στο πόσα παιδιά και πόσοι ενήλικες δύνата να νοσήσουν στην Ελλάδα, πόσα και ποια εμβόλια χρειαζόμαστε και ποιο το οικονομικό το όφελος; Μήπως θέλησε να ικανοποιήσει όλες τις φαρμακοβιομηχανίες απλά και να ενήργησε όπως σε ένα παιχνίδι).

Οι πληροφορίες αυτές προέρχουν από το έργο της ΕΜΕΑ, που δημοσιοποιήθηκαν τον Αύγουστο του 2009.

Οι πληροφορίες αυτές προέρχουν από το έργο της ΕΜΕΑ, που δημοσιοποιήθηκαν τον Αύγουστο του 2009. Ο εμβολιασμός τελικά αφορά μια δόση μόνο. Όταν τον Αύγουστο του 2009 κυριαρχούσε η άποψη ότι απαιτούνται 2 δόσεις του εμβολίου για τον κάθε εμβολιαζόμενο, το ΚΕ.ΕΑ.Π.ΝΟ παρήγγειλε 8.000.000 δόσεις (3.000.000 από την Novartis, 2.000.000 από την GlaxoSmithKline και 3.000.000 από την Sanofi Pasteur). Τον Σεπτέμβριο του 2009 παραγγέλληκαν επιπλέον 8.000.000 δόσεις από την GlaxoSmithKline ενώ από την Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) υπήρχαν ήδη πληροφορίες ότι το εμβόλιο της Novartis θα αφορά μια δόση μόνο (άραγε λοιπόν γιατί το υπουργείο δεν πήρε μια απόφαση λογικότερη που θα αφορά στο πόσα παιδιά και πόσοι ενήλικες δύνата να νοσήσουν στην Ελλάδα, πόσα και ποια εμβόλια χρειαζόμαστε και ποιο το οικονομικό το όφελος; Μήπως θέλησε να ικανοποιήσει όλες τις φαρμακοβιομηχανίες απλά και να ενήργησε όπως σε ένα παιχνίδι).

Η πληροφορία ότι όλοι θα κάνουν μια δόση του εμβολίου ήρθε στα μέσα Οκτώβρη από τον ΕΜΕΑ ενώ πολλές χώρες τις Ευρώπης είχαν ήδη κάνει και εκείνες τις παραγγελίες τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλές χώρες να θέλουν να επιστρέψουν μεγάλο μέρος των δόσεων που παρήγγειλαν στην αρχή προκειμένου να επιστραφούν τα χρήματά τους. Η απόφαση όμως για τον αν θα γίνουν δεκτά τα αιτήματα επιστροφής εμβολίων θα ληφθεί σε επίπεδο μητρικών εταιριών (μισό λεπτό: δηλαδή για να επιστραφούν πίσω στα κράτη τα χρήματα των φορολογουμένων τους - μέσω των υπουργείων υγείας και των αντίστοιχων κέντρων ελέγχου και πρόληψης νοσημάτων - θα πρέπει να συναινέσουν και οι ιδίες; Με άλλα λόγια, θα πρέπει κράτη και έθνη να γλείφουν τους φαρμακάδες για να επιστρέφουν πίσω τα χρηματά ΜΑΣ!).

► **Μια απλοϊκότερη σκέψη στη σχέση φαρμακοβιομηχανιών και κρατών.**

Τα κράτη του κόσμου έχουν το κεφάλαιο. Οι φαρμακοβιομηχανίες έχουν τις εργαστηριακές εγκαταστάσεις και την απαραίτητη τεχνολογία. Οι δεύτερες χρηματοδοτούνται από τα κράτη για να διεξάγουν τις επιστημονικές τους έρευνες και στη συνέχεια αναρτούν - όπως σε κάθε εργαστήριο ιδιωτικού ή κρατικού φορέα - τα επιστημονικά τους δεδομένα στις μεγαλύτερες βάσεις δεδομένων της γης προς ελεύθερη χρήση (μέσω διαδικτύου). Τα δεδομένα έτσι ανήκουν σε όλους ενώ η γνώση στους λίγους. Επιπλέον, για τις δεύτερες θεσιάζονται συνεχώς νόμοι από τα κράτη για να

δημοσιούν για την κάλυψη των αναγκών της χώρας μας στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της πανδημίας αυτής (άρα δηλαδή η κάθε δόση - το ένα εμβόλιο - που θα κάνει κάποιος κοστίζει στο κράτος 7,5 ευρώ; Τότε σίγουρα οι φαρμακάδες βγάζουν αμήνητο κέρδος από κάτι που ζήτημα να τους κοστίζει αέρα κοπανιστό!).

Το δάνειο είναι 200.000.000 ευρώ και τα εμβόλια κοστίζουν 120.000.000. Τα υπόλοιπα 80.000.000 ευρώ πού πάνε; Υπουργός Υγείας Ξενογιαννακοπούλου: «Το οικονομικό όφελος από την ακύρωση παραγγελιών είναι σημαντικό και από την άποψη ότι τα ποσά που θα εξοικονομηθούν θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν άλλες ανάγκες του Ε.Σ.Υ.» (Καθημερινή 03/01/2010). Από την ακύρωση παραγγελιών -Ναι- αλλά από την περίσσεια του δανείου;

Στην Ελλάδα οι κλίνες των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) είναι ελάχιστες και το ιατρονοσηλευτικό προσωπικό και ανύπαρκτο για να περιθάλψουν τα εκατομμύρια που ενδέχεται να νοσησουν ανά πόσα στιγμή από οποιοδήποτε επιδημικό ή πανδημικό κύμα κάποιας νόσου (που τις περισσότερες φορές μεταδίδεται αερογενώς

φυσικά).

Πολλοί γιατροί εμβολίασαν και προέτρεψαν ισχυρά στον εμβολιασμό χιλιάδων ατόμων τις τρίτης ηλικίας που δεν ήταν σε ομάδες υψηλού κινδύνου φοβούμενοι ακριβώς το γεγονός ότι πολλές χιλιάδες τέτοιων ατόμων μαζί με τους υπόλοιπους νοσούντες θα κατακλύσουν τις ΜΕΘ φέτος (γεγονός που δεν έγινε).

► **Ξέσπασμα «γρίπης των χοίρων» το 1976 - Παρενέργεια Guillain-Barre Syndrome**

Το πρώτο κρούσμα στις ΗΠΑ - της παραλλαγής A/New Jersey/1976 του ιού Η1Ν1 - ήταν ο θάνατος ενός στρατιώτη στο Fort Dix. Με το ταυτόχρονο ξέσπασμα και του στελέχους A/Victoria/75 (H3N2), ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Gerald Ford υποχρέωσε με απόφασή του όλους τους Αμερικανούς πολίτες να εμβολιαστούν από την πρώτη Οκτώβρη 1976 για την «γρίπη των χοίρων» (Swine Flu). Ο μαζικότερος εμβολιασμός που συνέβη ποτέ στον πλανήτη διεκόπη μετά από πολλούς θανάτους μέσα στα ίδια τα νοσοκομεία στα οποία ο κόσμος είχε προσέλθει για ανοσοποίηση, νοσήσεις από το ίδιο το εμβόλιο, και το πολύ τρομακτικό σύνδρομο Guillain-Barre για το οποίο όπου και αν ψάζουμε τον ακριβή αριθμό των θυμάτων του πάντα παίρνουμε διαφορετική απάντηση. Μια αυτοάνοση παραλυτική νευρομυική διαταραχή που ενεργοποιείται πολύ ευκολότερα με τον εμβολιασμό για την γρίπη των χοίρων. Δηλαδή μια νόσο της οποίας την αιτιολογία δε γνωρίζουμε και έχει ως χαρακτηριστικό την παράλυση των κάτω άκρων και σιγά σιγά και την παράλυση των άνω άκρων. Η δύσκολη θεραπεία της υπόσχεται στους περισσότερους "ανάκτηση πλήρους κινητικής ικανότητας" μα όχι ανάρρωση. Είναι μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τον ασθενή και ποτέ δε θα αναρρώσει πλήρως.

*Πληροφορίες σύμφωνα με πρωινό δελτίο ειδήσεων του CNN στα μέσα του Μάρτη 2009.

► **Οικονομική Ήττα του Υπουργείου Υγείας**

Η αγορά των 16.000.000 δόσεων, σε περίπτωση που δε βρεθεί λύση, θα κοστίσει στην Ελλάδα περί τα 120.000.000 ευρώ, ποσό που θα καλυφθεί από δάνεια ύψους 200.000.000 ευρώ του ΚΕ.Α.Π.ΝΟ με εγγύηση του ελληνικού κράτους.

Η διακοπή του μαζικού εμβολιασμού έγινε μετά από 48.161.019 εμβολιασμούς εφόσον αρκετός κόσμος είχε ανακταήσει «να βλέπει γέροντα να πεθαίνουν από το εμβόλιο και νέους να σκατεύονται από αυτό». Ο λαός γρήγορα έλασε την εμπιστοσύνη του στο εμβόλιο και μάλιστα αμέσως επήλθε μια μαζική άρνηση για εμβολιασμό (Πληροφορίες από Wikipedia).

Το άρθρο της Ελευθεροτυπίας (στο link http://enet.gr/?i=issue.el.home&id=40412) δε συμφωνεί με το άρθρο "1976 U.S. Outbreak" της Wikipedia για την τροπή του θέματος των εμβολιασμών τότε. Επίσης ο αριθμός των θυμάτων των παρενεργιών που αναφέρονται στη Wiki για το '76 (1098) είναι υπερβολικά μικρός αναλογικά με τον αριθμό των εμβολιασθέντων αν αναλογιστούμε τη συχνότητα που συμβαίνει το Guillain-Barre. Επιπλέον αναφέρει ότι από αυτούς, στους μισούς μόνο (543) συνέβη το σύνδρομο πριν τον εμβολιασμό!! (Μα είναι ποτέ δυνατόν να γράφαται κάτι τέτοιο σε μια απ' τις μεγαλύτερες online εγκυκλοπαίδειες; Απορούμε ακόμη και για την ακεραιότητα των ιστορικών στοιχείων της Wikipedia!).

Για το στέλεχος της γρίπης από τον ιό Η1Ν1 σε αυτό τον εμβολιασμό των ημερών μας ισχύει ότι δε μπορούμε εμείς τώρα (ως απλοί πολίτες) να κάνουμε μηνύσεις και αγωγές σε φαρμακοβιομηχανίες και εταιρίες γιατί άλλστε όπως ισχυρίζονται και οι ιδίες "έμαθαν

από τα λάθη τους του 1976"...και δεν εννοούσαν την ασφαλέστερη για τον ανθρώπινο οργανισμό φαρμακοτεχνική δομή του εμβολίου τους... γ'αυτό άλλωστε υπάρχει και η φόρμα για τη συναινέση..

► **Ο διχασμός απόψεων στο ιατρονοσηλευτικό προσωπικό.**

Η εποχική γρίπη ετησίως σκοτώνει 200.000-300.000 ανά τον κόσμο και η γρίπη αυτή έχει σκοτώσει μόλις 10.000 και κάτι μέχρι τώρα που μιλάμε. Για αυτό το λόγο και αρκετοί και ευσευειδήτοι ιατροί παρέπεμπαν κόσμο να κάνει το εμβόλιο κατά του πνευμονόκοκκου και κατά της εποχικής γρίπης αντί για το εμβόλιο κατά της "νέας γρίπης", εφόσον πολλά άτομα κατηγοριών υψηλού κινδύνου μπορούν

να νοσήσουν βαριά από αυτά τα μικρόβια κυρίως τον χειμώνα που διανύουμε.

Ξέροντας λοιπόν την αλήθεια αυτή απόρησαν από νωρίς με τη σοβαρότητα της εκστρατείας κατά της νέας γρίπης, γ'αυτό η άποψη τους κλονίστηκε. Από 'κει που κανονικά θα «έπρεπε» να εμβολιαστούν εκείνοι πρώτοι και στη συνέχεια να εμβολιάσουν και άλλα άτομα, αρνήθηκαν να κάνουν και τα δύο. Αρνήθηκαν να γίνουν εκείνοι πειραματόζωα και να κάνουν το εμβόλιο αυτό και σε άλλους. Υπάρχουν νομικές κυρώσεις για εκείνους, περιθωριοποιήθηκαν από τους άλλους συναδέλφους τους οι οποίοι πολύ απλά πιστεύουν ότι από τη στιγμή που το νέο στέλεχος υπάρχει εκεί έξω τότε υποχρεούσαι ως φορέας της υγείας (ή αλλιώς ως εργάτης του τομέα της υγείας) να κάνεις το ρηματο-εμβόλιο με κάθε κόστος. «Εξάλλου και ως παιδιά όλοι κάναμε και άλλα πιο επικίνδυνα εμβόλια όπως έλασε την εμπιστοσύνη του στο εμβόλιο και μάλιστα αμέσως επήλθε μια μαζική άρνηση για εμβολιασμό (Πληροφορίες από Wikipedia) ..αναφέρουν χαρακτηριστικά

ΣΤΟΠ εδώ: δηλαδή κάθε φορά που οι φαρμακοβιομηχανίες θα ελευθερώνουν στελέχη ιών (που απίθανα θα είχαν ανά-συνδυαστεί έτσι ώστε να πάρουν την γενετική μορφή αυτή) στον πλανήτη για να μας μολύνουν εμείς ως γιατροί θα πρέπει να είμαστε εκεί για να βάλουμε όλα αυτά τα σκουπίδια τους μέσα μας; Και να τα βάζουμε και στους άλλους συμπολίτες μας απλά επειδή μας εκπορνεύουν έτσι απλά με μια διαταγή απάνθρωπη και ανήθικη;

-Όχι! Προτιμώ προσωπικά να περάσω τη γρίπη αυτή υποκλινικά, ακόμη και να νοσήσω από εκείνη και να χρειαστώ αντι-ικά φάρμακα για να την ξεπεράσω παρά να εμβολιαστώ με

ψέματα που μπορεί να μου προκαλέσουν μέχρι σύνδρομο νευρομυικής παράλυσης χωρίς να υποτιμώ το γεγονός ότι μπορεί να αποβεί θανάσιμη η ιώνση αυτή για άτομα υψηλού κινδύνου φυσικά. Θα πρέπει να σταματήσει το υπουργείο να τα ξυνη σχετικά με τις ΜΕΘ, να τις επανδρώσει πλήρως για παν ενδεχόμενο καθώς επίσης και να τις γεμίσει με κλίνες!.. κατά

που στη χώρα των ράντζων στους διαδρόμους αμελεί.

νας γιατρός μου είπε: «βγαίνει ο κάθε καχύποπτος συνάδελφος και χρησιμοποιεί την ιδιότητά του λανθασμένα για να πει το μακρύ του και το κοντό του για το εμβόλιο και φοβίζει κόσμο! Εμβολιάστηκα ο ίδιος και εμβολίασα και τη γυναίκα μου και το τρίχρονο παιδί μου και δεν πάθαμε τίποτα» (κάπου διάβασε ο ίδιος ότι γίνεται να εμβολιαστούν και παιδιά πριν την ηλικία των 5 κι έτσι εμβολίασε και την κόρη του). Δεν τον ενδιαφέρει να διαβάσει για το στημένο παιχνίδι αυτής συγκεκριμένα της γρίπης ..Ε, τότε και με μια μελλοντική ανάλογης φύσης ασθένεια δεν θα αντιδράσει (ή μάλλον θα δράσει) με τον ίδιο τρόπο; Θα δισιωνίσει αυτή την ηλιθιότητα.

Το γιατί αυτή η γρίπη «συνέβη» Απρίλη μήνα (καλοκαιρικάτα), το γιατί η εταιρία Roche (ελβετική εταιρία με εργοστάσιο παραγωγής Tamiflu στο Μεξικό, αντι-ιικό που χρησιμοποιούμε για τη θεραπεία της νέας γρίπης) και το ξέσπασμά της στην ίδια χώρα είναι απορίας άξια και μας προβληματίζουν. Αρκετοί επιστήμονες βλέπουν τον ιό και σκέφτονται (καθόλου πονηρά) ότι είναι δημιουργημένος in vitro.. σε εργαστήριο δηλαδή από ανθρώπους. Το γιατί η Baxter κατέχει ήδη από το 2007 την πατέντα παρασκευής εμβολίου για τη νέα γρίπη (πριν εκείνη για τα δεδομένα μας υπάρχει καν)

μας κάνει έξω φρενών! Το ότι μόνο 356.000 Έλληνες έχουν εμβολιαστεί μέχρι τη πρωτοχρονιά μας δίνει ελπίδα ίσως... Αν και καθόλου λίγοι δεν είναι. Το ότι ακόμη και τώρα η διαφήμιση στην τηλεόραση του υπουργείου για τον μαζικό εμβολιασμό ενάντια στη νέα γρίπη παίζει ακόμα και δεν αναφέρει και τίποτα για το εμβόλιο του πνευμονόκοκκου και της εποχικής γρίπης μας δίνει άλλον ένα λόγο να κλείνουμε το χαζόκοιτό.

* Σας παραπέμπω επίσης και στο άρθρο του Kris Gaublomme, M.D: «Εμβολιασμοί: το κάλεσμα των σειρήνων...» καθώς και σε όποια βιβλιογραφία μπορείτε να βρείτε πάνω στον Archie Cochrane, πατέρα των σύγχρονων τυχαίοποιημένων μελετών (RCTs : Randomized Controlled Trials-η βάση του evidence-based medicine, ο τρόπος που γίνονται οι ιατρικές μελέτες σήμερα) και τις παρατηρήσεις του πάνω στα εμβόλια.

* Διαβάζοντας το κείμενο: "Εμβολιασμός για τη νέα γρίπη και ανταγωνιστικό κίνημα" από τη Συνέλευση Υψηλού Κινδύνου ίσως σας δώσει μια πιο εμπειριστατωμένη άποψη γενικά για το θέμα αυτό και προτρέπει επίσης μια μαζική δυνατή στάση ζωής απέναντι σε νόσους σαν κι αυτή. Γιατί όπως λένε κι εκείνοι δεν είναι απλά και μόνο στην ατομική μας ευθύνη και δικαίωμα να αρνηθούμε τον κάθε τέτοιο εμβολιασμό αλλά «στη βάση της συλλογικής άρνησης και της αντίστασης...». Έτσι ακριβώς κατάφεραν και το '76 οι Αμερικανοί πολίτες να διακόψουν το μεγαλύτερο και πιο αιματηρό εμβολιασμό στην ιστορία της ιατρικής και της γης.

* Τα δεδομένα και οι αριθμοί που παρατίθενται είναι δανεισμένα από το φύλλο της 03/01/2010 της Καθημερινής («Στόχος να παγώσουν 8.000.000 εμβόλια»).

▲/ **Μιχάλης**

Αποσπάσματα από ένα σχόλιο

πάνω στο θεατρικό ποίημα του Τ. Λειβαδίτη «Οι τρεις», για όσους χάθηκαν αδικώς στην Ασυλική χούφτα

Δεν υπάρχει ιδιαίτερος δρόμος για την τρέλα. Απ’ τον δρόμο της λογικής φτάνει κανείς στην τρέλα. Μια επιθυμία του ή μια ανάγκη του θέλει να ικανοποιήσει ο άνθρωπος μέσα απ’ αυτήν. Η ψυχιατρική εκείνο που πρέπει να κάνει είναι να τον βοηθήσει να εκφράσει αυτή του την επιθυμία με ένα πιο συμβατό τρόπο. Όχι να τον εγκλείει, να τον αποκλείει, να τον περιθωριοποιεί. Οι ψυχίατροι αντί να λειτουργούν ως προκρούστες των ψυχών, ως συνδοπορούν με τον άνθρωπο που διακατέχεται από ψυχική οδύνη. Ας μην καταστέλλουν το σύμπτωμα, ας το διαβάξουν. Ας μην βαφτίζουν καθετί έξω απ’ τον ορθό λόγο ως ακατανόητο, για να πουν ότι μόνο ο δικός τους λόγος είναι δήθεν κατανοητός. Ας μην ζητούμε, στηρίζουμε και υιοθετούμε τους τόπους της τρέλας, ως απόδειξη ότι δήθεν εκεί που κατοικούμε εμείς δεν υπάρχουν τρελοί. Μια λεπτή γραμμή χωρίζει το λογικό απ’ το παράλογο, το υγιές απ’ το διαταραγμένο. Όχι ένα βαθύ χαντάκι. Εύκολα το περνά κανείς...Και τότε...

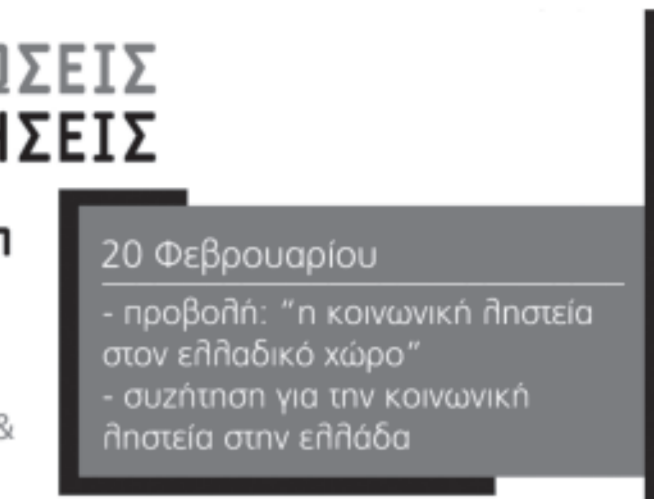
Ακούστε σήμερα τις λαλέουσες σιωπές των εγκλείστων, σε ένα αποτρόπαιο σκηνικό, όπου έχουν υποφέρει άνθρωποι. Με τις ευλογίες της επιστήμης. Ακούστε σήμερα όχι μόνον τις λέξεις, αλλά και τα διάκενα μεταξύ των λέξεων που περιέχουν την ουσία, το νόημα. Ποιος να ερμηνεύσει και τι.

«Ψυχής πείρατα ιών ουκ αν ε ξ ε ύ ρ ο ι ο , π ά σ α ν επιπορευόμενος οδόν, ούτω βαθύν λόγον έχει» μας λέει ο σκοτεινός μας πρόγονος.

Το βαθύ, το αρχέγονο, το ακατέργαστο, η επιθυμία και το ένστικτο αφήνονται άραγε στην ολική σαφήνεια, ερμηνεύονται με κάποιο τρόπο; Είναι δυνατή η ερμηνεία των ονείρων, των μεταφορών και ότι κατοικεί στα βάθη, με την λογική του ορθού λόγου, χωρίς να καταπιγεί, χωρίς να αλλοιωθεί;

Ακούστε σήμερα σπαράγματα λόγου, ανεπίπτα, ακατανόητα, ανεπίτρεπτα, ανεπίγνωτα. Έξω απ’ τον λόγο περνά η εν τω βάθει επικοινωνία. Με τα βλέμματα, την αμηχανία, την απορία, τα συγκινήματα, τα αγγίγματα, τους στεναγμούς.

Περιφρονείστε το φλοιό και στοχεύστε στις καρδιές, στη λυπημένη τρυφερότητα, στην εγκατάλειψη, στη ματαιωση, στην αθάοτητα, στην ήρεμη απελπισία και στον ανθρωπισμό τους. Στον πλούτο μέσα απ την πενία, στην ευφραστότητα αλλά και στην αναζήτηση νοήματος μέσα στο ακατανόητο την αναζήτηση της μομορφιάς μέσα στην

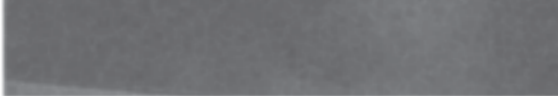

ασχήμια,τη στέρηση και την απελπισία, την ελπίδα μέσα στο κενό. ...

Εδώ μέσα υπέφεραν άνθρωποι. Ήρθαν για μια επίσκεψη σε ένα ψυχίατρο και κάθισαν 20, 30, 40 χρόνια εγκλείσει. Έχασαν τα πάντα. Εκτός από τα λογικά τους.

Τι λέτε. Αυτό μας αφορά ή είναι κάτι ξένο για μας. Μπορούμε να

κλείνουμε σε παρένθεση την ψυχιατρική βαρβαρότητα των Ασύλων, μπορούμε να κάνουμε πως δεν βλέπουμε; 300 άνθρωποι, αθώρματα της ιδρυματικής βαρβαρότητας σήμερα ζουν ή προσπαθούν να ζήσουν ανθρώπινα σε ξενones, οικοτροφεία, διαμερίσματα. Και δεν τους εκφοβίζει, εκβιάζει, βιάζει, καθλώνει, δέρνει, προσβάλλει κανείς Το ψυχιατρείο δεν υπάρχει πλέον. Οι ανάγκες νοσοκομειακής νοσηλείας καλύπτονται απ’ τα ψυχιατρικά τμήματα των Γενικών Νοσοκομείων σε Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Χανιά. Σταμάτησε το αίσχος των μεταγωγών. Οι άνθρωποι δεν μεταφέρονται για εγκλείσμό, με την κλούβα των μεταγωγών σαν εγκληματίες. Υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν. Μέχρι που να αλλάξει το ψυχιατρικό παράδειγμα, το επιστημονικό υπόδειγμα της ψυχιατρικής. Για μια ψυχιατρική των αναγκών των πασχόντων υποκειμένων και όχι των συμπτωμάτων. Για μια ψυχιατρική της ακρόασης και όχι της επιβολής.

Η τρέλα δεν αντιμετωπίζεται στο άσηπτο περιβάλλον του εργαστηρίου, αλλά στο σπητικό κοινωνικό περιβάλλον. Για μια

ψυχιατρική πιο ανθρώπινη, πιο

θεραπευτική, κοινοτική, φιλελεύθερη,

ανοιχτή, στοχευμένη προς μια ολική

φροντίδα για τον άρρωστο που περνά

μια ψυχολογική περιπέτεια.

...

Αγαπητοί φίλοι, Υπερασπίστε την ψυχιατρική μεταρρύθμιση όπως υλοποιείται στην Κρήτη (μοναδική στην Ελλάδα και όπως σε λίγες περιπτώσεις στον κόσμο ολόκληρο). Χωρίς ψυχιατρείο, εγκλείσμό και στιγμιατικές διαγνώσεις.

▲/ **Γ.Κοκκινάκος**

Σμείωση: το παραπάνω κείμενο αποτελεί συρραφή αποσπασμάτων από κείμενο που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της πανελλαδικής συσπειρωσης για την ψυχιατρική μεταρρύθμιση -www.psypsirosi.gr

«Συνέντευξη» με τον ηθοποιό, Βασίλη Διαμαντόπουλο

Άπατρις: Κύριε Διαμαντόπουλε, θα θέλαμε να μας πείτε τι ήταν αυτό που σας οδήγησε στο να κάνετε παρέμβαση σε μια τόσο άθλια τηλεοπτική εκπομπή όπως ο «κίτρινος τύπος» του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου, το Νοέμβριο του 1995 μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο ΕΜΠ, τη σύλληψη 504 αναρχικών/αντιεξουσιαστών και τη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Όπως θα θυμάστε, όλοι όσοι βρίσκονταν μέσα στο Πολυτεχνείο τότε, συνελήφθησαν, καταγράφηκαν και παραπέμφθηκαν σε μαζικές δίκες.

Είχε προηγηθεί μια βραδιά με σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ αναρχικών με τα ΜΑΤ της ΕΛΑΣ που σαν πολιορκητικούς στρατός, είχαν αποκλείσει ασφκτικαά το Πολυτεχνείο. Τα κανάλια ανέδειξαν δύο ξεχωριστές στιγμές: το συμβολικό κάψιμο μιας ελληνικής σημαίας από τους πολιορκημένους νέους μπροστά στη κεντρική πύλη και τον άγριο ξυλοδαρμό ενός άλλου νεαρού μετά τη σύλληψή του από άνδρες των ΜΑΤ.

Φυσικά στο φόντο των περιγραφών υπήρχαν καταστροφές στο χώρο του ιδρύματος.

Βασίλης Διαμαντόπουλος: «Βγήκα στη τηλεόραση γιατί αισθάνθηκα μια ενοχή. Θα ένιωθα ένα μεγάλο βάρος στη ψυχή μου, αν δεν μιλούσα μπροστά σ’ αυτά τα συγκλονιστικά γεγονότα που για μένα αποτελούσαν ιστορική στιγμή. Ένα κανάλι έδειξε μια παρόμοια σκηνή με το ξυλοκόπημα ενός φοιτητή επί χούντας. Αυτό το γεγονός ήταν πράγματι συγκλονιστικό»

Α: Κάποιοι από τους συνουληθέντες σας, επέμεναν στη γνώστη «καραμέλα» περί «γνώστών-αγνώστων» που απαξιώτικα χρησιμοποιούσαν τα αστικά ΜΜΕ. Ποια είναι η γνώμη σας;

Β.Δ.: «Πιπλάμε την караμέλα όλοι μας -και σ’ αυτό βοηθήσανε και οι δημοσιογράφοι ορεϊλιά να πω- περί γνωστών αγνώστων». Για μένα είναι ένα θέμα, όπου αρχίζει ο συμβιβασμός. Αρχίζει, δηλαδή, το παζάρι. Ποιοι είναι οι γνωστοί άγνωστοι και ποια είναι τα παιδιά, τα οποία αυθόρμητα βγάζουν την κραυγή, γιατί δεν μπορούν αλλιώς. Όσο μεγάλοι κι αν είναι, δεκαεπτάχρονοι, εικοσάχρονοι, δεν έχουν συνειδητοποιηθεί πολιτικά, ούτως ώστε να οργανωθούν και να δώσουν τη μάχη τους οργανωμένα, σωστά και αποτελεσματικά.

Και το δωδεκάχρονο ακόμα εισπνεύει, εισπράττει ένα σηματολασιμένο κράτος που δεν πιστεύει πουνθενά. Εκτός από ελαχίστες

εξαιρέσεις που πιθανόν υπάρχουν, όλο το πολιτικό φάσμα είναι σηματολασιμένο, είναι γευδές. Ψεύδεται. Ψεύδεται απέναντι στο λαό κι εγώ το θεωρώ προδοσία. Αυτά λοιπόν τα παιδιά εισπράττουν αυτό το μπλοκάρισμα και δεν ξέρουν πώς να το εκφράσουν. Το εκφράζουιν έτσι. Χτυπάντας, καταστρέφοντας, κάνοντας αυτές τις πράξεις τις καταδικαστέες όπως λέμε όλοι -που για μένα δεν είναι καταδικαστέες.

Γ’ αυτά τα παιδιά, αυτό ήταν μια κραυγή. Όταν πετάγαν το σκαμνί, πετάγανε το κράτος, πετάγανε αυτή τη γελοiotητα. Δεν ήταν λοιπόν καταστροφή.

Η καταστροφή ήταν μία κραυγή, ήταν μια θέση, μια στάση. Έτσι πρέπει να το δούμε. Εμένα με συγκινεί αυτή η στάση. Συγγερόστε με».

Α: Πολλοί τότε είπαν ότι δεν καταργήθηκε τότε το πανεπιστημιακό άσυλο στη πράξη, εσείς τι πιστεύετε;

Β.Δ.: «Ποια είναι η διαφορά των τανκς της χούντας με τα ΜΑΤ που μπηκαν στο Πολυτεχνείο; Θα ‘θελα να ξέρω ποια είναι η διαφορά. Αυτοί μπηκανε με τα τανκς και εμείς μπηκαμε οπλοφόροι και με τις μάσκες.

Με τα ΜΑΤ. Θα ‘θελα να ξέρω ποια είναι η ουσιαστική διαφορά.

Διότι αν μλάμε περί ασύλου, όπως οι χριστιανοί πιστεύουν ότι η εκκλησία είναι ένα άσυλο, έτσι κι εμείς πιστεύουμε ότι το πανεπιστήμιο είναι ένα άσυλο»

Α: Στη συζήτηση που συμμετείχατε ειπώθηκε ακόμη, ότι έγιναν καταστροφές και σε επιστημονικά όργανα του ΕΜΠ.

Β.Δ.: «Τα όργανα αυτά για ένα παιδί, ανήλικο ή ενήλικο, αποτελούν εκείνη την ώρα ένα φραγμό στη δικιά του την ελευθερία. Κι όταν τα σπάει αυτά τα όργανα είναι η έκφραση μιας κραυγής. Δεν τα σπάει για να καταστρέψει».

Α: Ο τότε πρότανης Μαρκάτος που είχε δώσει την άδεια για την εισβολή και κατάργηση του ασύλου, σας είχε απαντήσει ότι οι καταληψίες δε σέβονταν την ανθρώπινη ζωή.

Β.Δ.: «Αυτό που λέει ο κ. Μαρκάτος για το σεβασμό και την έγνοια με για την ανθρώπινη ζωή είναι μια κουβέντα. Ποια ζωή; Ποια ζωή πάμε να κληροδοτήσουμε σ’ αυτά τα παιδιά; Ποια ζωή θα τους μεταφέρουμε; Είμαστε περήφανοι γι’ αυτή τη ζωή;

Βεβαίως κάθε ζωή είναι σεβαστή. Τρέμουμε όλοι μην πάθει τίποτα το παιδι μας, μην πάθει τίποτα ο αδελφός μας. Αλλά ποια ζωή; Το πρόβλημα είναι πριν».

Α: Ποια είναι η γνώμη σας για τη τότε επέμβαση των ΜΑΤ και γενικά για το ρόλο τους όπως και το ρόλο της αστυνόμευσης;

Β.Δ.: «Κάποτε με κάλεσαν σε ένα δικαστήριο για μια θεατρική παράσταση, η οποία ήταν πράγματι φοβερή, φρικτή. Λισχρολογούσαν. Ήταν φοβερά τολμηρή και σε σοκάριζε. Το ζήτημα στο δικαστήριο ήταν αν έπρεπε να επέμβει ο εισαγγελέας για να σταματήσει η παράσταση. Ήμουν τελείως αντίθετος, διότι επρόκειτο περί λογοκρισίας. Η λογοκρισία είναι ταυτόσημη μ’ αυτό που ονομάζουμε επέμβαση των ΜΑΤ. Θα ‘θελα να αυτοκτονήσω αν μπορούσα να δεχτώ ποτέ, να ευλογήσω την επέμβαση των ΜΑΤ. Σε καμία περίπτωση!

Ακόμα και στην περίπτωση που θα έπεφταν νεκροί. Θα προτιμούσα αυτό, παρά μία επέμβαση. Δηλαδή πιστεύω ότι σήμερα το καθεστώς είναι μία χούντα με άλλοθι τη δημοκρατία».

Α: Πως βλέπετε τους νέους γενικά;

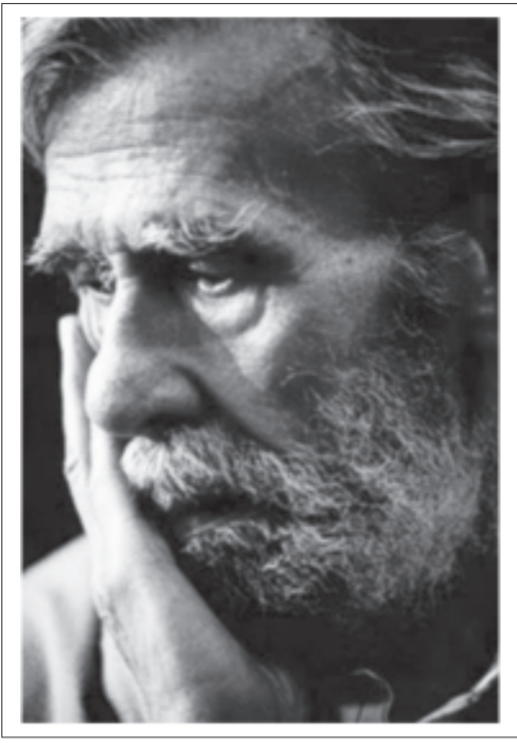
Β.Δ.: «Η νεότητα είναι η ζωή που όλοι μας έχουμε ξεχάσει πως είναι. Ήμουν κάποτε σε μια σύναξη στο Λονδίνο, που ήμαστε όλοι οι αντιχουντικοί μαζεμένοι. Δεν θέλω να πω ονόματα τώρα. Πολύ γνωστά ονόματα. Λέει ένας σε κάποιον πολύ μικρότερο: Μη μιλάς εσύ, είσαι μικρός, δεν ξέρεις. Κι εκείνος απαντά: Εγώ δεν ξέρω, αλλά δεν έχω σαπίσει σαν κι εσένα».

Α: Την ελληνική δικαιοσύνη σε σχέση με τα τότε γεγονότα;

Β.Δ.: «Είδαμε όλοι, και το είδε όλη η Ελλάδα και η Αστυνομία βέβαια, πως ξυλοκοπήθηκε αυτό το παιδάκι που το αλλάζανε τα φώτα. Έχουμε δει αυτεπάγγελτες κατηγορίες εισαγγελέων για ένα εκατομμύριο πράγματα. Εδώ τι έκανε η Δικαιοσύνη; Τι έχει κάνει μέχρι στιγμής η Δικαιοσύνη; Τίποτα. Εκώφευσε». Α: Πολλοί τότε «εξανέστησαν» με το κάψιμο της σημαίας...

Β.Δ.: «Η σημαία είναι ένα πανί που το δώσαν σε έναν ράφτη και που το ‘ραψε καταλλήλως και δεν έχει καμία παρατέρα σημασία. Αυτό που έχει τεράστια σημασία είναι αυτό που υπάρχει πίσω από αυτό το σύμβολο. Συμβολίζει μια κοινωνία πολιτισμένη που ξέρει τους στόχους της, μια κοινωνία αποφασισμένη να ορμήσει, να αγωνιστεί. Αυτό, ναi. Το σέβονται και το προσκυνώ. Αλλά αυτό το πανί που κάψανε, καλά κάνανε και το κάψανε. Γιατί αυτό το πανί αντιπροσωπεύει μια σαπίλα σήμερα. Να δώσουμε τη σαπίλα πρώτα».

Α: Σαν αντιεξουσιαστές θεωρούμε ότι

Η φωτογραφία του Β. Διαμαντόπουλου, από το βιβλίο του Κ. Μανωλάκη, «Αστυνόμευση».

παρόλο που έχουν περάσει τριανταπέντε χρόνια από τη πτώση της χούντας των συνταγματαρχών, η χούντα σε κρατικό επίπεδο δεν έπεσε ποτέ. Ποια είναι η γνώμη σας; Υπάρχει σήμερα κάποια διαφορά;

Β.Δ.: «Η διαφορά μας από τη χούντα είναι τούτη: ότι η χούντα ήταν ένας ξεκάθαρος εχθρός, γι’ αυτό και σχεδόν ολόκληρο ο λαός συμμετείχε στην αντίσταση εναντίά της. Σήμερα, υπάρχει μία χούντα -επιτρέψτε μου να πω και έχω συνείδηση αυτού που λέω- η οποία καλύπτεται απ’ το άλλοθι της δημοκρατίας. Όταν λοιπόν γίνονται αυτά τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο, με τους βανδαλισμούς -σε εισαγωγικά, διότι εγώ δεν τους κρίνω βανδαλισμούς, είναι μια έκφραση κραυγής- και όλα τα δημόσια πρόσωπα, όλοι οι υπεύθυνοι του κράτους αυτοί δεν έχουν συγκινηθεί, δεν έχουν ανατρεχάσει γι’ αυτά τα γεγονότα καθόλου, από και και πέρα καταλήγω στο συμπέρασμα -το φρικτό συμπέρασμα αν θέλατε- ότι οι πράξεις αυτές ήταν λίγες. Αφού δεν ξύπνησαν κανένα.

Και ίσως πρέπει να πολλαπλασιαστούν για να ξυπνήσουμε κάποτε».*

*Η παραπάνω «συνέντευξη» είναι φανταστική. Οι απαντήσεις του Βασίλη Διαμαντόπουλου είναι όμως αυθεντικές και ειπώθηκαν το Νοέμβριο του 1995 στην εκπομπή «κίτρινος τύπος» του «δημοσιογράφου» Μάκη Τριανταφυλλόπουλου , όταν ο ίδιος ο καλός ηθοποιός, ζήτησε με επιμονή να παρέμβει για ν’ αντικρούσει τις αβλιότητες που έλεγαν οι «καλεσιμένοι» απολογητές του κράτους εναντίον όσων είχαν συλληφθεί. Το κείμενο το πήραμε από την ιστοσελίδα της δημοσιογραφικής ομάδας «Ιός»:

http://www.iospress.gr/mikro2009/mikro20090418.htm

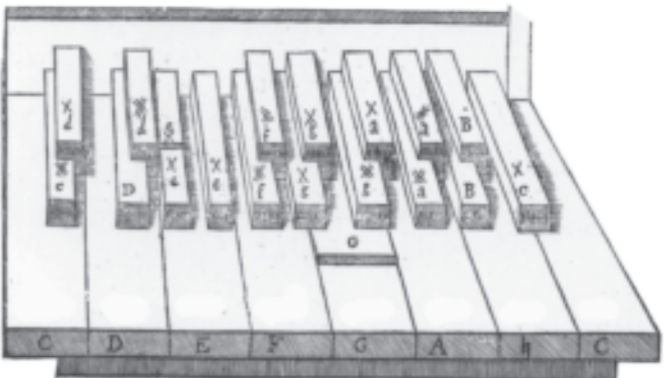
Για το φανταστικό της συνέντευξης

Ευάγριος Αληθινός

Στο τέλος της δεκαετίας του ‘60 ο ψυχρός πόλεμος είναι στο απόγειό του. Ο γεωπολιτικός, ιδεολογικός και οικονομικός ανταγωνισμός μεταξύ των δυο υπερδυνάμεων ΗΠΑ και ΕΣΣΔ κυβερνά τον πλανήτη και ο φόβος για ένα νέο παγκόσμιο πυρηνικό αυτή τη φορά ολοκαύτωμα είναι διάχυτος, είκοσι μόλις χρόνια μετά τη φρίκη του 2ου παγκοσμίου πολέμου. Ο πόλεμος στο Βιετνάμ αμορραγεί τη νεολαία των ΗΠΑ ενώ πιο πριν η επανάσταση στην Ουγγαρία έχει συνθλιβεί κάτω από τις ερπύστριες των σοβιετικών τάνκς. Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα ήταν η αφορμή ώστε ένα νέο νεανικό κυρίως επαναστατικό κίνημα να αρχίσει να αμφισβητεί στην αρχή, και στη συνέχεια να έρχεται σε καθολική ρήξη με το υπάρχον σύστημα των συντηρητικών επιταγών της καπιταλιστικής και ολοκληρωτικής κυριαρχίας που είχε χωρίσει τον πλανήτη σε δύο στρατόπεδα. Και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού χλιδαές νέες και νέοι άρχισαν να αρνούσαν το συντηρητισμό (θηρσκειά, πατριωτισμός, σεβασμός στην εξουσία) και τις θεμελιακές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές δομές του κυρίαρχου συστήματος εντάσσοντας σε αυτές και τη ρεφορμιστική αριστερά, κι έχοντας ως βάση ένα νέο αντιουσιαστικό πρόταγμα, μέσα από την αμφισβήτηση των εξουσιαστικών δομών, τη σεξουαλική απελευθέρωση, την ισότητα των φίλων , τον αντικαπιταλιστικό και αντιπολεμικό αγώνα εξεγέρθηκε και σαν ανεξέλεγκτη πυρκαγιά άρχισε να καιει κάθε τι το παλιό και σάπιο, φέρνοντας στο προσκήνιο νέες καταστάσεις γεμάτες φαντασία από τη πολιτική σκέψη ,τη κριτική της καθημερινής ζωής, έως τις ενδοματολογικές επιλογές και τις τέχνες. Ανάμεσα στις τέχνες και η μουσική η οποία με κύρια αναφορά το Rock ‘n’ Roll έγινε ένα ακόμη όπλο διαμαρτυρίας και αντίστασης και ίσως το κυριότερο μέσο που εξέγερσε τις νεανικές συνειδήσεις ενσωματώνοντας κοινωνικούς και πολιτικούς προβληματισμούς στους στίχους των τραγουδιών του, για πρώτη φορά στην ιστορία της ποπ μουσικής. Το κίνημα των χίπς στις ΗΠΑ και στη Βρετανία που μουσικά κινούνταν προς την ψυδέλεια, το hard rock και το progressive rock ανέδειξε το νέο αυτό ρόλο της μουσικής περνώντας τα μηνύματα του και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στη Δυτική Γερμανία είχε αναπτύξει ένα ισχυρό φοιτητικό κίνημα με σαφή τόσο αντικαπιταλιστική, όσο και αντιμπεριαλιστική δράση εναντίον των πυρηνικών εξοπλισμών. Παράλληλα δημιουργήθηκαν και οι πρώτες κομμούνες όπως η Kommune 1 στο Βερολίνο, η Kronwinkl και η Amon Duul στο Μόναχο (η οποία πολύ σύντομα αφότου ξεκίνησε μετασχηματίστηκε σε μουσική κομμούνια).Μέσα από αυτές τις κομμούνες ξεπήδησε ένα νέο μουσικό κίνημα άμεσα συνδεδεμένο με το πολιτικό κλίμα της εποχής το οποίο ο μουσικός Βρετανικός τύπος ονόμασε μάλλον ειρωνικά Krautrock. (Το “Krau”, προέρχεται από τη προσβλητική λέξη «the krauts» που χρησιμοποιούσν στην Αγγλία όταν αναφέρονται σε κάποιον από τη Γερμανία και προκύπτει από τη γερμανική λέξη “sauerkraut”-λάχανο τουρσί, ένα τυπικό γερμανικό φαγητό).

Το Krautrock ξεκίνησε από το φεστιβάλ μουσικής του Έσσεν, το 1968 και την ίδια χρονιά, οι Hans-Joachim Roedelius,(Cluster, Harmonia) Klaus Schulze (Tangerine Dream) και Conrad Schnitzler δημιουργήσαν το “Λόγχη Ελεύθερης Τέχνης Zodiac” μέσα από την Kommune 1 του Βερολίνου η οποία βοήθησε στην εξάπλωση του Krautrock στη νεολαία, και σύμφωνα με τις πρακτικές της, οι μουσικοί διένεμαν τους δίσκους τους δωρεάν σε διάφορα φεστιβάλ ελεύθερης τέχνης.

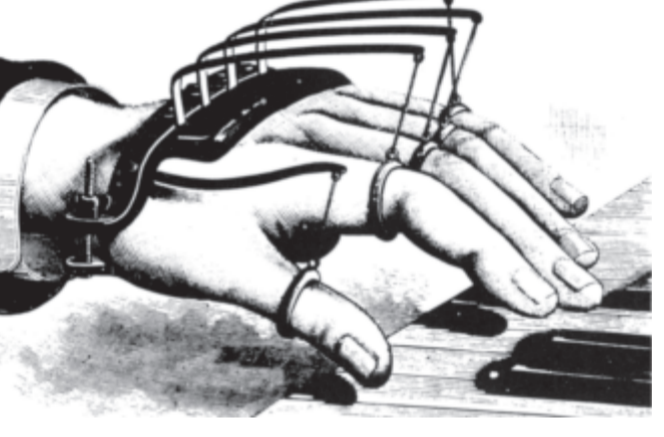
Ο John Weinzierl κιθαρίστας των Amon Duul II και ένας εκ των ιδρυτών της Amon Duul κομμούνας λείε σε μια συνέντευξη του χαρακτηριστικά: «βρισκόμασταν πράγματι στο επίκεντρο του τότε φοιτητικού και μαθητικού κινήματος. Παίξαμε σε κάμποιες από τις πολιτικού χαρακτήρα συνλεύσεις και τις καταλήψεις σε πανεπιστήμια και ακαδημίες και κάπως έτσι ξεκινήσαμε. Όταν παίξαμε στο Βερολίνο, ζήσαμε μαζί με την Kommune 1 – αν και σε εκείνες τις μέρες συνήθως ζούσαμε μαζί με τις τοπικές πολιτικές κοιότητες σπουδαστών σε οποιαδήποτε πόλη κι αν παίξαμε. Ήμασταν μια μεγάλη και σπουδαία οικογένεια και παίξαμε πολλές συναυλίες μαζί. Τότε βέβαια όλοι οι μουσικοί συνήθιζαν να ενισχύουν και να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

Krautrock

ο ήχος των Γερμανικών κομμούνων

Ο John Weinzierl κιθαρίστας των Amon Duul II και ένας εκ των ιδρυτών της Amon Duul κομμούνας λείε σε μια συνέντευξη του χαρακτηριστικά: «βρισκόμασταν πράγματι στο επίκεντρο του τότε φοιτητικού και μαθητικού κινήματος. Παίξαμε σε κάμποιες από τις πολιτικού χαρακτήρα συνλεύσεις και τις καταλήψεις σε πανεπιστήμια και ακαδημίες και κάπως έτσι ξεκινήσαμε. Όταν παίξαμε στο Βερολίνο, ζήσαμε μαζί με την Kommune 1 – αν και σε εκείνες τις μέρες συνήθως ζούσαμε μαζί με τις τοπικές πολιτικές κοιότητες σπουδαστών σε οποιαδήποτε πόλη κι αν παίξαμε. Ήμασταν μια μεγάλη και σπουδαία οικογένεια και παίξαμε πολλές συναυλίες μαζί. Τότε βέβαια όλοι οι μουσικοί συνήθιζαν να ενισχύουν και να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

Κακές συνήθειες όπως οι support μπάντες να λαμβάνουν λιγότερα λεφτά και ανάλογες καταστάσεις ήρθαν αργότερα, όταν μπλέχτηκαν στη μέση οι φασίστες του χρήματος»
Το Krautrock είναι μια μίξη μετά-ψυχεδελικού αυτοσχεδιασμού και progressive rock, η οποία δανείζεται ιδέες από τη σύγχρονη πειραματική κλασική μουσική (ειδικά από το συνθέτη Karlheinz Stockhausen, του οποίου μαθητές ήταν και οι Irmin Schmidt και Holger Czukay, μέλη των Can) και έχει πολλές επιρροές από νέες κατεθυσίσεις που είχαν προκύψει στη jazz των δεκαετιών του 1960 και 1970. Οι μουσικοί του ρεύματος προσπαθούσαν να ξεψύγουν από τον παραδοσιακό τρόπο δημιουργίας τραγουδιών και μελωδιών της rock μουσικής της Αμερικής και της Αγγλίας, ενώ κάποιοι από αυτούς οδηγήθηκαν προς πιο μηχανικούς και ηλεκτρονικούς ήχους εξερευνηώντας και πειραματιζόμενοι με τα πρωτοεμφανιζόμενα synths. Το βασικό συστατικό που χαρακτηρίζει τα συγκροτήματα της σκηνής είναι η προσπάθεια σύνθεσης μουσικής που βασιζόταν μεν στο «κλασικό»

Αγγλο-αμερικανικό πρότυπο της rock ‘n’ roll μουσικής αλλά με ταυτόχρονη διάθεση να αποστασιοποιηθούν από τα blues (στο οποίο βασίζεται το αμερικανικό rock) και να επενδύσουν σε πιο γερμανικές επιρροές και πηγές. Ο χαρακτηριστικός ήχος του Krautrock ήταν rock μουσική με “κλασικά” όργανα (κιθάρα, μπάσο, ντραμς) πλαισιωμένη με πρώιμα ηλεκτρονικά όργανα, δείγματα ήχων, αναλύσεις θορύβου και μελωδίες, ενώ πολλές φορές τα τραγούδια ήταν δομημένα κατά έναν «υπνωτικό» τρόπο στον οποίο αργότερα βασίστηκε κατά κύριο λόγο η ambient μουσική της δεκαετίας του ‘90.Η σκηνή του Krautrock έβαλε τα θεμέλια και επηρέασε όσο καμία άλλη την εξέλιξη του παραματικού Rock και τη ηλεκτρονικής μουσικής ενώ ήταν η “μήτρα” για την έλευση του new wave και του post punk. Σπουδαία συγκροτήματα όπως οι NEU! υπεύθυνοι για τον “monitorik” ρυθμό (ένα μιμιμαλιστικό ρυθμό 4/4 που δημιουργεί την εντύπωση ότι το αποτέλεσμα είναι βαρετό και μονότονο, αλλά το ηχητικό αποτέλεσμα δημιουργεί στον ακροατή την αίσθηση μιας συνεχώς και συγκεκριμένης εμπρόσθιας κίνησης που πολλές φορές παρομοιάζεται με τον ήχο οδήγησης σε αυτοκινητόδρομο) , οι Kraftwerk (το άλμπουμ τους Autobahn, αποτελεί το πρώτο άλμπουμ της synthpop ενώ επάνω του έχει βασιστεί και η σκηνή του Techno. Ακόμη εισήγαγε για πρώτη φορά τον απαλλαγμένο από κάθε αίσθηση, τρόπο τραγουδίσματος sprechgesang το τραγούδι απαγγελία),οι Can οι οποίοι περιέγραψαν το γκρουπ τους ως μια αναρχική κοινότητα και δημιουργούσαν μουσική περισσότερο μέσα από αυτοσχεδιασμό και επεξεργασία του προγραμμημένου υλικού, (θεωρούνται ως το καλύτερο από τα συγκροτήματα του Krautrock και από τους πιο σημαντικά στο χώρο της πειραματικής μουσικής, στη πρόσφατη μουσική ιστορία), οι Amon Duul II , οι Cluster , οι Harmonia, οι Faust, οι Popol Vuh (οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν συνθεσάιζερ για να δημιουργήσει μουσική που αργότερα ονομάστηκε “kosmische musik”), οι Tangerine Dream (Η πρώιμες δουλειές τους με tape loops και άλλους επαναλαμβανόμενους ήχους ήταν από τα πρώτα δείγματα της επερχόμενης τεχνολογίας του sequencer), οι Ash Ra Tempel, οι Novalis, οι Cosmic Jokers και αρκετά ακόμη που λόγω χώρου είναι αδύνατον να αναφερθούν έφεραν μια νέα επανάσταση στη μουσική και στην έκφραση της μουσικής δημιουργίας που ήταν υπεύθυνη για τη μουσική τεχνολογία, το ρυθμό και την εξέλιξη της σύγχρονης μουσικής. Το Krautrock ήταν η απόλυτη αναρχική έκφραση της μουσικής τέχνης που όπως όλες οι πρωτοποριακές τέχνες δεν μπορούν παρά μόνο να είναι αναρχικές όπως εξάλλου είναι η ίδια η τέχνη από τις καταβολές της.

▲/ Ευάγριος Αληθινός

- Ενδεικτική δισκογραφία:**
- **NEU!** “NEU’ 75” (1975 Brain records)
 - **Can** “**Tago Mago**” (United Artists records , 1971)
 - **Kraftwerk** “**Autobahn**” (Phillips records 1974)
 - **Tangerine Dream** “**Phaedra**” (Virgin records 1973)
 - **Amon Duul II** “**Phallus day**” (Repertoire records 1969)
 - **Cluster** “**Cluster**” (Phillips records 1971)
 - **Faust** “**Faust so far**” (polydor records 1972)
 - **Guru Guru** “**Känguru**” (Phillips records 1972)
 - **Ash Ra Tempel** “**Ash Ra Tempel**” (ohr records 1971)
 - **Embryo** “**Opal**” (Ohr records 1970)
 - **Harmonia** “**Musik Von Harmonia**” (Brain records 1974)
 - **Popul Vuh** “**Affenstunde**” (Liberty records 1970)
 - **Conrad Schnitzler** “**Rot**” (Ohr records 1973)
 - **Novalis** “**Banished Bridge**” (Brain records 1973)
 - **Cosmic Jokers** “**Galactic supermarket**” (Phillips records 1974)

► Οι Λαχειοπώλες τ’ Ουρανού

Το ντοκιμαντέρ συνθέτουν οχτώ αφηγήσεις οι οποίες επαναφέρουν στο προσκήνιο την κοινωνική ιστορία της Ελλάδας του ‘60-70. Μέσα από τις μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν από κοντά μερικά από τα πιο σημαντικά πολιτικά γεγονότα της εποχής εκείνης, ανθρώπων που αγωνίστηκαν και διώχθηκαν γι’ αυτή τους την συμμετοχή, επιχειρείται μια αναδρομή και μια εκ νέου ανάγνωση των σελίδων της πολιτικής μας ιστορίας.

Είναι επίσης μια απόπειρα να φωτιστούν, άγνωστες για πολλούς, πτυχές της ιστορίας αυτής. Μία απόπειρα να αναδειχθούν οι ταξικοί αγώνες της εποχής, τα στοιχεία που τους χαρακτήρισαν και τους καθόρισαν. Από τη συντριβή των τάξων της αστυνομίας από τους απεργούς οικοδόμους το ‘61, τις δυναμικές διαδηλώσεις του Ιουλύ του ‘65, τους αντιδικτατορικούς αγώνες, στην μεταπολίτευση των εργοστασιακών σωματείων, των καταλήψεων χώρων εργασίας, της αλληλεγγύης, της ένοπλης πάλης και των κινήματων αμφισβήτησης.

► Libertarians: οι γυναίκες στον Ισπανικό εμφύλιο

Σε έναν κόσμο ειδομένο μέσα από τα μάτια των ανδρών, η ιστορία δε θα μπορούσε παρά να καταγράφεται από αυτή τη σκοπιά. Με τον ίδιο τρόπο ακόμα και η ιστορία η γραμμένη “από τα κάτω”, η ιστορία των επαναστάσεων και των κοινωνικών αντιστάσεων, αγνοεί σκόπημα η μη τις γυναίκες. Αυτές που επέλεξαν τον αγώνα κινούμενες από την ανάγκη για την ελευθερία, οπλισμένες με την οργή τους ενάντια στους καταπιεστές που δεν έχουν ούτε φύλο ούτε φυλή, μόνο το ίδιο λάιμαργο βλέμμα του κατακτητή.

Η ταινία αυτή (“Ελευθεριακές” μεταφράζεται στα ελληνικά επακριβώς) που πρόσφατα προβλήθηκε σε διάφορες καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα πάρκα, είναι μία σπάνια ταινία παραγωγής 1996 που δεν βρίσκεται στα ελληνικά βιντεοκλάμπ και παρουσιάζει τη δράση των γυναικών στις γραμμές των αναρχικών κατα του Ισπανικό εμφύλιο. Πρέπει να αναφερθεί ότι η προσπάθεια στην μετάφραση ήταν από συντρόφους αναρχικούς από την ΕΣΕ (Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση) και από πρωτοβάθμια σωματεια στους οποίους αξίζουν πολλές ευχαριστίες.

► Δουλεύοντας με το πάσο μας

Μπολωνία 1977: Ένας ιστορικός σταθμός για το κίνημα με φόντο την Παγκόσμια αντιτρομοκρατική εκστρατεία μετά και την 11/9, ψηλαφει την υπόθεση συλλήψεων ατόμων ως μέλη της Επαναστατικής Οργάνωσης 17 Νοέμβρη, τις γενικότερες κινήσεις ελέγχου και καταστολής από το ελληνικό κράτος, τα βασανιστήρια που υπέστη ο πολυτραυματίας Σάββας Εληρός στον Ευαγγελισμό, τις συνθήκες κράτησης των κατηγορουμένων στα λευκά κελιά του Κορνδαλλού, τη ψήφηση του τρομονόμου (ως νέου νομικού υπερόπλου), τις κινήσεις αλληλεγγύης στους τότε συλληφθέντες, τη διαχείριση της υπόθεσης από τα ΜΜΕ και μια μερίδα της οικονομικής εξουσίας αλλά και δικονομικές αυθαιρεσίες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Όλα τα ντοκιμαντέρ είναι διαθέσιμα για κατέβασμα από την ιστοσελίδα www.black-tracker.gr

πρότάσεις για ντοκμαντέρ

